

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజూతి సామాజిక,
సైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్పితము

సంపుటము 55

సంచిక 3

మార్చి 2012

ప్రమాద తేదీ

ఫిబ్రవరి 23

శీర్షికలు

పుటులు

1. తొలి పలుకు	నఠ॥	82
2. త్వాగమే యోగము	అవతార అనుగ్రహ భాషణం	84
3. “జజం మాం సర్వభూతానాం”	ఆర్.జి. రత్నాకర్	88
4. పరిపుత్రము - గోలీక కృష్ణడు	కొప్పరపు బాలామనోహరరావు	90
5. సర్వమానవ సేవయే శివారాధన	శివరాత్రి దివ్య నందేశం	92
6. ఈ విద్యావిధానం దైవానుసంధానం	SSSIHL రిజిస్ట్రేర్ గారి సౌజన్యంతో...	96
7. జ్ఞాపకాల పంచిల (5వ భాగం)	ప్రో॥ కె. అనిల్ కుమార్	98
8. డా. మాధవరామ శర్మగాలి మధురానుభూతులు	ప్రో॥ జి. ఎన్. మూర్తి	102
9. సమాజసేవ తారక మంత్రం	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	104
10. ఇష్టదేవతా దర్శనం	టోక్కు సుబ్బారావు	106
11. కొండంత అండ	వి. వెంకట లక్ష్మిమ్మ	107
12. కనుల ముందర కదలియాడే దైవం	నఠ॥	107
13. మహా మహిమాసిత ప్రేమావతాలి (13వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	108
14. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్యేది	112
15. లోకం - కల్పతరువు	చిన్నకథ	116
16. శరణం సీ టిప్పు పరణం	డా॥ కుమారరాజుపేట నుబ్రహ్మణ్యం	117
17. అభిప్రాయ వేళక		118

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పట్టికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

వార్షిక చంద్రా : భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

ఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పట్టికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆంధ్ర) - 515134 తరఫన ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రమాదకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తొలి పలుకు

శ్రీలో

ఇది దాదాపు పొతిక సంవత్సరాల క్రిందటి మాట. స్వామికి చిరకాల భక్తులైన దా॥ రామరాజుగారు ఒకనాడు మందిరం వరండాలో కూర్చుని ఏదో ప్రాసుకుంటూ స్వామి ఇంటర్వ్యూ గదినుండి వెలుపలికి వచ్చిన సంగతి గమనించలేదు.

“ఏమి, ఏదో ప్రాసున్నావే” అన్న స్వామి మాట విని ఆయన తలత్తి చేతిలో ఉన్న పుస్తకాన్ని గభాలున కిందపెట్టి, చేతులు జోడించారు.

“ఏదో ప్రాసున్నావే” అన్నారు స్వామి మళ్ళీ.

“ఈ పద్యాలలో గణాలు సరిచూడమని ఒకరు నాకిచ్చారు స్వామీ,” అన్నారాయన్.

“గణాలను సరిచూడడం కాదు, నీ గుణాలను సరిచూసుకో” అన్నారు భగవాన్ చిరునవ్వులు చిందిస్తూ.

మనలో ఉన్న పాత, రోత గుణాలను దూరం చేసుకొని సద్గుణాలను, సద్భావాలను పోషించుకోకపోతే సంవత్సరము ఏదైనా మనకు విరుద్ధంగానే ఉంటుందని, పవిత్రమైన హృదయముతో భగవదనుగ్రహణికి పొత్తులైనవారికి ఎప్పుడూ ఎలాంటి భయమూ ఉండడని సందేశమిస్తూ భగవాన్ బాబావారు 1980వ దశకంలో అనుగ్రహించిన ఉగాది దివ్యోపన్యాసాల్లోని కొంత భాగాన్ని ‘త్యాగమే యోగము’ శీర్షిక క్రింద ప్రచురిస్తున్నాము.

గోలోకమనేది ఎక్కడుంది? ఆ పరబ్రహ్మ తత్త్వము నుండి బ్రహ్మది దేవతల ఆవిర్భావం ఏవిధంగా జరిగింది? అన్న అంశాలను తెలియజేస్తుంది కొప్పరపు బాలా మనోహరరావుగారి రచన “పరబ్రహ్మము - గోలోక కృష్ణుడు”. పరమ పురుషుడైన ఆ గోలోక కృష్ణుడే ద్వాపరంలో గోకుల కృష్ణునిగా, నేడు శ్రీ సత్యసాయి రూప నామాలతోనూ అవతరించడం జరిగిందనీ, ఆకారాలు వేరైనా భగవత్తత్త్వమొక్కటే అని గ్రహించడమే జీవన్ముక్తికి సాధనమని అంటారు రచయిత.

ఒకానొక రోజు సాయంత్రం భగవాన్ మందిరం వరండాలో విద్యార్థులతో ముచ్చటిస్తున్న సందర్భంలో వారి జటాజాటం నుండి ఉంగరాలు తిరిగిన శిరోజమొకటి రాలి వారి మెడ క్రింద అంగీకి అంటుకొని ప్రేలాడుతూ ఉండటం గమనించిన ఒక విద్యార్థి మోకాళ్ళపై లేచి దాన్ని తోలగించబోగా స్వామి చిరునవ్వుతో, “ఏమిరా అది? పొమా?” అన్నారు. 1940వ దశకంలో శేషగిరిరావుగారు, తదితర భక్తులు కలిసి రూపొందించిన బాబావారి అప్పోత్తర శత నామావళిని పునర్వృద్ధించే ముందు కస్తూరిగారు స్వామిని సంప్రదించగా అంతకు ముందున్న ‘శంకరాంశ’ అనే నామాన్ని స్వామి ‘శంకర’గా మార్చారు. ఆవిధంగా ‘ఓం శ్రీసాయి శంకరాయ నమః’ అయింది. అంటే, బాబా శంకరాంశ కాదు, సాక్షాత్తు శంకరులే! కనుకనే, 1968లో జరిగిన సాయి సంస్థల ప్రథమ ప్రపంచ సమ్మేళనంలో భగవాన్, “నేను కేవలం అందరితోపాటు తిరుగుతూ, మాట్లాడుతూ, అందరితో పాటు తింటూ ఉండడంవల్ల ఇది సామాన్య మానవత్వమే అని మీరు తలచితే, అది పొరపాటు.... సర్వ దైవత్వ స్వరూపాన్ని ధరించినటువంటి మానవాకారమే ఈ ఆకారము” అని ఉద్ఘాటించారు. అంతేకాదు. 1983 శివరాత్రి దివ్యోపన్యాసంలో...

స + ఆయి (తల్లి), బాబా (తండ్రి)

స + అంబ (తల్లి), శివ (తండ్రి)

కాబట్టి, సాంబశివ అన్నా, సాయిబాబా అన్నా రెండూ ఒక్కటే అని స్వప్తం చేశారు. కనుకనే, సాయి శివుని సన్నిధిలో శివరాత్రి మరపురాని దివ్యానుభూతి. భగవాన్ మహాశివరాత్రి పర్వదినాన ఈశ్వరత్వం, లింగోద్ఘపం తదితర అంశాలపై ఇచ్చిన దివ్యోపన్యాసాలలోని కొన్ని భాగాలను ఈ సంచికలో ప్రచురిస్తున్నాము.

అడుగనిదే అమృతయినా పెట్టడంటారు. అయితే, సాయిమాత మనకు అమ్మే కాదు, మన అంతర్యామి కూడా. కనుకనే, అడుగుకుండానే మన అవసరాలను

గ్రహించి అదుకొంటుంది. సకల జీవరాశులూ ఆ జగన్మాత బిడ్డలే కాబట్టి, మానవులనే కాక సర్వ జీవ జంతువులనూ కనిపెట్టి కాపాడుతూ తన ప్రేమసుధను కురిపిస్తుంది అన్న సందేశాన్నిస్తుంది ఆర్.జి. రత్నాకర్నగారి రచన 'బీజం మాం సర్వభూతావాం'.

సద్గుణంబులు సద్గుభ్రత సత్క నిరత
భక్తి క్రమశిక్ష కర్తవ్య పాలనంబు
నేర్చునదె విద్య, విద్యార్థి సేర్వపులయు
ఉన్నమాట తెలుపుచుస్తు మాట

అన్నారు భగవాన్. కేవలం తెలియజేయడమేకాదు, అటువంటి ఆదర్శవిద్యావిధానాన్ని అమలుపరిచే ఉన్నత విద్యాసంస్థను నెలకొల్పి విద్యారంగంలో ద్రువతారగా నిలిపారు. విద్యార్థుల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి దోషాదం చేసే ఈ విద్యావిధానాన్ని అనుసరిస్తూ దేశ, విదేశాలలో అనేక పారశాలలు అద్భుతమైన ఫలితాలను సాధిస్తున్నాయి. ఇటీవల ఇండోనేషియా ప్రభుత్వం తరఫున ఆ దేశంలోని ఇస్లామిక్ యూనివరిటీలనుండి పదిమంది అధ్యాపకులు ప్రశాంతి నిలయానికి విచేసి శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ అనుసరిస్తున్న సమీకృత విద్యావిధానాన్ని అధ్యయనం చేసి, ఈ విద్యాసంస్థ క్రమాభివృద్ధిని చూసి ముగ్గులయ్యారు. వారు తమ పాలకులకు సమర్పించిన నివేదికలోని ముఖ్యంశాలను ఈ సంచికలో ఇస్తున్నాము.

"బాబా మానవరూపంలో అవతరించిన పరమాత్మ. వారి సాంగత్యం లభించడం ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలం" అన్నారు మహాకవి, పండితుడు, శ్రీ జమ్ములమడక మాధవరామశర్మగారు. జి.ఎన్. మూర్తిగారి రచన భగవాన్తో శర్మగారికిగల భక్తిరస సాన్నిహిత్యాన్ని హృద్యంగా వర్ణిస్తుంది.

"స్వామిని ఈ ఒక్క దేహానికి పరిమితం చేయకండి. ప్రతి జీవిలోనూ స్వామిని దర్శించి సేవ చేయండి. అప్పుడే మీరు చేసే సేవ సంపూర్ణ ఫలితాన్ని అందిస్తుంది" అన్నారు భగవాన్. సేవకు స్వామి ఇచ్చే ప్రాధాన్యతను విశదీకరిస్తూ, సేవాయోగంలో జీవితాన్ని తరింపజేసుకోవడానికి ప్రేరణ కలిగించే రచన, "సమాజసేవ తారక మంత్రం".

ఈ మాసం జ్ఞాపకాల పందిరిలో ప్రో. అనిల్ కుమారగారు భగవాన్ దివ్య మహిమకు సాక్ష్యాలుగా నిలిచిన తన అమెరికా పర్యటనానుభవాలను ఎంతో ఆసక్తికరంగా ఏవరించారు. ఈ పర్యటనతో సత్యసాయి కీర్తి, దీపి, శక్తి తన అనుభవానికి వచ్చాయని తెలుపుతూ, "సాయినామం పలకటం మనవంతు, విజయం సాధించడం సాయి వంతు, అన్ని ప్రాంతాల్లోనూ ఇదే తంతు" అంటారు రచయిత.

భగవాన్ బాబావారిని మహిమ హిమాలయంగా వర్ణించారు ఒక కవి. అయితే, హిమాలయాలకి అవధులున్నాయికానీ స్వామివారి మహిమలకు, లీలా విభూతులకు అంతలేదు. షిరిదీ అవతారంలో నూనె ఇవ్వడానికి వ్యాపారస్తులు నిరాకరించగా బాబా ప్రమిలలో నీరు పోసి దీపాలు వెలిగిస్తే ఈ అవతారంలో పెట్రోలు అందుబాటులో లేనప్పుడు ట్యాంకులో నీరు పోసి కారును నడిపించారు. స్వామి హస్తచాలనంతో వస్తువులను సృష్టించడం మనం చూశము కానీ, స్వామివారి ఆదేశంతో ఒక భక్తుడు చేయి త్రిపుగా అతని చేతిలో ఒక రక్క ప్రత్యక్షం కావడం వింత గొల్పుతుంది. ఈ సంఘటనను సంకల్పించడంద్వారా భగవాన్ మానవాళికి ఇచ్చిన సందేశమేమిలో తెలియజేస్తుంది ఈ మాసం 'మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి'.

సం||

సనాతన సారథి వెబ్‌సైట్ ప్రారంభం

సనాతన సారథి పారకులకు ఒక శుభవార్త. భగవాన్ జయంతిని పురస్కరించుకొని 2011 నవంబరు 23వ తేదీన సనాతన సారథి వెబ్‌సైట్ [www.sanathanasarathi.org]ను ప్రారంభించడం జరిగిందని తెలియజేయడానికి ఆనందిస్తున్నాము. ఇకమీదట ఆన్‌లైన్ పద్ధతిన కూడా సనాతన సారథికి చండాలు చెల్లించడానికి ఈ వెబ్‌సైటు వీలుకల్పించడంతో పాటు ప్రతి నెలా సనాతన సారథి ఇంగ్రీషు, తెలుగు ఎలక్ట్రానిక్ కాపీలను చండాదారులకు అందుబాటులోకి తెస్తుంది. మిగిలిన వివరాలకు సనాతన సారథి వెబ్‌సైటును సందర్శించండి.

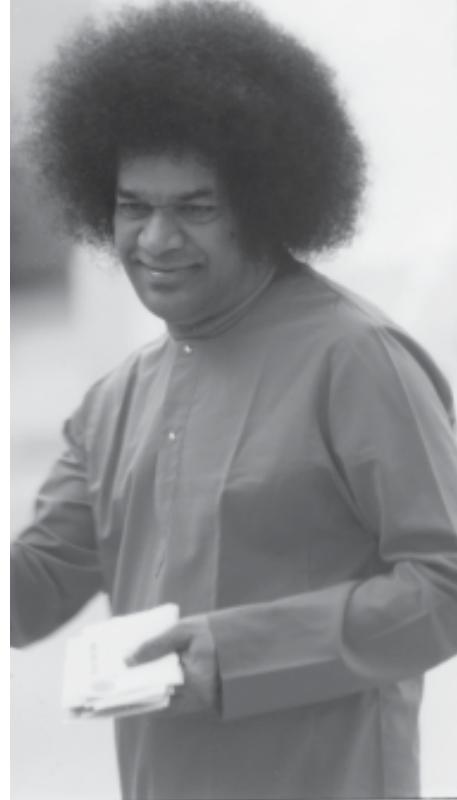
త్వాగమే యోగము

మంచి చెడ్డ నడత మనుజాలయందుండు
 స్కృతి కాసరాదు బైటపడడు
 వాలివాలి నడత వాలివాలిక నొసగు
 మరల జస్తమందు మార్గమిచ్చు

మానవుని నిత్య జీవితం సూర్యోదయముతో ప్రారంభమై, సూర్యాస్తమయం తర్వాత నిద్రించడంతో ముగుస్తున్నది. సూర్యుడెప్పుడూ పూర్వాదిశర్యందే ఉదయస్తాడు, పశ్చిమం నుండి అస్త్రమిస్తాడు. ఈ స్థితిగతులను ఆధారము చేసికొనియే నాలుగు దిశలు ఏర్పడుతున్నవి. సూర్యుడు దిక్కచక్రముపైన ప్రవేశించినప్పుడు పగలని, ఆ చక్రమునకు అడుగుభాగము చేరినప్పుడు రాత్రి అని నిత్యానుభవము. ప్రపంచ శీతోష్ణములుకూడా ఈ సూర్యుని నడకను, సూర్యుని సామీప్యాన్ని ఆధారం చేసుకొనే ఉంటాయి. ఇవి నిత్యజీవితంలో మానవుని అనుభూతులు. భూమి గోళాకారంగా ఉంటుందన్న సత్యాన్ని గుర్తించినప్పుడు దీనికి పూర్వపశ్చిమలుకానీ, రాత్రింబవళ్ళ సూర్యోదయ సూర్యాస్తమయములుకానీ ఏమాత్రము లేవని తెలుస్తున్నది. ఉన్న సత్యము ఒకటి, అనుభూత సత్యము మరొకటి.

నిత్యానుభవాన్ని బట్టే అనుసరణ

మనమేక బల్లపైన కూర్చున్నప్పుడు ఆ బల్ల కదిలితే మనం తూలిపడిపోతాము. ఒక బస్పునందు ప్రయాణము చేస్తుంటే బస్పు కదలునప్పుడు మనముకూడను కదలుతుంటాము. ఇది జీవితంలో కలిగే అనుభూతి. భూమి తన చుట్టూ తాను గంటకు అనేక వేలమైళ్ళ వేగంతో తిరుగుతున్నది. ఇది వాస్తవమైన విషయము. కానీ భూమి స్థిరముగా ఉన్నట్లు, తిరుగునది మనమేయైనట్లు నిత్యానుభవము. ఈనాటి మానవుడు నిత్యానుభవమునే ఆధారం చేసుకొంటున్నాడు. సత్యత్త్వమును గుర్తించుట

చాలా కష్టపరము. విజ్ఞానము కూడా నిత్యానుభవమునే అనుసరిస్తున్నదికానీ సత్యస్థితిని నిత్యజీవితంలో ఏమాత్రము ఉపయోగించడు.

తూర్పు పడమరలు, సూర్యోదయాస్తమయములు లేవని తెలిసినప్పటికీ ఈనాటి మానవుడు నిత్యానుభవమునే ఆధారం చేసుకొంటున్నాడు; విజ్ఞానము కూడా నిత్యానుభవ కాలమునే పాటిస్తున్నది. నిత్యానుభవ కాలమును ఆధారము చేసుకొనే జీవితము సాగుతున్నది. సూర్యోదయాస్తమయములచేత దినములు, వారములు, నెలలు, బుటువులు ఏర్పడుతున్నవి. దీనిని పురస్కరించుకొనే జోతిశ్యాస్తము ప్రారంభమైనది.

కాలవక్తు

మహార్షులు అనేక అనుభూతులతో కాల నిర్జయాలను గుర్తించారు. మహోభారతములో ఆదిపర్వంలో ఉదంకుని చరిత్రలో సంవత్సరస్వరూపుని నిరూపణ ఉంది. ఉదంకుడు గుర్వాజ్ఞను శిరసాపహాంచి తాను సాధించ వలసిన కర్మ నిమిత్తమై ఒక ప్రదేశానికి చేరాడు. అక్కడ ఇధరు వ్యక్తులు నలుపు తెలుపు రంగులలో ఉన్న దారాలతో నేస్తున్నారు. దానికి సమీపంలోనే పన్నెండాకుల చక్రమున్నది. దానిని ఆర్థరు వ్యక్తులు నిర్విరామంగా త్రిపుతున్నారు. వీరెవరా అని ఉదంకుడు యోచించాడు. వేదమును జ్ఞాప్తికి తెచ్చుకున్నాడు. ఈ ఇరువురు వ్యక్తులు విధి విధాతలు. ఈ విధి విధాతలే లేకపోతే మానవత్వానికి అర్థమే లేదు. వీరు తెలుపు నలుపు దారాలతో పడుగు పేకగా అల్లుతున్నారు. ఇవేమిటంటే రాత్రింబవత్సు. పగలు తెలుపు, రాత్రి నలుపు. ఈ రెండించిని పడుగు పేకలుగా నేస్తున్నారు. పన్నెందు ఆకులున్న చక్రమేమిటంటే 12 నెలలతో కూడిన కాలము. 12 నెలలతో కూడిన ఈ కాల చక్రాన్ని ఆరు బుతువులు త్రిపుతున్నాయి.

ఇక్కడ మనము గుర్తించవలసినది రాత్రి పగలు అనేవి లేకపోతే నెలలు అనేవే ఏర్పడవు. నెలలు లేకున్న బుతువులే కలుగవు. బుతువులే లేకున్న జగత్తు నడువదు. ఇవన్నీ కాలస్వరూపము. ఈ జగత్తును సంరక్షించి పోషించి పాలించి ఉద్ధరించే నిమిత్తమై ఏర్పడినవాడు సంవత్సరస్వరూపుడని నిర్జయం చేసుకున్నారు. నాణేనికి రెండు ముఖాలున్నట్లు కాలానికి రెండు రూపాలున్నాయని భారతీయ విశ్వాసం. ఒకటి జగత్మ్యరూపము, రెండవది జగత్మ్యభావము. ఈ స్వరూప స్వభావాలతో కూడినది కాలము.

భారతీయులైనా, విదేశీయులైనా నెలలకు, బుతువులకు కొన్ని ఆధారాలను చేసుకొని వ్యవహరిస్తూ వచ్చారు. ఏ నెలల పేరైనా దైవత్వ స్వభావం పూర్ణంగా నిండి ఉంటుంది. జనవరి, ఫిబ్రవరి, మార్చి, ఏప్రిల్, మే, జూన్ మొదలైన నెలల పేర్లలో దేవతల పేర్లు, రాజుల పేర్లు, కొన్ని సంఖ్యలు ఉన్నాయి. ఆగస్టున్ రోమన్ చక్రవర్తి. జనున్ ఒక దేవత. సప్టో, అక్టో, నవం అంకెలు మన

సప్తమి, అష్టమి, సవములతో ఇవి కలుస్తాయి. భారతీయ, రోమన్, లాటిన్ భాషాపదాలకు సన్మిహిత సంబంధ మున్నది. దేశాలు వేరైనా భాషలు వేరైనా పదములు ఒకటే.

ఉగాది పచ్చడి

సుఖములు, దుఃఖములు వస్తుంటాయి, పోతుంటాయి. వాటిన్నిటిని మనం సమంగా భావించి, అనుభవించాలి. మనము ఉగాది పండుగరోజు వేపపూత, బెల్లం, పులుపు, వగరు, అన్ని కలిపి పచ్చడి చేసుకొని భుజించడంలోని అంతరార్థమిదే. సుఖము, దుఃఖము, కష్టము, నష్టము, నిందలు, నిష్ఠారములు అన్నిటినీ సమంగా స్వీకరిస్తామని ఈనాడు ప్రమాణం చేసినట్లుగా జీవితంలో ఆచరించడానికి కూడా పూనుకోవాలి. మన పూర్ణీకులు ఈవిధమైన అంతరార్థములను గ్రహించి ఆనందాన్ని పొందేవారు. కానీ ప్రాచీనుల అనుభూతులను, ఆచరణలను మనం అనర్థంగా భావించి మన జీవితాలను వ్యర్థం చేసుకొంటున్నాము.

ఏ సంవత్సరమైతే నేమి?!

సంవత్సరములు మనకు ప్రధానము కాదు. మన హృదయ పరివర్తన చాలా ప్రధానము. హృదయమునందు పవిత్రమైన భావాలు అభివృద్ధి కాకుండిన ఎలాంటి సంవత్సరములైనా మనకు విరుద్ధంగానే ఉంటాయి. మన దృష్టిని నిరంతరము బహిర్ఘంఘముగా అభివృద్ధి పరచుకోరాడు. ఉన్నది ఒకటే అయినప్పటికీ రెండుగా మనకు గోచరిస్తున్నది. ఒకటి జీవుడు, రెండవది దేవుడు. బహిర్ఘంఘి జీవుడు. ఇది మరుపు. అంతర్ప్రాణీ ఎరుక. ఇదే దేవుడు. యోగమును ఆశించేవాడు భోగాన్ని ఆశించడు. యోగము, భోగము పరస్పర విరుద్ధమైన తత్త్వములు. ఐతే, త్యాగభావంతో చేసిన కర్మ యోగముగానే రూపొందుతుంది. త్యాగాన్ని అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. త్యాగము మానవునికి పెద్ద సుగుణము. త్యాగము మానవునియందు లేకుండిన తాను ఒక రోగిగా రూపొందుతాడు. త్యాగము స్వార్థతత్త్వాన్ని నిరూపించాడు. స్వార్థము ఉండినంతవరకు పరార్థము మనకు

అర్థముకాదు. స్వార్థము కలవాడు పరమును పొందలేదు. సోదర మానవులను ఆదుకోవడానికి కృషి చేయాలి. విశాలమైన హృదయాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోవాలి. సంకుచితమైన తత్త్వాన్ని దూరం నెట్టాలి. ముక్కి నిమిత్తమై కూడా స్వార్థాన్ని అభివృద్ధిపరచుకోరాదు. ‘నా ముక్కి’ అంటే ముక్కే లేదు అని అర్థము. అనగా, ‘నాకు మాత్రమే ముక్కి రావాలనుకుంటే వానికేమాత్రము ముక్కి రాదు.

‘పరిపకారార్థ మిదం శరీరం’

ఈసాదు క్రొత్త ఉగాది. మంచి మాటలతో మంచి నడతలతో నైతిక భావములతో జీవితమును అభివృద్ధి పరచుకోవాలి. మంచి సంస్కారాలు పెంచుకున్నప్పుడు మంచి సంఘం ఏర్పడుతుంది. మంచీ చెడ్డలు రెండూ ఒకే ప్రదేశంలో పుడుతుంటాయి. ఒకే కొలనులో తామర పుష్పమూ పెరుగుతుంది, రక్తాన్ని పీల్చే జలగకూడా పెరుగుతుంది. కొండరు మంచిని స్వీకరించి చెడును విడిస్తే మరికొండరు చెడును తీసుకొని మంచిని విడిచిపెడతారు. మంచివారు మంచి గంధపు చెట్టువంటి వారు. తన కొమ్మను నరికే గొడ్డలికి కూడా పరిమళాన్ని అందిస్తుంది గంధపు చెట్టు.

అగరువత్తి తనను కాల్చినా సుగంధాన్నే వెడజల్లుతూ ఉంటుంది. మన దేహం ఈ గంధపు వత్తి మాదిరి కాలుతూ కాలుతూ ప్రపంచానికి మంచిని అందించాలి.

చెట్టు తన కొమ్మలు నరికినవానికి కూడా చాయనందిస్తుంది.

నది తన నాధుడైన సముద్రునితో వేరడానికి కొండల్లో నుండి రాళ్ళు రప్పులూ ముండ్లు కంపలూ ఏదీ చూడకుండా ఎన్ని శ్రేమలైనా ఓర్చుకుంటూ ప్రవహిస్తూనే ఉంటుంది. దారిలో పంటలు పండిస్తూ, దాహం తీరుస్తూ పశు పక్కి మృగాదులను పోషిస్తూ, సకల జీవరాసులకూ ఉపకారం చేస్తూ సాగిపోతూనే ఉంటుంది.

గోవులు తమ రక్తాన్ని పాలుగా మార్చి, తమ బిడ్డల నోళ్ళు కట్టి తమ పాలను మానవులకు అందించి పుష్టిని చేకూరుస్తున్నాయి. పనికిరాని గడ్డి తిని, పారబోసిన కుడితిని త్రాగి అమృతధారలవంటి క్షీరాన్నిస్తున్నాయి. కానీ మనిషి? ఆహ! ఎన్ని విధములైన పంటలో చేసుకొని,

పండ్లు భుజించి, క్షీరాన్ని కుడిచి చెడ్డనే అందిస్తున్నాడు లోకానికి. ఈ చెట్లు, నదులు, గోవులకంటే మనిషి ఎక్కువ ఉపకారి కావాలి. మనిషి అని పేరు పెట్టుకొని గోవు చేసే ఉపకారం కూడా చేయకపోతే ఇంక మనిషి ఎట్లా అవుతాడు వీడు? పశు సమానుడని చెప్పవచ్చు.

పాత, రీత భావాలను దూరం చేసుకోవాలి

క్రొత్త సంవత్సరమునకై ఒక సంవత్సరముపాటు కాచుకొని ఉంటాము. అయితే, క్రొత్త సంవత్సరము కాదు మనము చూడవలసినది, ప్రతి క్షణమునూ పవిత్రమైన భావములతో నింపుకోవటానికి ప్రయత్నము చేయాలి. అప్పుడే నూతన సంవత్సరమును అనుభవించినవార మవుతాము. క్రొత్త సంవత్సరము వచ్చిందంటే, పచ్చని ఆకుల తోరణములు కట్టట, నూతన వప్పములు ధరించుట, అభ్యంగనస్వానములాచరించుట, మంచి తీపి పదార్థములు వండుకొని భుజించుట, ఇవన్నియు దేనిని సూచిస్తాయి? పొతపాటినన్నిటినీ దూరం చేసి, కొత్తపాటిని మనము స్వీకరించటము. కానీ మనము వదలవలసినది ఏదో దానిని వదలటంలేదు. దుర్గుణములను వదలాలి. దురభ్యాసములను వదలాలి. దుర్మాపములను వదలాలి. దుస్సంగమును వదలాలి. అప్పుడే ఆది మనకు నూతన సంవత్సరము. మనలో ఉండినటువంటి దుర్గుణములను విడిచిపెట్టక, దురాలోచనలను నింపుకొని, క్రొత్త సంవత్సరం వచ్చిందని పైవప్పమును మాత్రం మార్చుటవలన కలిగిన ఘలితమేమి? మనము ఈసాదు దురభ్యాసములు, దుర్గుణములు అన్నీ వదలాలి. అదే పర్వదినముయొక్క అంతరార్థము.

ప్రతి పర్వదినమునకు ఒక విశిష్టత ఉంటున్నది. ఈ పర్వదినములయందు ప్రత్యేకముగా ఆచరించేటటువంటివి దైవారాధనలు. ఈ ఆరాధనలచేత మనలో ఉన్నటువంటి అంధకార ఆహంకారములు దూరమైపోయి, పవిత్రమైన భావములు ప్రవేశిస్తున్నాయి. మధురమైన పదార్థాలను భుజించుటకంటే మధురంగా మాటల్లాడటం నేర్చుకోవాలి. హృదయములేని మాటలకంట మాటలు లేని హృదయము మేలు. మానవుడు అభివృద్ధి కావించుకోవలసినది, మాటలులేని హృదయము. దురదృష్టపశాత్తు ఈసాదు

హృదయము లేని మాటలు బయట పడుతున్నాయి. ఎలాంటి సంవత్సరమైనా హృదయం పవిత్రంగా ఉండి భగవదనుగ్రహం సంపాదించిన భయానికి ఏమాత్రం ఆస్మారం లేదు. భక్తి ప్రపత్తులున్నవారికి ఏ భయమూ లేదు. స్వార్థ, అహంకారములను తొలగించుకొని దివ్యత్వాన్ని చేరుకోండి. సామాన్య భక్తినుంచి అనన్య భక్తికి చేరుకోవడానికి ప్రయత్నించండి. మొగ్గ విచ్చి పరిమళాన్ని

వెదజల్లినట్లు మనసు వికసించి విశాలమై సత్య సహన శాంతి ప్రేమ పరిమళాలను వెదజల్లాలి. ఇదే నూతన సంవత్సర సందేశం. దుర్భణ నాశనం పవిత్రత్వ పోషణలద్వారా హృదయ కమలము వికసించి ముక్తి ఫలం లభిస్తుంది. ఎట్టి పరిస్థితులలోనైనా సంసార సాగరాన్ని దాటడానికి నామస్వరచే నావ.

(భగవాన్ ఉగాది దివ్యేషమ్యాసములనుండి)

“పాతం! లిచ్ఛి కస్తూరి!”

కూర్చు జిల్లాలోని ‘ముడికేరి’లో జరిగిన బహిరంగ సమావేశంలో బాబా తమ ప్రసంగానికి ముందు నన్ను కొడ్దిసేపు మాట్లాడమని చెప్పారు. నేను మైకుముందు నిలబడగానే ఆకాశంలో దట్టంగా కమ్ముకొని ఉన్న నల్లని మేఘాలను చూశాను. కుంభవృష్టి కురిసేలా ఉంది వాతావరణం. క్రోతుల భయాన్ని, ఆదుర్మాని తగ్గించడంకోసం నేను బాబా పదమూడేండ్ర బాలునిగా ఉన్నప్పుడు పుట్టపర్తిలో జరిగిన యథార్థ సంఘటనను గురించి చెప్పాను.

అనాడు పుట్టపర్తిలో కుంభవృష్టి కురిసేటట్లుగా ఉంది. బాబా తోబుట్టుపు వెంకమ్మగారు ఇల్లు కట్టుకోవడానికి తెప్పించిన ఇటుకలు వానలో తడిసి ముద్దకాకుండా కర్కాటనాగేపల్లినుండి ఎందు చెఱకు ఆకులను తెచ్చి కప్పేందుకై పదిహేనుమంది పురుషులు సిద్ధపడ్డారు. బాబాకూడా వారిని అనుసరించారు. కానీ, కొంతదూరం వెళ్లిన తరువాత హరాత్తుగా బాబా ఆగిపోయి కుడిచేతిని గాలిలో పైకెత్తి, “వెంకమ్మ, వానరాదు” అంటూ గట్టిగా అరిచారు. అంతే! వాన కురవలేదు. బాబా సంకల్పంతో మేఘాలు వర్షించకుండా వెనుకకు మళ్ళిపోయాయి.

ఈ సంఘటనగురించి విన్న తరువాత క్రోతులందరికి దైర్యం, ఉత్సాహం వచ్చి ముఖాలు విప్పారాయి. వాళ్ళకు దైర్యం కలిగించగలిగినందుకు నన్ను నేను అభినందించుకుంటూ కూర్చున్నాను.

బాబా ఇక తమ ప్రసంగం చేయడానికి లేవటంతో నేనుకూడా అనువాదం చేయటానికి సిద్ధంగా మైకుముందు నిలబడ్డాను. మైకులో మాట్లాడుతున్నానేకానీ, ఆ మేఘాలను చూస్తుంటే నాకూ భయమేస్తోంది. నాలోని ఒక భాగం యాంత్రికంగా అనువాదం చేస్తున్న ‘వానరాదు’ అన్న సంఘటనను దైర్యంగా ఉడాహరించినందుకు నన్ను నేనే తిట్టుకుంటున్నాను. అక్కడికి కేవలం అర కిలోమీటరు దూరంలోని బజారు, బస్టాండు వానలో తడిసిపోతున్నాయి.

కానీ, బాబా తమ మామూలు ధోరణిలో ఎప్పటిలాగే ప్రశాంతంగా ప్రసంగిస్తూనే ఉన్నారు. తమ ప్రసంగం ముగించబోయే ముందు ఒకటి కాదు, మూడు భజన గీతాలు కూడా పాడారు. ఆ తరువాత హోరతి ఇప్పటానికి వచ్చిన భక్తుణ్ణి ఆగమని చెప్పి నా ద్వంద్య స్వభావాన్ని గురించి బాబా మాట్లాడారు.

“నేను ప్రసంగించటానికి ముందుగానే స్వామి ఈ వర్షాన్ని పారద్రోలుతారని కస్తూరి మీకు హోమీ ఇచ్చాడు. మీలో విశ్వాసాన్ని నెలకొల్పడానికి ప్రయత్నించాడే కానీ, తాను మాత్రం గట్టిగా నమ్మలేకపోయాడు పాపం పిచ్చి కస్తూరి! ఇంతసేపు వాన కురుస్తుందేమోనన్న భయంతో, విచారంతో నన్ను ప్రాథిస్తూ, అభ్యర్థిస్తూనే ఉన్నాడు. ఇప్పుడు వాన మహాదేవపేటలో కురుస్తోంది. ఇక్కడ వర్షం కురవటానికి ఇంకా ఇరవై నిమిషాల న్యావధి ఉంది. అంతవరకూ ఇక్కడ వాన కురవదు” అని చెప్పారు బాబా.

(కస్తూరిగాలి ఆత్మకథ ‘శ్రీ సత్యసాయి ప్రేమసుధా ప్రపంత’ నుండి)

“బీజం మాం సర్వభూతానాం”

ఆర్.జె. రత్నాకర్, శ్రీ సత్యాంయ సంఖ్యల ట్రిప్పు సభ్యులు

**జజం మాం సర్వభూతానాం విధి పార్థ సనాతనమ్
బుద్ధిర్మాదిమతామస్తి తేజస్సేజస్సిస్విసామహమ్**

“ఓ పృథివీకుమారా! నేను అన్ని భూతములకు ఆద్యకారణమును అనియు, బుద్ధిమంతులలో బుద్ధిని అనియు, శక్తిమంతులలో శక్తిని అనియు నీవు తెలిసికొనుము”

(భగవద్గీత అధ్యా. 7 శ్లో. 10)

భగవంతుడు తనకు ప్రత్యామ్నయంగా జీవకోటికి అందించిన అప్రయత్న వరం అమ్మ. సకల ప్రాణికోటి ఈ జగత్తునందు అదుగిదటానికి మూలాధారము తల్లియే. తల్లి బిడ్డల అవినాభావ సంబంధము అనేది మహా అధ్యాత్మమైనది, మహాత్ముష్టమైనది. ఈ పవిత్ర బంధము ప్రతి ప్రాణికి ఉంటుంది; ప్రతి ప్రాణి కోరుకుంటుంది. సృష్టిలోని ఎనుబడి నాలుగు లక్షల జీవరాశుల్లోనూ ఈ అనుబంధము అగుపడుతుంది.

మాటలు నేర్చిన మానవులకంటే మౌనంగా మాటల్లాడుకొనే జీవరాశులకే ఈ బంధము విలువ ఎక్కువగా తెలుసని నా నమ్మకము. ఎందుకంటే మానవులు తమవారి స్థితిగతులను, ఆర్థిక సామర్థ్యాలను బేరీజు వేసుకొని ప్రేమను ఒలకబోసే కలికాలంలో మనమున్నాము. అదే అడవిలో తిరుగాడే క్రూర జంతువులు తమ బిడ్డల అలనా పాలనా ఎంతో ప్రేమతో చేస్తాయి. బిడ్డలుకూడా వాటి నంటిపెట్టుకొని సంచరిస్తుంటాయి. జంతువులు తమ బిడ్డలకు ఏదైనా ఆపద వచ్చిందంటే తమ ప్రాణాలకు పైతం తెగించి కాపాడుకొనే ప్రయత్నములు చేయటం మనము ఎరుగుదుము. వాటికి ఏ ఆస్తులూ ఉండవు, గొప్ప భవంతులూ ఉండవు, బ్యాంకు బ్యాలెన్సులు అనలే ఉండవు. ఉన్నది కేవలం ప్రేమ మాత్రమే.

ఈంతటి పవిత్ర బంధం గురించి భగవాన్ బాబావారు ఈ క్రింది విధంగా అన్నారు:

**పుడమిని కన్న తల్లి పూజనీయులు కదా
వారి మించువారు వసుధ లేరు
అహరహంబును బ్రోచెడి అమృకంటే
ఆదరంబగు వస్తువు అవని కలదె!
అమృ ప్రథమాక్షరంపె ఆద్యక్షరంబు
ప్రాణికోటికి అమృయె ప్రాణసమము**

లోకోత్తమి

ప్రేమరత్నాలు - 3

లోకోత్తమి

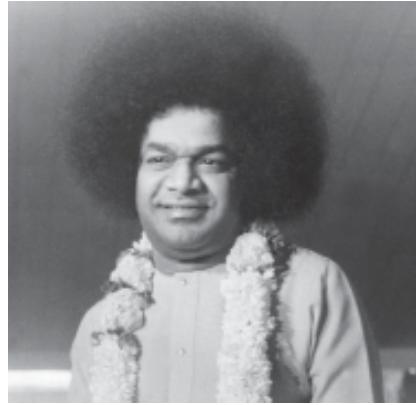
ప్రేమ రాహిత్యంతో పొదారిపోయిన హృదయ క్షేత్రాలను తన ప్రేమ జలముతో ముంచెత్తుకుండ సాక్షాత్తు ఆ జగన్మాత మన సాయమాతగా అవతరించిందనే సత్యము భక్తులందరికీ ప్రత్యక్షానుభవము. మనమెంతటి భాగ్యశాలురమంటే ఆ జగన్మాతే మనకు తల్లి అయింది. ఆ తల్లి గురువయింది. అమృలోని లాలన, ఆచార్యునిలోని పాలన కలగలిపిన దివ్యప్రేమామృతాన్ని మనకందించింది. స్వామివారిది వేయి తల్లుల ప్రేమ. ఆ ప్రేమతోనే మనదరికీ ప్రాపంచికముగానూ, పారమార్థికముగానూ ఉన్నత స్థాయిని ప్రసాదించింది.

ఈ జగత్తునందు కనిపించే అన్ని బంధాలూ భౌతిక బంధాలు అయితే, స్వామివారితో మనకున్నది కేవలం ఆత్మబంధము ఒక్కటే. వారిని మించిన ఆత్మబంధువు, ఆత్మియబంధువు ఈ జగత్తున లేరు. సాయమాత భక్తుల శారీరక, మానసిక తాపాలను ఉపశమింప

జేయటంతో పాటు ఆధ్యాత్మిక తాపాన్నికూడా తొలగించారు. వారి ప్రేమకు అవధులులేవు. వారు జీవ జంతువులను కూడా మనల్ని ప్రేమించినంతగా ప్రేమిస్తారు. సర్వజీవులయందునూ తానే ఆత్మస్వరూపుడనై వెలుగొందుచున్నాననే సత్యాన్ని స్వామివారు మనకు ఎన్నోసార్లు నిరూపించారు. అలాంటి అపురూప సంఘటన నొకదానిని మనము స్ఫురించుకుండాం.

స్వామివారు సాయంకాలం దర్శన, భజనానంతరం యజుర్వందిరానికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఆశ్రమ పెద్దలకు, త్రస్తు సథ్యలకు వివిధ విషయాలపై తమ అమృతాల్యమైన సూచనలు, సలహాలు అనుగ్రహిస్తూ కొద్దిసేపు గడిపేవారు. 2010 ద్వాతీయార్థంలో ఒకరోజు సాయంకాలం స్వామి తమంతట తామే ‘సత్యగీత’ (స్వామివారి పెంపుడు ఏనుగు) ప్రస్తావన తీసుకువచ్చారు. తనకు ఏ వ్యాధి వచ్చినా, ఏ బాధ కలిగినా తనంతట తానుగా చెప్పుకోలేదు కాబట్టి మనము ఆ గజబాలయొక్క బాగోగులపట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ వహించాలని పలుకుతూ అక్కడే ఉన్న నా చేతికి రూ॥ 5000 ఇచ్చి తక్షణమే సత్యగీతకు అవసరమైన మందులు సమకూర్చుమని ఆదేశించారు.

నాతోపాటు అక్కడన్న పెద్దలకుకూడా ఆశ్చర్యం కలిగింది. ఎందుకంటే, మాకు తెలిసినంతవరకు సత్యగీతకు ఆ సమయంలో ఎటువంటి ఆరోగ్య సమస్యలూ లేవు. అయినా స్వామి ఆదేశించారు కాబట్టి, వెంటనే సత్యగీత సంరక్షకులైన పెద్దిరెడ్డిగారిని సంప్రదించగా ఆయన, “సత్యగీత కొద్దిరోజులుగా నడవటానికి చాలా ఇబ్బంది పడుతున్నది, ఒక కాలు ఈడుస్తున్నది. కారణం తెలియరాలేద”ని చెబుతూ, ఆవిషయాన్ని స్వామికి విన్నవించవలసిందిగా కోరారు. సర్వజ్ఞులైన స్వామి సత్యగీతయొక్క అనారోగ్య పరిస్థితిని గ్రహించి, తామే స్వయంగా ఆవిషయాన్ని మాతో ప్రస్తావించి, మందుల నిమిత్తం తగినంత డబ్బుకూడా ఇచ్చి నన్ను పంపించారని నేను తెలియజేయటంతో ఆయన ఆశ్చర్యానందాలకు లోనయ్యారు.

వెంటనే కేరళ నుండి వైద్యనిపుణులను రప్పించాము. వారు పరీక్షించి అడవులలోని ఏనుగులకు వచ్చే కాళ్ళ సంబంధమైన వ్యాధి (జువైల్ ఆర్థరైటీన్)తో సత్యగీత బాధపడుతోందని నిర్ధారించారు. తక్షణమే అవసరమైన మందులు తెప్పించి చికిత్స చేయించడంతో కొద్దిరోజులలోనే ‘సత్యగీత’ సంపూర్ణంగా కోలుకుంది.

పసిబిడ్డ తనకు కలిగిన అనారోగ్యం గురించి తల్లికి చెప్పుకోగలదా?! తల్లీ ఆవిషయాన్ని కనిపెడుతూ బిడ్డ యోగక్షేమాలను చూసుకుంటుంది కదా! మరి అమ్ముల గన్న అమ్మ, విశ్వజనని అయిన సాయమాతకు సత్యగీతయొక్క వ్యాధిగురించి, వేదనగురించి మరొకరు తెలియజేయాలిన అవసరమేముంటుంది?! ఈ సంఘటన ద్వారా స్వామివారు తాను సర్వభూతాంతరాత్మ అనీ, సకల చరాచర సృష్టికి తానే తల్లిన్నీ నిర్వస్తుపూర్వకంగా సందేశమిచ్చారు.

స్వామి చేయి తల్లి ప్రేమలోని హాయి

సాయి కాదు ఒక్క తల్లి హాయి

వేయి తల్లుల ప్రేమలోని హాయి

అట్టి ప్రేమసాయి సత్యసాయి

స్వామి ప్రేమకు మించిన మహిమ లేదు. వారి వాత్సల్యానికి మించిన వరము లేదు. అలాంటి దివ్యమాత సన్మిధి మనకు లభించినందుకు మన జీవితములు ధన్యము.

“సమస్త లోకాస్పుర్భినో భవంతు”

పరబ్రహ్మము - గోలోక కృష్ణుడు

(బ్రహ్మాత్మేవర్త మహా తురాణమునుండి)

కొప్పరపు బాలామనోహరరావు

“భగవంతుని ప్రేమించినవానికి సర్వత్ర భగవంతుడే గోచరిస్తాడు. ప్రేమ భగవంతుని తస్యముని గావిస్తుంది; భక్తుని ఉన్నతుని చేస్తుంది. ఇట్టి ప్రేమసు మానవుల యందు చాటే నిమిత్తమై భగవంతుడు మానవాకారం ధరించి, గోలోకమునుండి భూలోకమునకు దిగివచ్చిన దినమే కృష్ణజన్మాష్టమి సుదినము” అన్నారు భగవాన్ 1991 కృష్ణాష్టమి దివ్యోపన్యాసంలో. ఏమిటీ గోలోకము? ఎక్కడుంది? అని పరిశీలిస్తే బ్రహ్మాత్మేవర్త మహాపురాణంలో కొన్ని ఆసక్తికరమైన అంశాలు గోచరించాయి.

ప్రతయ కాలమున సృష్టికారణమైన కోటిసూర్యుల కాంతితో సమానమైన కాంతిగల నిత్యమైన తేజము మాత్రమే యున్నది. ఉజ్జ్వలమైన ఆ దివ్యజ్యోతి పరమ పురుషునిది. కనుకనే, భగవాన్ చెప్పారు -

జ్యోతి ఇతందు ప్రేమకల జ్యోతులనుండి ఆత్మజ్యోతి జ్యోతియే సత్యధర్మముల జ్యోతికి ఆది పతాక, ధాత్రిలో ఈతడు శాంతిజ్యోతి, మరి ఈతడు భక్తుల ప్రేమజ్యోతి భూతలమందు సాయి పరిపూర్ణ మనోహర విశ్వజ్యోతియే ఆ జ్యోతి మధ్య స్వర్గము, మానవ లోకము, పాతాళ లోకము అనే మూడు లోకాలున్నాయి. ఆ మూడు లోకాలమైన నాశనము లేని గోలోకమున్నది. ఈ లోకము పరమ పురుషుడైన శ్రీకృష్ణునిచే యోగశక్తివలన ఏర్పడినది. ఇచ్చట చెప్పబడిన శ్రీకృష్ణుడు ద్వాపరయుగంలో కుర్కుత్తంతో భగవద్దిత బోధించిన శ్రీకృష్ణుడు కాదు. పరబ్రహ్మత్త్వము శ్రీకృష్ణుడుగా పరింపబడినది. అయితే, ద్వాపరయుగంలోని కృష్ణ పరమాత్మ గోలోక కృష్ణుని అవతారమే అంటారు.

భగవాన్ ఒకానొక సందర్భంలో తమ అవతార రహస్యాన్ని వెల్లించిన్నా, “ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై తనవారి గుర్తింప తరలివచ్చే” అని ప్రకటించారు. “....ఏ

గుణంబు గణించే ఏతెంచెనో నాడు పేద కుచేలుని బ్రోవేడచరితుడు.... ఆ గుణంబె గణించి ఆ అమర పంచ్యాడు... వెలిగి పర్తీపుడై నేడు పృథివియందు” అని కూడా ఉద్ఘాటించారు. అంతేకాదు, మరో సందర్భంలో -

“ఏను దైవంబు తద్ధిన్నమేమి కాను
ఆ యఖండ పరబ్రహ్మమాదు నేను
ప్రథయు క్షేముల్ నను స్పృశింపగా తేవ
నిత్య తృప్తుడ భీతి నన్ చేరబోదు...”

అని ప్రకటించడంద్వారా గోలోకములోని ఆ అఖండ పరబ్రహ్మమే నేడు శ్రీ సత్యసాయి రూపనామాలతో అవతరించడం జరిగిందని విస్పష్టంగా వెల్లించారు.

గోలోకాన్ని యోగులు చర్చక్షువులతో చూడలేరు. కానీ వారి అన్ను భక్తివలన జ్ఞాననేత్రంతో దర్శించి ఆ లోకమును పొందుతారు, ముక్కులొతారు. గోలోకమునకు క్రిందిభాగమున వైకుంఠము, శివలోకములున్నాయి. ఈ లోకములలో మనోవ్యధలు, వ్యాధులు, ముసలితనం, చాపు, శోకము, భయములు కన్చించవు. కేవలం ఆనందమే. కేళి, ఆనందమునకు నివాసము కైలాసము అని. అనగా ఆనంద నిలయం. అట్లే, “వైకుంఠమంటే కుంఠము కానిది, అనగా మొక్కహోనిది - ఆనందము ఏమాత్రము తగ్గనిది” అని స్వామి ప్రబోధించారు.

గోలోకములోనున్న జ్యోతి మిక్కిలి మనోహరమైన దంబే, ఆశోదకరమైనదంబే, శాశ్వతమైన ప్రేమానంద నిలయం అన్నమాట. జ్యోతిని చిత్త - ప్రకాశమని, ఆనందమని వర్ణించారు. చిత్త, ఆనందములు శాశ్వత సత్యమునకు స్వరూపాలు. పరబ్రహ్మకు సచ్చిదానందము స్వభావము కాబట్టి బ్రహ్మము సచ్చిదానందమన్నారు. జ్యోతి - చిత్త - ప్రేమస్వరూపం - బ్రహ్మస్వరూపం. అందుకే బాబావారు ఈరితిగా బోధించారు:

ప్రేమరూపంబు బ్రహ్మాంబు ప్రేమమయము
 ప్రేమను ప్రేమతూ సంధింప నీమమగును
 కాన ప్రేమను గట్టిగా కలిగియున్న
 అద్వితీయంబు నొందంగ అర్థాడగును

పరబ్రహ్మ

‘కేవలుడు, స్వేచ్ఛామయుడు, సృష్టి సమస్తమునకు కారణమైనవాడు, ఆధారమైనవాడు, భక్తానుగ్రహమాకారకుడు, సౌఖ్యమైన కోరికలు లేనివాడు, నిర్వికారుడు, సర్వపరిపూర్జుడు, శాంతుడు, మంగళస్వరూపుడు, మంగళప్రదుడు, పరమానంద కారకుడు, సత్యస్వరూపుడు, ప్రేమస్వరూపుడు, అద్వితీయుడు, సర్వసిద్ధిస్వరూపుడు, సమస్త సిద్ధులను ఇచ్చువాడు, ప్రకృతికి అతీతుడు, ఈశ్వరుడు, నిర్మలుడు, ఆదిపురుషుడు, అవ్యాక్షుడు - ‘కృష్ణ’ అనే పదానికనేక అర్థాలు. కృష్ణ అంటే ప్రశ్నయ కాలమున సమస్త జీవులను (జగత్తిని) తనలో లీనం చేసుకొనేవాడు. “సర్వం కరోతీతి కృష్ణః” అంటే సర్వమును చేసేవాడు. ‘కృ’ - ప్రేమ, ‘ష్ణ’ - దాస్య శోభాగ్యము - సేవ. అంటే, ప్రేమ సేవలను అందించే వాడు కృష్ణుడు. ఆ గోలోక కృష్ణుని అవతారమే ద్వాపరయుగమున దేవకీ సందనుదైన శ్రీకృష్ణుడు, కలియుగంలో మన సాయికృష్ణుడు. లోకాలు వేరైనా, ఆకారాలు, కాలకార్య కారణాలు వేరైనా భగవత్ తత్త్వముక్కుటే. తత్త్వసారాన్ని గ్రహించడమే జీవనుక్కి సాధనము.

దేవతల ఆవిర్భావము

జంతువులు, జలము, వాయువు, వృక్షములు, పర్వతములు, సముద్రములు, ధాతువులు, సస్యములు, తృణములు లేక శాస్యముగా ఉన్న గోలోకమునుండి శ్రీకృష్ణుడేవుడు సమస్తమును మనస్సులో ఆలోచించి, స్మృచ్ఛతో సృష్టించుటకు ప్రారంభించెను.

శ్రీకృష్ణుని కుడిప్రక్కనుండి సంసారమునకు మూల హేతువులైన త్రిగుణములు, 25 తత్త్వములకు చెందిన మహత్తత్త్వము, అహంకారము, శబ్ద స్వర్ప రూప రస గంధాదులనే తన్నాత్రలు ఆకారము ధరించినవి. ఆ తర్వాత శ్యామసుందరుడు, చతుర్యుజుడు, శంఖ చక్ర గదా

పద్మములతో, రత్న భూపణములతో, కొస్తుభుమణి, శాఙ్కమనే ధనస్సు ధరించి పక్షప్పలమున శ్రీవత్సముతో నారాయణమూర్తి ఆవిర్భవించి శ్రీకృష్ణుడేవునికి నమస్కరించి స్తుతించెను.

ఆ పరమాత్మ ఎడమ భాగమున శ్రీ మహాదేవుడు, నాభికమలమున బ్రహ్మదేవుడు, పక్షప్పలమునుండి ధర్ముడు (ధర్మదేవత), ముఖముయొక్క ఎడమ భాగమున సరస్వతి, మనస్సునుండి శ్రీమహాలక్ష్మి బుద్ధినుండి మూలప్రకృతి అయిన దుర్గ, నాలుక నుండి సాచిత్రి, తిరిగి మనస్సు నుండి మన్మథుడు, రత్నిదేవి, ఉధ్వవించి శ్రీకృష్ణుడేవునికి నమస్కరించి స్తుతించిరి.

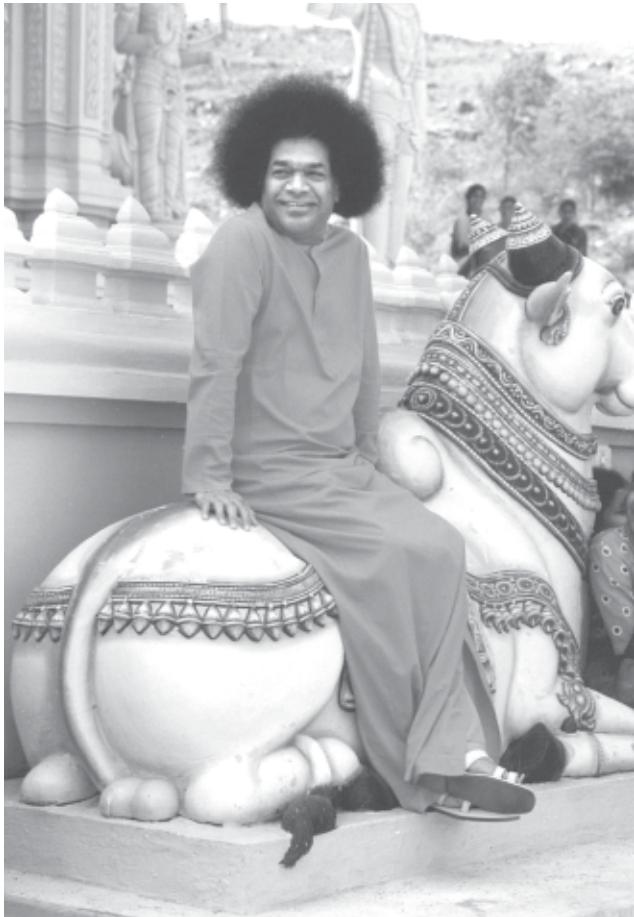
భగవంతుడు సృష్టించిన జలమునుండి వాటికి అధిదేవతయైన పురుషుడు ఉధ్వవించాడు. ఆయనే ‘వరుణుడు’ అని పిల్చిబడినాడు. అగ్నికి ఎడమవైపున ఆవిర్భవించిన కన్యను ‘స్వాహ’ అని, అగ్నియొక్క భార్య యని, అట్లే వరుణనియొక్క ఎడమవైపున ఆవిర్భవించిన కన్యను ‘వరుణా’యని, వరుణనియొక్క భార్యయని విద్వాంసులంటారు.

పరమాత్మ నిశ్శాసనమునుండి ఉధ్వవించిన వాయువు సమస్త ప్రాణులకు ప్రాణముగా సయ్యును. అదే ఇతర ప్రాణులకు నిశ్శాసనముగా మారినది. ఆ వాయువుయొక్క ఎడమ పార్వత్యమున ఆవిర్భవించిన స్త్రీ వాయువత్తి. ఆమెను ‘వాయని’ యని పిలుతురు.

బ్రహ్మముండి వెలువడిన శిశువే ప్రపంచముల కన్నింటికి ఆధారభూతము. ఆయనే మహాత్ స్వరూపుడు, విరాధ్రూపుడు. అతడు సూర్య స్వరూపములకెల్లా సూర్య స్వరూపుడు. అతనికంటే గొప్ప స్వరూపుడు ఎవ్వరూ లేరు. అతడు కృష్ణ పరమాత్మయొక్క పదపోరవ అంశము. సర్వాధారుడు, సనాతనుడు అయిన అతడే ‘మహావిష్ణువు’. ఆ మహావిష్ణువు జలమున తామరాకువలె సముద్రమున పవళించియండగా అతని కర్మములనుండి ఇద్దరు రాక్షసులు పుట్టిరి. వారు పుట్టగనే సముద్ర జలమునుండి పైకి వచ్చి బ్రహ్మను చంపుటకు పూనుకొనిరి. బ్రహ్మ విష్ణువును ప్రార్థించెను. ఆ ఇద్దరు రాక్షసులే మధు కైటభులు.

(పుస్టిం)

సర్వమానవ సేవయే శివారాధన

నారాయణుని బోధ నమ్మియుండిన చాలు
సామవేదము మీరు చదివినట్టి
నారాయణుని వాక్య నమ్మియుండిన చాలు
ఇల యజూర్వేదము తెలిసినట్టి
నారాయణుని వాక్య నమ్మియుండిన చాలు
పుడమి బుగ్గేదము సుడివినట్టి
నారాయణుని వాక్య నమ్మియుండిన చాలు
సరి అథర్వణమును చదివినట్టి

తుచ్ఛభావాలు మదిలోన తొలగియున్న
నిశ్చలంబుగ బుద్ధి నిలుపుకొన్న
ఇంతకన్నను శివరాత్రి ఏమి కలదు?!
సాధుసద్గుణ గణ్యులో సభ్యులారు!

అందరిలోనూ తన ఆరాధనా దైవమున్నాడనే విశ్వాసమును మానవుడు అభివృద్ధిపరచవలెను. తనలోనూ అంతర్యామిగా ఆ దైవమే యున్నాడు. తన కర్మల్నీ అతనికే అర్పితము. అదే అతని పూజ, అను భావము దృఢము కావలెను. అప్పుడు సదా జాగరణగా, సదా ఉపవాసముగా జీవితము జరుగును. కష్టము, నష్టము, విషాదము అన్నీ మరుగైపోవును. నమ్మి చెడినవారు లోకములో లేరు. భగవత్ప్రేమను హృదయ క్షేత్రమందు నాటి పెంచితే, ఆనందమనే పంట దొరకును.

“ఈశ్వర స్వర్వభూతానాం హృదేశేర్జన తిష్ఠతి” జడమైన విగ్రహములను పూజించేదానికన్న, సజీవ దేవతా విగ్రహములైన మానవులను సేవించటముచేత నిత్యసత్యమైన ఆత్మానుభూతి లభించి అమితానందము చేకూరును. జడమైన విగ్రహములు, పటములు వీటికంటే సజీవ మానవులనే దైవముగా భావించి ఆరాధించండి. ద్వేషాసూయలు లేక సర్వులను ప్రేమించి సేవించండి. అందరిలోను శివుడున్నాడు. శివుడు లేనివాడు శమైపోతాడు కదా! కాబట్టి, దేవుడు ఏ అమరనాథీలోనో, కాశీలోనో, భద్రాచలములోనో, తిరుపతిలోనో మాత్రమే ఉన్నాడనే భావమును పూర్తిగా తీసివేసి, అతడు సర్వవ్యాపి, సర్వాంతర్యామి, సర్వ భూతాంతరాత్మ అని విశ్వసించి అందరినీ దైవభావముతోనే చూడవలెను. దైవము సర్వవ్యాపకుడు అనే విశ్వాసము మీ శ్యాసగా మారిపోవలెను. ఆ శ్యాసనే స్వస్వరూపముగా సందర్శించుకొనవలెను.

రాత్రి అంటే చీకటితో చేరినది. అయితే, అజ్ఞానాంధకారమును దూరముచేసితే ఈ చీకటిలోనే అనందమునుభవించవచ్చును. దానిని బోధించేదే శివరాత్రియొక్క ఉద్దేశ్యము. మంగళకరమైన తన శివ తత్త్వమును ప్రకటించుకొరకు ఒక సంవత్సరమంతా కాచుకొనసక్కరలేదు. చిత్తములోని వాంఛలను తీసివేసి, హృదయములోని ఆశలను అజ్ఞానమును పారద్రోలి, దృష్టిసుంచి కామ క్రోధాదులను నిర్మాలముచేసిన అదే శివరాత్రి. ప్రేమకు మించిన పరికరములేదు. నిత్య జీవితములోని ప్రతి పనినికూడ ప్రేమతో ఆచరించండి. భగవద్విశ్వాసమును పెంచుకొని అన్ని పనులను భగవదర్థితముగా, శక్తివంచనలేక భక్తివంచన కాకుండా సలువండి. జవముకాని, తపముకాని, యోగములుకాని మీరు చేయసక్కరలేదు. నిరంతరము అందరిలోను మంచి మాటలు, మిత్రభాష, మధురభాష, భగవన్నామన్నరణ యుండిన చాలు. పిల్లలు మొదలు పెద్దలవరకు ఈ మార్గమునుసునించిన జీవితగమ్యమనే దైవానుగ్రహమును అందరూ పొందగలరు.

(1972 శివరాత్రి)

శివరాత్రినాడు శివమందిరములకు యాత్ర చేసి, అర్ఘన చేయించి, అభిషేకము జరిపి, తీర్థ ప్రసాదములు అందుకొని నామస్వరణతో రాత్రంతా జాగరణ అనుష్ఠించి, శివరాత్రిని ఆచరించినాము అని తలంచటము సరికాదు. శివార్పన, శివపూజ, శివాభిషేకము, శివక్షేత్ర దర్శనము - ఏలికొరకు ఒక సంవత్సరము కాచుకొనియుండుట, దురాచారమే అగును. ఈ ఒక్క దినమే పవిత్రమని తలంచినచో, మిగిలిన దినములేషైనవి?! కూలిపోయే, రాలిపోయే, మాడిపోయే ఈ దేహమును పోషించుకొరకు దాని రక్షణార్థమైన, ప్రతి దినమూ నాలుగు పర్యాయములు అహార పాసీయాదులందించుచున్నాము. ఐతే, మనస్సుకు మాత్రము మంచి పుష్టికరమైన ఆహారము వేయుటకు ఒక సంవత్సరము వేచియుండవలెనా?! దానికికూడ నిత్యమూ పరిశుద్ధమైన ఆహారమునందించవలెను.

ఈశ్వరుడు

ఈశ్వరుడు అనే పవిత్రసామమున విశిష్టమైన అర్థము లీసమైయుండును. సకలైశ్వర్యములతో కూడినదే ఈశ్వర

తత్త్వము, ఈశ్వరస్వరూపము. శంకరుడు అనిన, శం (చిదానందము) కర (అనుగ్రహించువాడు); మంగళ స్వరూపుడు, సర్వసుఖములనూ ఇచ్చి పోషించేవాడు, ఆనందస్వరూపుడు అనేదే అర్థము. సర్వవ్యాపియై, సర్వ భూతాంతరాత్మయై, సచ్చిదానందస్వరూపుడై, నిర్వికారుడైన సర్వశ్వరుని ఆరాధించుటకు శివరాత్రి ఒక రాత్రి ప్రత్యేకమని చాటుట, ఆ భగవంతునికే అవమానము!

ఈశ్వరతత్త్వము సృష్టిలో అన్నిటిలోనూ ప్రకటితమై యున్నది. సమస్త ప్రపంచములో ఆ తత్త్వమే ప్రకాశించును. ఈశ్వరస్వరూపములో కంఠమున లోకమునే క్షయము చేయగల హోలహలమున్నది; శిరస్సుపై సర్వజీవులకూ జీవనాధారమైన గంగయున్నది. ఫాలనేత్రమున అగ్నియున్నది. శిరస్సుపై చల్లని చంద్రుడున్నాడు. ప్రాణమునకే శత్రువులైన పాములున్నవి, భూపణములుగా. జగత్ స్వరూపుడైన శివుడు ఇన్ని గుర్తులతో ప్రత్యక్షమగును. వారి నివాసము స్వశాసనము, వృత్తి భిక్షమెత్తటము అని భయపడనక్కరలేదు; రుద్రుడు నివసించే స్తలము సకల జీవుల గమ్యము. పది జన్మములలోకాని, ఐదు లేక మూడు జన్మములలోకాని, ఈ జన్మమునందుకానీ ఆ గమ్యమును చేరక తప్పదు. ఇంక ఎంత ఐశ్వర్యముండిననూ, వెండికొండనే ఉండిననూ, కుబేరుడే మిత్రుడుగా ఉండిననూ, ధన కనక వస్తు వాహనాదులకు ఏ కొరతయు లేకుండినంతమాత్రాన మోక్షము ప్రాప్తించదు; వివేక వైరాగ్య విచక్షణలతో జ్ఞానమును సంపాదించిననే కైవల్య ప్రాప్తి అనే సత్యస్య సత్యమును ప్రబోధించుచూ ఆచరణరూపముగా ప్రచారము చేయునదే, భిక్షాటన నాటకముయొక్క అంతర్భాగము.

ఈశ్వరుడుక మృత్యుంజయుడు, కామారి, అనే పేర్లున్నవి. ఈ రెండు పేర్ల నిజార్థము ఒక్కటి! కామమును, అంటే వాంఛలను జయించినవాడు. వాంఛలను లేకుండా జేసుకొన్నవాడు మృత్యువునూ జయించినవాడగును. వాంఛలే పునర్జన్మకు మూలకారణము.

మంగళ స్వరూపుడు

శివతత్త్వము, శంకరతత్త్వమని శ్రుతులు కొనియుడే తత్త్వములంతా మానవుని మాధవునిగా మార్చి, నిత్య సత్య

గుణములను వాని హృదయమందు అభివృద్ధి చేయు శక్తులేకాని వేరుకాదు. పాంచభౌతికమైన శరీరము అస్థిరము, అమంగళము. అవతారమూర్తులుకూడ అట్టీ దేహములనే ఉపాధిగా ధరింతరు. అయిననూ, వారు సర్వమంగళస్వరూపులు కాబట్టి, ‘శ్రీ’ అనే మంగళసూచక పదమును ముందుపెట్టి, వారిని శ్రీరామ శ్రీకృష్ణ అని గుర్తించుచున్నారు. అయితే శివునికి మాత్రము, శ్రీ అని యొవరూ అనరు; యొందుకనగా, శివుడు నిరంతరమూ అఖండ మంగళమే. ఈశ్వరునికి ‘దిగంబరుడు’ అని ఒక పేరు; అంటే వ్యస్తములు ధరించివాడు, సగ్గుకాయము కలవాడు, అనేది కాదు అర్థము. దిక్కులే ఆయన అంబరములు. ఆయన సర్వవ్యాపి అనేది అర్థము.

వింగోద్ధువము

ఈనాడు మహాశివరాత్రి. కొంతమంది తమలో తాము ప్రశ్నలు వేసుకుంటున్నారు, “స్వామి లింగోద్ధువము చేయటములోని అర్థమేమి?” అని. భగవంతుని శక్తి సామర్థ్యములు అగమ్యము, అగోచరము. దానికి అర్థ నిరూపణము చేయటానికి యొవరికి సాధ్యము కాదు. అందరూ లింగోద్ధువమును, లింగమును దర్శించుచున్నారే కానీ దాని తత్త్వము నందుకొనుటకు ప్రయత్నించరు. “లీయతే గమ్యతే ఇతి లింగమ్”. దేనిలో ఈజగత్తు అంతా లీనము అవతున్నదో, దేనిలో లయము కావలెనని జగత్తు గమించుచున్నదో అదే లింగము. అది, అంత్యము లేనిదానికి అది ఒక గుర్తు. ఆకారరహితుడై, అన్ని ఆకారములూ తానై వెలయు పరమాత్మనికి అదొక గుర్తు. “ఇది ముఖము, ఇది తల, ఇని చేతులు” అని నిర్ణయించటానికి సాధ్యము కానటువంటిది లింగము. పరమాత్మని సర్వవ్యాపకత్వమునకు, సర్వజ్ఞత్వమునకు అదొక గుర్తు.

మరొకటి - శివుడు ప్రజలకు హోని కలిగించే విషమును, దానినుంచి యొవ్వారికి ప్రమాదము కాకుండా తనలోనే దాచుకొని, అందరికీ చల్లదనమును, అనందమును అందించే చంద్రుణ్ణి తన శిరస్సుపై ధరించినాడు. ఇది మానవులకు ఒక గుణపారము నేర్చించుటకొరకే. ఇతరులకు మంచిని కోరి, మంచి చేసి,

మంచి పలుకులతో వారిని సంతోషింపచేసి, వాళ్ళకు సహాయకులుగా నిలువటం శ్రేయస్వరము; అట్లుకాక విషగుణములైన ద్వేషాసూయలను ప్రకటించుచూ మంచి గుణములను మరుగుచేసి తన లాభముకొరకే పాటుపడిన అది శివత్వము కానేరదు; శవత్వముగనే నిలిచి, ఆధోగతికి కొనిపోవును. ఈనాడు ప్రపంచములో సూటికి 98 మంది ఇతరులకు బాధ కలిగించి, తమ సుఖ సౌకర్యాలను, తమ ఆనందమును సాధించుకొనువారే!

దేవునితో వ్యాపారం చేసేవాళ్ళ!

సర్వజ్ఞుడు, సర్వవ్యాపి అయిన పరమాత్మనికి ఆశలు చూపించి మోసగించుటకు మానవులు ప్రయత్నము చేసిన అది హస్యాస్వదము కాక మరేమియగును?! “నా కోరికను తీర్చిన, నీకు ఒక కొబ్బరికాయనిస్తాను, నా ఆశను నెరవేర్చిన నీకు 116 రూపాయలిస్తాను” అని దేవునితో వ్యాపారము చేసేవాళ్ళే బహుమంది! వీళ్ళ భగవంతుని శక్తిని యేమాత్రము గుర్తించుకొన్నారో అర్థము కావటము లేదు. ధనమునిచ్చి తమ కోరికలను చెల్లించుకోవాలని ఆశించేవారు భక్త స్థానమునకు అర్పులు కారనేది మాత్రము నిశ్చయము. ధనమునకు స్థానమిచ్చి అట్టివారిని భక్తులని ఆదరించేవాళ్ళకూడా అధికార స్థానమందు ఉండుటకు వీలులేదు. అందుకే “పత్రం పుష్పం ఘలం తోయం” ఈ నాలుగు పదార్థములలో యేదైనా ఒక్కటి అర్పించితే చాలని భగవంతుడు గీతలో బోధించినాడు.

పత్రమనిన చెట్టుపైనుంచి కోసిన ఆకు కాదు. ఆకు తెచ్చి ఇచ్చిన, ఘలితము ఆ చెట్టుకేకాని మీకెట్లు దొరకును?! పత్రమంటే సర్వాంగములతో చేరిన ఈ దేహమే! కాలక్రమములో పండై, రాలిపోవు ఈ శరీరమే పత్రము. సర్వకర్మలచే సర్వజీవుల సేవ జేయువాడే భక్తుడు. అదే పత్రముయొక్క అర్పితం,

పుష్పమన్న హృదయ పుష్పమే; కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్రములనే పురుగులు మలినము గావించని, పరిశుద్ధ గుణములచే పరిమళించు హృదయ పుష్పమును అర్పించవలెను. ఘలమన్న మనోఘలమేకాని బజారులోని అరటి పండు, ద్రాక్ష మామిడి ఇత్యాదులు కావు. కర్మఫల త్యాగము చేయవలెను, అంటే,

కర్మఫలమును భగవంతునికి అర్పితము చేయవలెననేది అర్థము.

తోయమన్న జలము. ఏ బావినుంచో, నదినుంచో లేక, ట్యూప్సునుంచో తెచ్చి, అభిషేకమొనర్చేది కాదు. భగవత్ చింతనవలన కలిగే ఆనందబాప్యముల ధారనే అభిషేకమునకు తగిన తోయము. దేహము, మనస్సు హృదయము, గుణములు, కర్మలు, భావములు అన్నిటినీ భగవంతునికి అర్పితము చేయవలెను. దీనినే శరణాగతి అందురు. అట్టి అర్పణ చేయకుండా వట్టి మాటలతో, “నా మనసు, నా బుద్ధి, నా దేహము అన్ని దైవానికర్పితము” అని చెప్పితే, అర్థము లేదు. నీ మనస్సు, నీ బుద్ధి, నీ

దేహము నీ స్వాధీనములో లేవు. నీ స్వాధీనములో లేనిదాన్ని మరొకరికి ఈయుటకు నీకు హక్కేది?! యోగసాధనతో, భక్తి భావముతో వాటిని నీ స్వాధీనమున పెట్టుకొనిన తరువాత నీకు ఆ హక్కు వచ్చును. యోగసాధనలలో ప్రధానమైనది ప్రేమమార్గము. సర్వజీవులనూ హృదయపూర్వకముగా ప్రేమించు; వారి అభ్యర్థయమును చూసి సంతోషించు; వారి కష్ట నష్టములయందు సహతించి సహాయమునందించు. ప్రేమకారకే ప్రేమించు. అప్పుడు ప్రపంచమును మరచటము, అహంకారమును వదలటము రెండూ సులభముగా జరిగిపోవును. (1973 శివరాత్రి)

శివశివ శివశివ యనరాదా...

 భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబా

శివశివ శివశివ యనరాదా జీవా
చింతలెల్ల బాపుకొని మనరాదా
శివసాయాశుని కనరాదా జీవా
సువిషేకంబును గోనరాదా ||శివ||

శివమెత్తి జగమెల్ల తిరిగేవు
ఓ చిత్తమా! నీకెంత సిగ్గులేదే
అవని సుఖంబుల కల్లాడెడి
నీకాపలికి మిగిలేదది ఏది? ||శివ||

పొద్దుపోక ఊరివారి సుద్దులంటే
మీరు సిద్ధమాదురే కడు శ్రద్ధతోడ
ముడ్చుముడ్చుగాను సాయి ముచ్చటలు
చెప్పునప్పుడొద్దికగ నుండరె చెవులార! .||శివ||

పనిమాలి సినిమాలు పలుమారు
మీరు చనిచని కనినను తనివిలేద
క్షణమైన దైవ సన్నిధని నిల్పగ
కనులార కడు కష్టమోగా ||శివ||

అవినీతి రోత మాటలందరితో
నీవనుటకు గౌరవమయ్యెనుగా!

నవనీతచోరుని నామము పలుగుట
నాల్గా అవమానంబగునా! ||శివ||

పనిలేని శునకంబువలె మీరు
పరుగిడి పగరించి తిరిగేరు
క్షణమైన సత్పంగములో నిల్పగ
సాధ్యము కాదా చరణములార! ||శివ||

ఇచ్ఛపచ్చ చెడ్డపనులెల్ల సేయ
ఆ ఈశ్వరుండు మిమ్ము సృజియించినాడ
తెచ్చుకొని చేతులూర తెల్పు యింకనైన మీరు
చెచ్చెరను హరిపూజ సేయరారె ||శివ||

పాటలు పాడిన ఘలమేమి?
మంచి మాటలు నేర్చిన మహిమేమి?
సూటిగ పెద్దల బాటనె పోయిన
సుఖముల మూటలు దొరుకునుగా ||శివ||

సులువుగ దొరికిన సుందర సాయిని
చులకన చేయగ చూతువుగా
పలు బొమ్మలకే పడిపడి త్రైయిక్కిన
థయ భక్తులతో బ్రతుకుదువా ||శివ||

ఈ విద్యావిధానం దైవానుసంధానం

[2011 డిసెంబరులో ప్రపంచంలోని వివిధ దేశాల విశ్వవిద్యాలయాలలోని విద్యావిధానాన్ని, బోధనా పద్ధతులను అధ్యయనం చేయడానికి ఇండోనేషియా ప్రఫుత్తుం తమ దేశంలోని వివిధ ఇస్లామిక్ యూనివర్సిటీలనుండి సుమారు 100 మంది అధ్యాపకులను ఎంపిక చేసింది. వారిలో పదిమంది సభ్యులున్న ఒక బృందం మన దేశాన్ని పర్యటించింది. ఈ బృందం బొంబాయి విశ్వవిద్యాలయాన్ని ఐదు రోజులపాటు, ఆ తరువాత శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ (శ్రీ సత్యసాయి ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ స్ట్రోయర్ లెర్నింగ్ (SSSIHL)ను మూడు వారాలపాటు సందర్శించింది. ఈ పర్యటనలో వారు ఇన్స్టిట్యూట్ విద్యావిషయిక ఉన్నత విద్యాధికారులతోపాటు దైరెక్టర్లతోనూ, వివిధ విభాగాల అధిపతులతోనూ, బోధనా సిబ్బంది, విద్యార్థులు తదితరులతోనూ ఇక్కడ అమలుచేస్తున్న విద్యావిధానము గురించి విస్తృతమైన చర్చలు జరిపారు. మనిషి భౌతికంగా, వైజ్ఞానికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా పరిపూర్వ మానవడిగా తయారవడానికి ఇక్కడ లభిస్తున్న సమీకృత విద్యావిధానాన్ని క్షణంగా తెలుసుకొని, ఈ విద్యాసంస్థ క్రమాభివృద్ధి చూసి ముగ్గులయ్యారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ
పరిపాలనా భవనము

దీనితోపాటు విద్యాసంస్థ హోస్పిట్లను సందర్శించి హోస్పిట్లలో విద్యార్థులు, అధ్యాపకులు కలసిమెలని జీవించడం ప్రత్యక్షంగా చూశారు. వీడియోలద్వారా గ్రామసేవా కార్యక్రమాలను, క్రీడోస్ప్రోవాలను తిలకించారు. సాయికల్వంత్ సభామండపంలో వేదపరసం, భజన కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. రెండురోజులపాటు వైట్టఫీల్డులోని బృందావనం క్యాంపస్, అనంతపురంలోని మహిళా కళారాల క్యాంపస్ పర్యటించారు. బెంగళూరులో పూర్వ విద్యార్థులతో సమావేశమయ్యారు.

వారు ఇండోనేషియా తిరిగి వెళ్లిన తరువాత వారివారి పాలకులకు వారి పర్యటనానుభవాలకు సంబంధించి ఒక నివేదికను సమర్పించారు. ఆ నివేదికలోని కొన్ని ముఖ్యాలాలను SSSIHL రిజిస్ట్రేర్గారి సౌజన్యంతో పారకుల ఉపయోగార్థమై క్లప్పంగా ఈక్రింద ఇస్తున్నాము. [సం॥]

‘నమ్మకం కుదరాలంటే స్వయంగా చూసితీరపలసిందే’ అన్న నానుడి మా SSSIHL పర్యటన విషయంలో నిజమైంది. మేము కనుక ఈ ఉన్నత విద్యాసంస్థను స్వయంగా దర్శించి ఉండకపోతే, విద్యార్థులనుండి ఫీజు తీసుకోకుండా, విద్యావిషయంలో అగ్రగామిగా ఒక విశ్వవిద్యాలయం ఉన్నది అంటే మాకు

ఓ పట్టాన నమ్మకం కుదిరేది కాదు. ఈ స్వల్పకాల అధ్యయనంలో నేర్చుకున్న పాతాలనుండి మేమెంతో ప్రయోజనం పొందాము.

మొదటి పారం: ఆధ్యాత్మికత

భగవంతుని చేరుకోవడానికి మార్గము కావలసిన మతం దురదృష్టవశాత్త మనిషిని అణగదొక్కడానికి, సాంఘిక, రాజకీయ,

సాంస్కృతికపరంగా తాత్కాలిక భౌతిక ప్రయోజనాలను అందలం ఎక్కించడానికి ఒక సాధనమయింది. ఈ దృష్టో చూస్తే SSSIHL ప్రాముఖ్యతను మేము అర్థం చేసుకోగలము. మతాల ఐక్యతను పెంపాందించే SSSIHL వివిధములైన విశ్వాసములకు, సంస్కృతులకు, జాతులకు అవ్యాతభాండమని చెప్పచ్చ. అందరూ కలసిమెలసి అస్తుదమ్ములగా సహజీవనం చెయ్యడం, వారి విశ్వాసాలు, మతాలు, జీవన విధానాలు వేరైనా పరస్పరం ఒకరినొకరు గౌరవించుకోవడం మమ్మల్ని ఆకట్టుకొంది.

రెండవ పాఠం: శీలనిర్మాణం

ఇతర విద్యాపద్ధతులలాకాక, విద్యార్థుల భౌతిక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక వికాసాన్ని పెంపాందించడానికి SSSIHL విద్యావిధానం తీర్చిదిద్దబడింది.

మూడవ పాఠం: ఆదర్శం

మాట, చేతలను సమన్వయపరిచే ఆదర్శం ఈ ఉన్నత విద్యాసంస్థ స్థాపించిన తోలి రోజులనుంచి ఆచరింపబడుతోంది.

నాల్గవ పాఠం: వినయంతో కూడిన బుట్టకుశలత

నిరాడంబరతే జీవన విధానం. బోధనా సిబ్బంది, విద్యార్థులు అందరూ తెల్లటి దుస్తులు

ధరిస్తారు - సాదా సీదాగా. హోస్టల్లో ఉన్న విద్యార్థులందరుకూడా నిరాడంబర జీవితమే గడుపుతారు. గదిని పంచుకుంటారు. క్రింద కూర్చుని సహపంక్తి భోజనం చేస్తారు. కానీ, విద్యకు సంబంధించి SSSIHL విధానంలో రాజీలేదు. మళ్ళీమీడియా సదుపాయాలు, ప్రయోగశాలలలో పరికరాలు, క్రీడాంగణము ఆధునికమైనవిగాను, అంతర్జాతీయ ప్రమాణాలు కలిగినవిగానూ ఉన్నాయి. ఇక్కడి బోధనా సిబ్బంది వారివారి రంగాలలో పేరెన్నికగన్నాయారు.

ఐదవ పాఠం: డయ

భగవదనుగ్రహంవల్ల SSSIHL సమాజానికి సేవ చేయడంలో ఆదర్శం నెలకొల్పడానికి శాయశక్తులా కృషి చేస్తోంది.

ఆన్ని వర్గాలకు చెందిన ప్రజలపట్ల దయ చూపాలని తన జీవితమంతా సాయిబాబావారు తన చేతలద్వారా చూపించారు. దయవల్లే మనిషి గౌరవప్రదంగా జీవిస్తాడని బోధించారు. పుట్టపర్తిలోని జీవన విధానంలో సాయిబాబావారి ఈ వారసత్వాన్ని చూడచ్చ. మూ ఈ కొద్ది రోజుల పర్యాణంలో మా పరిసరాలలో దయతో నిండిన వాతావరణాన్ని అనుభవించాము. ఆశ్రమం లోపలా, వెలుపలా, హస్టల్లోనూ అందరూ ప్రశాంతంగా, ప్రేమభావంతో జీవించడం మేము ప్రత్యక్షంగా చూశాము.

తెలుగుసేత: సి.ఎస్.ఎన్. శర్మ

జీవిత లక్ష్యాన్ని తెలిపేదే విద్య

మీరు మేఘారక్తిని మాత్రమే అభివృద్ధిప్రచుకుంటే చాలాదు, హృదయాన్ని విశాలం చేసుకోవాలి. విద్య హృదయు విశ్వాసాల విశ్వాసము నందించాలి, హృదయ పవిత్రత చేకూర్చాలి, మానవణ్ణి ఆదర్శ మానవునిగా, పరిపూర్ణ మానవునిగా తీర్చిదిద్దాలి. ఒకానొక సమయంలో ఒక వ్యక్తి గాంధీ నుద్దేశించి, “గాంధీజీ! ప్రపంచంలో మీకు అమితంగా బాధ కలిగిస్తున్న విషయమేడైనా ఉండా?” అని ప్రశ్నించాడు. “ఉన్నది, మానవణ్ణి కలిన హృదయునిగా మార్చివేస్తున్న ఆధునిక విద్యయే నాకు అమితంగా బాధ కలిగిస్తున్నది” అని చెప్పారు గాంధీ.

జ్ఞాపకాల పంచిత

(ధారాపొకం - 5వ భాగం)

ప్రో॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

ఆరోజుల్లో విశాఖపట్టం బీవ్ - 'పామబీవ్' దగ్గర సన్ అండ్ సీ' అనే ఫరీదైన హాటలు ఉండేది. అక్కడ ఎంపికైన మా ఐదుగురికి లీక్షణ. ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ ప్రాఫెసర్లు మాకు బోధనాంశాలు వివరించారు. వారిలో ప్రాఫెసర్ తిప్పావరుల రమేశ దత్తాగారు, ప్రాఫెసర్ హనుమంతరావుగారు, ప్రాఫెసర్ పాత్రుడుగారు ఉన్నారు. గమ్మత్తుయిన విషయమేమిటంటే అమెరికా వెళ్ళటానికి రోటరీ క్లబ్సువారు ఎంపిక చేసినవారిలో నేనొక్కడినే గృహస్థాణ్ణి పిల్లలు కలవాణ్ణి మిగిలిన నల్గురు బ్రిహ్యాచారులు. ఇద్దరు ఇంజనీర్లు, మరో ఇద్దరు పెద్ద కంపెనీలకు మేనేజర్లు. దిట్టంగా సంపాదించేవారే. సిటీవారు కావటంతో ఆ మాటామంతి తీరు వేరుగా ఉంది. భేషజమే కాదు, వాళ్ళు మద్య మాంసాహార ధూమపానాల విద్యలలో ఘనాపాటీలు. నేను వాటి అన్నింటికి 'నేతి, నేతి, నేతి', అన్నందుకు ఒకతను, "ఇప్పట్టుంచయినా కొద్దిగా అలవాటు చేసుకోవడం మంచిది" అని సలహా ఇచ్చేదు. ఏం చెయ్యాలి? ఒకవిధంగా నేను వారికి చులకనయినట్టు నాకనిపించింది. వీరి మాటలకు ముగింపుగా ఒకతను, "ఇప్పుడు మనం ఐదుగురం. ఈయన ఇలాగే అన్నింటికి మడిగట్టుకు కూర్చుంటే తిరిగి వచ్చేది నలుగురమే అవుతాము" అని దీవించేడు.

అదే నా తొలి విమానయానం. సూటీకేసులపైన సాయిరా' అక్కరాలు పెయింట్ చేసి, ప్రక్కల 'బిం' రాయించి, వెంటనే గుర్తు పట్టడానికి రంగుల రిబ్బున్న నాలుగువైపులా కట్టి సిద్ధమయ్యాను. 'న్యూ ఎల్యూనీ'కి (ఇండియానా రాష్ట్రంలోనిది) మా బృందం చేరుకున్నాము. ఎయిర్ పోర్టులో రోటరీ పెద్దలు అమెరికన్లు స్టోగతం పలికారు. అందరికి అందరినీ

పరిచయం చేశారు. ఒక రోజు లేకపోతే రెండు రోజులు ఒక్కొక్క ఊర్లో ఒక్కొక్కరం రోటరీ కుటుంబాలతో ఉండాలన్నారు. అంటే మా అయిదుగురం అయిదుగురి ఇళ్ళలో వేరువేరుగా ఉండాలన్నామాట. అందరితో కలుపుగోలుగా ఉండే స్వాభావం, పరస్పరం గౌరవించుకునే మనోవైభారి, ఎదుటివారి భావాలకు, సంప్రదాయాలకు, ఆచారాలకు విలువ ఇప్పడం, ఎప్పుడూ నప్పుతో కనిపించే వారి ముఖాలు, ప్రపంచ దేశాలలో అగ్రగామిగా అన్ని రంగాలలో నిలవాలనే తపన, తాపత్రయం, నిరంతరం ఆసక్తితో ఆనందంగా అలసట లేకుండా పనిచెయ్య గలగడం, హోదాలు సంపదలతో నిమిత్తం లేకుండా అందరినీ సమభావంతో చూడగలగడం, అన్ని మతాలవారిని సమాదరంతో చూసే విశాల దృక్పథం, అతిథులను గౌరవించడంలో ప్రత్యేకత, ఎదుటివారి ప్రజ్ఞను గుర్తించి ప్రశంసించే మనస్తత్వం, పక్కమాడితో సంబంధం లేకుండా ఎవరికి వారే, ఎవరి పని వారిదే, ఎవడి గోల వాడిదే అన్న వ్యవస్థ, మనం ఏ చిన్న బహుమానం ఇచ్చినా పెద్దగా సంబరపడిపోవడం ఆనాడు 1975లో నేను గమనించిన అమెరికన్ సమాజం. 'క్లిష్టినేస్ ఈజ్ నెక్స్టు గాఫ్సీనేస్' అన్న నానుడికి ప్రతిరూపంగా, 'వర్క్ ఈజ్ వర్క్స్' అన్న సూక్తి ఆచరణ రూపంలో ఏ దాపరికం, బిడియం లేకుండా మాటల్లాడే స్వాభావం నన్ను ఆకర్షించాయి. అన్ని దేశాలలోనూ వ్యవస్థలు, వలసలు, అవస్థలు మారటంచేత నేను గమనించినవన్నీ అందరికి ఈనాడు కనిపించకపోవచ్చును. ఇవి నా వ్యక్తిగత అభిప్రాయాలు, గమనికలు ఆనాటివన్నామాట.

ప్రతి దొరగారింట్లో ఒక కుక్క ఒక కెమేరా, ఒక కారు విధాయకం. నాకు పిల్లలు, కుక్కలు గిట్టవు. మన ఇళ్ళ వాకిళ్ళ మనకే చాలవన్నట్టుంటే ఇక కుక్కలు, పిల్లలకు

చోబేది? చాకిరీ ఎవడు చేస్తాడు! అందువల్ల వసతి సదుపాయాలు ప్రారంభంలో నన్ను భయపెట్టేవి. పైగా అక్కడివారందరికి ఈ పెంపుడు కుక్కలు, పిల్లలపై వల్లమాలిన ప్రేమ. కన్న పిల్లలతో సమానం. కాని తప్పదు మరి. క్షమించాలి! పొత జ్ఞాపకాలు తెచ్చుకుంటూ రాస్తున్న విపరాలివి. ఈ విషయాలు ఈనాడు తెలియనివారెవరూ లేరు. ఇంటికి కనీసం ఒకరైనా అమెరికాలో స్థిర పడినట్లనిపిస్తుంది. కనుక నేను ఏదో వాస్టోడిగామాలాగా, ఒక కొలంబిన్లా కనిపెట్టిన విషయాలు కావు కదా!

మా అమ్మగారు ఆంధ్రదేశంలో డిగ్రీ పొందిన తొలి మహిళ, విద్యాశాఖలో డిఫ్రైట్ ఎడ్యూకేషన్ ఆఫీసరుగా పదవీ విరమణ చేసిన కామరాజు సరోజినీ దేవిగారు, నా మాటలు వింటూ ఆనాడే అన్నారు, “ఒరేయ! నీ ఆరు వారాల అనుభవాలు సత్యం కానక్కరేదు. సుదీర్ఘ కాలం ఉన్నవారికి స్థిరపడినవారికి నీలా అనిపించక పోవచ్చు. వారికి తెలిసినవి నీకు తెలియకపోవచ్చు, నీకు తెలిసింది వారికి తెలియకపోవచ్చు” అని. ఆమె మాటలే నా కర్తవ్య నిర్వహణకు స్వాత్రి నిష్టేయి. ఏ ఇంటికెళ్లినా బాబావారి జీవిత విశేషాలు, ప్రబోధలు ఉన్న గ్రంథాలు, వారి ఫోటో ప్రదర్శించి, వీలు కల్పించుకుని ఉపన్యాస ధోరణిలో నా ప్రదర్శన నేను కొనసాగించేవాణి. వాళ్ళ మంత్రముగ్గలై శ్రద్ధగా వింటూ ఎన్నెన్నో రకాల ప్రశ్నలకు నేనిచ్చిన సమాధానాలతో బాబాను ఒక మహాన్నత వ్యక్తిగా గుర్తించి గౌరవించేవారు. వాళ్ళ బాబావారిని గౌరవించి అంత శ్రద్ధాసక్తులతో వింటూ నన్నోక దైవ భక్తువిగా అదరిస్తున్నపుడు మరి వాళ్ల అభ్యాసాల్చి, సంస్కరాన్ని గౌరవించడం నా ధర్మం కనుక నేనూ మంత్రముగ్గడిలాగ ఆ గుంపుతో ఐక్యమయ్యేవాడిని. ఒకరు పిల్లల్ని, భార్యని పరిచయం చేసి వారి చదువునంధ్యలగురించి గొప్పగా చెప్పేడు. చివర్లో అన్నాడు, “సీజర్ చాలా అభిందుడు. ఎన్నో కాంపిటీషన్లో ఫస్ట్ వచ్చాడు” అంటూ సీజర్ అని పిలిచాడు. వారి ఆభరి సంతానం పేరు సీజర్ అనుకున్నాను. ఇంకేముంది? నా అంత ఎత్తులో బాగా బలిసిన జూలు కప్పుకున్న కుక్క పరుగిత్తుకుంటూ మునికాళ్ళపై నిలబడి నాపైకి వచ్చింది. “హా ఈజ్ వెరీ ప్రైంటీ. వై డోస్ యు సే హలో?” అన్నాడు దొరగారు.

“సర్వ జీవ నమస్కారం సాయాశ్వరం ప్రతిగంభీతి” అన్న సత్యాన్ని మనస్సులో స్థిరించుకుని గుండెలు దడదడ లాడుతుండగా, మాటలు తడబడుతుండగా ఆ భీకర శునకేశ్వరునికి అలవాటయిన భాషలో ‘హలో’ అంటూ నమస్కారించేను.

చాలామంది ఒకరికొకరు ఫోన్సు చేసుకుని నేను వచ్చేసరికి కుక్కల్ని, పిల్లల్ని దాచేసేవారు. నేను ఏం తింటానో వారికి ప్రశ్నార్థకమైంది. ఆ బ్యాచ్లో నేనొక్కడినే శాకాహారిని. ఏవో బిస్కట్లు, కేకులు, పండ్లు, మిల్క్షేక్, ఐన్టీమ్లుతో కాలాఫ్లేష్పం చేసేవాణి ఊరగాయలే తినేవాడికి ఇంతకంటే ఫోర శాపం మరొకటుండదు. ప్రతి మధ్యాహ్నం ఒక్కాక్క ఊర్లో రోటరీ సమావేశం ఉండేది. మిగితా సమయాలు సైట్ సీయింగ్ అంటూ ఊరంతా తిప్పేవారు. నాతోటివాళ్ళు కుర్రాళ్ళవటంచేత అపీ ఇపీ కొంటూ షాపింగ్లకీ, మరీ సరదాపడితే క్లబ్బులకో వెళుతూ ఉండేవారు. నేను “ఈ కార్యక్రమానికి అసలు ఎందుకు వచ్చాప్రా భగవంతుడా” అనుకునేవాడిని.

ఒకరోజున కారులో వెళ్తూ భజన పాటలు మొదలు పెట్టాను. కార్లో కూర్చున్నవారు కంగారు పడిపోయారు. “వీడు అసలేం తినటం లేదు. బలహీనపడ్డాడేమో” అనుకుని ప్రశ్నార్థకంగా సీకేమైందన్నట్లు మొహోలు పెట్టారు. “అయ్యా! భయపడకండి. నాకేమీ కాలేదు. భారతీయేశంలో భగవంతుడిగా ఆరాధింపబడే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి భజనలు పాడుకుంటున్నాను. వీటికి ఇంగ్రీషులో అర్థాలుకూడా చెప్పగలను” అన్నాను. “అయితే మా ఇంట్లో ఈ భజనల అర్థాలు చెప్పావా?” అని అడిగాడాయన. దొరికాడురా, అనుకున్నాను. బాబా దయ నాపై ఉంది. సందేహం లేదు. అందులో “సాయి మహాదేవా! సత్యసాయి మహాదేవా! పర్తిపురీశ్వర హే! సాయిబాబా మహేశ్వర హే” అన్న భజనకు వారి స్పందన క్షణల్లో కనిపించింది. అయితే, నేను ఒక్క పరటు పెట్టేను. “మీరు బంధుమిత్రులను సకుటుంబంగా ఆహోనిస్తే నేను హాయిగా విషయాలన్నీ విపరిస్తాను” అన్నాను. “చాలా సంతోషం. అందర్నీ పిలుస్తాము. మాకు ఇదొక అవకాశం. తప్పక చెప్పండి” అని వారన్నారు. నా మాట మీరు నమ్మాలి. రోటరీ సమావేశాలకు ముప్పయిమంది వస్తే

గొప్ప. అందునా పురుషులే వచ్చేవారు. సాయంకాలం సాయి భజనల అంతరార్థాలు, సాయి ప్రబోధలు వినటానికి రెట్టింపుమంది కుటుంబాలతో వచ్చేవారు. ఇక్కడించి భగవాన్ సంకల్పం చూడండి, నమ్మశక్యం కాదు. సాయి ఘనత, సత్యసాయి కీర్తి, దీప్తి, శక్తి నాకు అనుభవానికి వచ్చింది. వచ్చినవారందరూ బాబావారి ఫోటోలనిమున్ని అడిగినవారే. విభూతి ప్రసాదాలకోసం ఎగబడినవారే. సత్యసాయి నామ వైభవం, ప్రాభవం, సాయి దివ్యప్రభ మన ఊహాలకు, అంచనాలకు అందదు. నామం పలకటం మనవంతు, విజయం సాధించటం సాయి వంతు. అన్ని ఊళ్ళల్లో ఇదే తంతు.

అమెరికాలో ఇండియానా రాష్ట్రంలో అన్ని ప్రాంతాలకు రోటరీ సౌజన్యంతో వెళ్ళి అన్ని సభలలో పాల్గొనటం జరిగింది. పత్రికలు పతాక శీర్షికలతో పర్యటన వివరాలను, ప్రసంగాలలోని అంశాలను ఫోటోలతోసహ ప్రచురించడం జరిగింది. ‘కారిడన్’ అన్న ఊళ్ళో ఒక పత్రికలో మొదటి పేజీలో బాబావారి ఫోటో ప్రచురించి, వారు రాసిన వివరాల ప్రక్కన నేను విలేఖరితో ముచ్చటిస్తున్న ఫోటో వేశారు. ఇదెందుకు రాస్తున్నానంటే దానికి కారణం ఉంది. పత్రికా విలేఖరి నాగురించి రాసిన వ్యాఖ్యానం ఆసక్తికరంగా ఉంది. “ఇండియా నుంచి ఇండియానాకు వచ్చినవారు ప్రాఫేసర్ అనిల్ కుమార్ కామరాజు. రోటరీవారి సౌజన్య సహకారాలతో వారి వార్షిక అంతర్జాతీయ అవగాహన కార్యక్రమంలో భాగంగా అన్ని ప్రాంతాలు సందర్శించి సాంస్కృతిక పరిశీలనానుభవానికి విచ్చేశారు. ఈ అసాధారణ ప్రాఫేసర్ ఎంపిక చేసి అమెరికాకు రోటరీ సంస్థ తీసుకొస్తే ఆశ్చర్యకరంగా ఆయన బాబావారి దయ, సత్యసాయి సంకల్పంతో ఇది జరిగింది, అంటున్నారు. వారు నమ్మిన గురువు ఫోటోకూడా ప్రచురించాము. వృత్తిరీత్యా ఈయన వృక్షశాస్త్ర అధ్యాపకుడు. కానీ, వేదాంతం మాట్లాడుతున్నాడు. ఆయన పర్యటనలో ప్రశ్నలు, సమాధానాలు ఆసక్తికరంగా ఉన్నాయి” అని రాశారు. బ్లూమింగ్టన్, కారిడన్, పెర్మాపూట, పొర్చూ, ఇండియానా పొలిస్, అరోరా, న్యూ ఆల్బైన్ వగైరాలన్నీ వారు ఏర్పరచిన ప్రకారం తిరిగాము. ‘అరోరా’లో ఒక

పత్రిక ఈప్రకారం రాసింది: “అమెరికాలో మీకు నచ్చినవి ఏవి?” అని అడిగితే అనిల్, “సౌభ్రాత్యత్వం, కార్యశీలత, నిష్ఠాపట్టుం, స్వేచ్ఛాపై ఎనలేని మక్కువ” అన్నారు. “అమెరికాలో మీకు బొత్తిగా నచ్చినివి ఏవి?” అని అడిగితే ఆయన, “యాంత్రిక జీవనం, యాంత్రిక సంబంధాలు” అన్నారు. “ప్రస్తుతం ఇండియాకు కావలసిందేది? అమెరికాకు అవసరమైనదేది?” అని అడిగితే ఆయన, “అత్మియ మానవ సంబంధాలు అమెరికాకు, యాంత్రిక సాంకేతిక పరిజ్ఞానంతో ముందడుగు వేయటం ఇండియాకు అవసరం” అన్నారు. ఈ ప్రకారం పత్రికా సమావేశాలు జరిగాయి. యువకులైన నా సహచరులు ఈ పత్రికా విలేఖరులతో సంభాషణలు, టీవీ చానళ్ళతో ఇంటర్వ్యూలు, వివిధ సమావేశాలలో ప్రసంగాలు నాకే పూర్తిగా వదిలేసి వారు వింతైన ప్రదేశాలు చూడటానికి, చుట్టూప్రక్కల ప్రాంతాలను సందర్శించటానికి వెళ్ళేవారు. ఈ అవకాశం నాకు మహాదృష్టంగా, మహాభాగ్యంగా, మహావరంగా పరిణమించి భగవాన్ బాబావారి దివ్య సందేశాలను ఎల్లారితో పంచకోవడానికి ఉపకరించింది. మచ్చుకు ఒక టీవీ చానల్లో ప్రసారం చేసిన ముఖ్యమైన భాగాలను తెలియజేస్తాను. ఇవన్నీ బాబావారి సూక్తులు, సందేశాలే సుమందీ.

“మీ దేశంలో విడాకులు ఎందుకు తక్కువ?” అన్నది ప్రశ్న.

“గార్ఫ్లై జీవనం ఒక నావ. సంసారం ఒక నది. ఇహము అనే ఒక ఒడ్డునుండి పరము అనే మరొక ఒడ్డుకు చేర్చేది వైవాహిక జీవితం. ‘ఇట్ ఈజ్ నాట్ బి ఆల్ అండ్ ఎన్ ఆల్’ అన్నది సనాతన ధర్మం.” నా సమాధానం వాళ్ళకు నచ్చింది.

“మీ దేశంలో గోవధ నిషేధం కదా! మీతో వచ్చిన ఒకరు లాగించేస్తున్నారు. గోవులు పవిత్రమంటారు మీ దేశంలో. మరి ఎందుకు ఇక్కడ భుజిస్తారని అడిగితే అతను భారతీయ గోవులు పవిత్రమన్నానుకానీ, అమెరికా గోవులనలేదుగా అంటే నప్పుకున్నామేకానీ, అది సరియైన సమాధానం కాదు. మీరు చెప్పండి” అని అడిగారు.

“సర్, భారతీయ సంప్రదాయంలో మాతృస్థానంలో ఉన్నవారు ఐదుగురు - జన్మనిచ్చి పోషించే తల్లి ‘డేహ

మాత”; క్షీరాన్వందించి తుష్టిని, పుష్టిని అందించే ‘గోమాత’; నిధి నిక్షేపాదులను, ధన ధాన్యాదులను అందించి మానవ మనుగడకు ఆధారమైన ‘భూమాత’; సంస్కృతీ సంప్రదాయాల వారసులుగా బ్రతికించే ‘దేశమాత’; జీవిత ధైయాన్ని, లక్ష్మాన్ని, ఆధ్యాత్మికతను ప్రబోధించి మనలను తీర్చిదిద్దే ‘వేదమాత.’ అందుచేత గోవధ నిషేధం” అన్న సమాధానం అందరికీ సంతృప్తి నందించింది.

ఒక టీవీ ఇంటర్వ్యూలో అడిగిన ప్రశ్న: “మీ దేశంలో తలనీలాలనందుకునే దేవుడున్నాడట గదా! వింతగా లేదా? ఎందుకు?”

జవాబుగా ఇలా చెప్పేను: “నలుపు తమోగుణానికి సంకేతం. కాబట్టి, తలనీలాల నర్మించడమంటే మనలో ఉన్న తమోగుణాన్ని, మనకు అలంకారంగా ఉన్న శిరోజాలను అర్పిస్తున్నామంటే, అహంకారాన్ని విసర్జించడమే.” అది వారికి బాగా నచ్చింది. బాబావారు సెలవిచ్చారు: “తిరుపతికి దారి అంతా వంకరలు తిరిగి ఉంటుంది. మన వెన్నుపూసను పోలి ఉంటుంది. ఏడవ కొండకు ప్రయాణం కుండలినీ శక్తి ఊర్ధ్వ గమనం. మొదటి కొండ మూలాధారమైతే ఏడవ కొండ సహస్రారము. వేంకటేశ్వరస్వామివారి ఒక హస్తం దిగువ వైపుకు సూచిస్తున్నది. అనగా పాదాల నాళ్యించినపుడు భగవంతుడు మనకు అభయమిస్తాడని అంతరార్థము.” ఎవరు ఈవిధంగా చెప్పగలరు, మన భగవాన్ తప్ప!

చక్కగా ప్రసంగాలు, ఇంటర్వ్యూలు ముగించుకున్నాను. అమెరికా టూరు ముగింపుకొస్తున్నది. వీడ్స్‌లు మహాసభ టీమ్ వారందరికి సత్యారూలు, మా అందరి కృతజ్ఞతలు, విందుతో ముగిసింది. నాతోటివారు మార్గమధ్యంలో తిరుగు ప్రయాణంలో ఒకరు లండన్, మరొకరు జర్మనీకి, ఇద్దరు ప్యారిస్కి తరలి వెళ్లారు. నేను ఒక్కడినే మిగిలిపోయాను. నాదగ్గర వంద డాలర్లు మాత్రమే మిగిలి ఉన్నాయి. ఒక టేపు రికార్డరు కొనాలనిపించింది. నలబై డాలర్లన్నారు. నేను మా మరదలుగారింట్లో నాతోపాటు సంచీలో తెచ్చిన ఊరగాయలు అప్పజిప్పాలి. విచారించగా ఇండియానా స్టేటునుండి వర్షీనియాలో ఉంటున్న హంప్టన్కు చెందిన వారింటికి ప్రయాణం చెయ్యాలి.

విమాన ప్రయాణానికి సరిపడా డాలర్లు నాదగ్గర లేవు. ‘గ్రేప్చాండ్ బన్స్‌లో వెళితే సరిపోతుందని మ్యాపు చూసి తెలుసుకున్నాను. టేపు రికార్డరు లేక హంప్టన్ వర్షీనియాకా అన్న సందిగ్ధంలో పడ్డాను. పిల్లి పిల్లల్ని మార్చినట్లు ఈ పచ్చళ్ళ సంచీని ఇంతకాలం మౌనుకొస్తున్నాను. ప్రయాణానికి సిద్ధమవుతున్నాను. ఆ క్షణంలో రోటరీ ప్రైసిడెంట్‌గారు ఈవిషయాలు తెలుసుకుని, నా ప్రయాణ సన్నాహాలు చూచి, “మీరు గ్రేప్చాండ్ బన్స్‌లో ప్రయాణిస్తారా? నో, నో. మాకు ఎన్నో విలువైన విషయాలు చేపేరు. భారతీయ సంస్కృతిగురించి వివరించేరు. శ్రీ సత్యసాయిబాబా గురించి చెప్పి, భజనలు వినిపించి వారి ఫోటోలు, ప్రసాదాలు పంచారు. మీరు విమానంలోనే ప్రయాణించాలి” అంటూ ఫోనులో సంప్రదించుకొని విమానం టికెట్లు నా చేతిలో పెట్టి, మాతోడల్లుడుగారికి ఫోనులో నా ప్రయాణ వివరాలు చేపేరు. “అనిల్ మాకు శ్రీ సత్యసాయిబాబుగురించి చెప్పేరు. మీ దేశం గొప్పతనాన్ని, గుళ్ళు గోపురాలగురించి చెప్పేరు. వారికి మేము కృతజ్ఞులం. మీరు గంటకు మందుగా ఎయిర్పోర్టుకు వచ్చి రిస్ట్ చేసుకోండి” అని ఆయనకు చెప్పేరు. అదీ బాబావారంటే! ఆయన దివ్య నామంతో ఎక్కడికైనా వెళ్లండి, మీరు ముఖ్య అతిథులే. బాబావారి ధ్యానంతో ప్రసంగించండి, అంతటా కరతాళ ధ్యనులే. వారిగురించి ముచ్చటించండి, ఎక్కడిక్కడ్చించో ఆహ్వానాలు మీ ముందుంటాయి. సాయి మహిమలు, సాయి సందేశాలు పలుపురితో పంచకోండి, అన్నిటోట్లూ సత్యారూలే, సన్మానాలే. ఎంతటి విద్యాధికులైనా, అత్యంత ఉన్నత పదవులవారైనా, ఎంతటి ధనవంతులైనా మన ప్రకృతున ఉండవచ్చు. భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబావారి అనుగ్రహంతో మనం అత్యధికులం, సన్మానితులం.

నాకు ఈ పర్యటనవల్ల లభించిన అత్యంత ఆనందానుభవం వీమిటంటే, పదిహేడ్జ్ తరువాత ఆనాడు అమెరికాలో నాకు అతిథ్యం అందించిన ఎందరో అమెరికాల్ని ప్రశాంతి నిలయంలో వెతికి కల్పుకుని నస్సు ఆప్యాయంగా పలకరించడం.

(పుస్టిపం)

డా॥ జమ్ములమడక మాధవరామ శర్మగారి మధురానుభూతులు

ప్రా. జ.ఎస్. ముఖ్య

ప్రపంచ ఆధ్యాత్మిక రాజధానిగా, శివశక్తి స్వరూపులైన భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి దివ్య నివాసంగా, సకల విద్యావ్యాసంగ లీలగా, ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన సర్వస్వ హేలగా కోట్లాదిమంది భక్తుల్ని విశ్వమంతటినుండి స్వచ్ఛందంగా, అనందంగా భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి దర్శన, స్వర్ణన, సంభాషణకోసం తరలి వచ్చేటట్లు చేస్తున్న పుట్టపర్తిలో ప్రశాంతి నిలయంలో పూర్ణచంద్ర సుందర విజ్ఞాన వికాస మందిరంలో ప్రత్యక్ష పరమాత్మ భగవాన్ బాబావారి దివ్య సమక్షంలో తేజస్సుతో ప్రకాశిస్తున్న ఒక వక్త అనర్థంగా ప్రసంగిస్తున్నారు. సంస్కృతంలో ప్రారంభించి చక్కని మధురాతి మధురమైన తెలుగులో గంగా ప్రవాహంగా వాక్ చాతుర్యాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నారు. ఆ ప్రసంగం వింటున్నవారికి అందమైన అలలపై అధినట్లు, రమణీయమైన కావ్యాన్ని చదివినట్లు, మధుర సంగీత ప్రవంతిలో ఓలలూడినట్లు అనిపించింది. శ్రీ సత్యసాయి ప్రభువుల అవతార వైభవం గురించి ప్రసంగం భక్తుల హృదయాల్ని మురిపించింది. స్వామివారు చిరుమందహసంతో, ముగ్గులైనట్లు ఆనందంతో వక్త వంక ఓరకంటో చూశారు. శ్రేతల హర్షధ్వనాలు సుదీర్ఘంగా వర్షించి ఆనందమ్మాన్ని కురిపించాయి. చక్కలు, తెలుగు పలుకుబడులు, భగవానుని వర్ణన, భక్తుల అదృష్టం, భగవాన్ అనుగ్రహ మకరందాన్నిగూర్చి అర్థవంతంగా, భావగర్భితంగా, నయాగరా జలపాతంలా ప్రసంగాన్ని కురిపించారు. ఆ మహానీయ వ్యక్తి, భగవాన్ బాబావారికి అత్యంత ప్రియమైన భక్తశిఖామణి, రసగంగాధరుడు డాక్టర్ జమ్ములమడక మాధవరామ శర్మ.

మధురమైన అలలపై

అధినట్లు, రమణీయమైన కావ్యాన్ని

చదివినట్లు, మధుర సంగీత

ప్రవంతిలో ఓలలూడినట్లు

అనిపించింది. శ్రీ సత్యసాయి

ప్రభువుల అవతార వైభవం

గురించి ప్రసంగం భక్తుల

హృదయాల్ని మురిపించింది.

స్వామివారు చిరుమందహసంతో,

ముగ్గులైనట్లు ఆనందంతో వక్త వంక

ఓరకంటో చూశారు. శ్రేతల హర్షధ్వనాలు

సుదీర్ఘంగా వర్షించి ఆనందమ్మాన్ని కురిపించాయి.

చక్కలు, తెలుగు పలుకుబడులు, భగవానుని వర్ణన, భక్తుల అదృష్టం, భగవాన్ అనుగ్రహ మకరందాన్నిగూర్చి

అర్థవంతంగా, భావగర్భితంగా, నయాగరా జలపాతంలా

ప్రసంగాన్ని కురిపించారు. ఆ మహానీయ వ్యక్తి, భగవాన్

బాబావారికి అత్యంత ప్రియమైన భక్తశిఖామణి,

రసగంగాధరుడు డాక్టర్ జమ్ములమడక మాధవరామ శర్మ.

“శర్మ! మనం భాగవతం ఎందుకు చదువుతాము?” అని అడిగి ఆయన చెప్పిన వివరణను విని స్వామి, “అదంతా కాదు. భాగవతం చదివితే మనం బాగవతం” అని శర్మగార్చి ఆశ్చర్యపరిచారు.

ఆంధ్ర దేశంలో, ఆంధ్రేతర పట్టణాలలో తెలుగు, సంస్కృత భాషల్లో వేలాది ప్రసంగాలు చేసి విమర్శకులను, కవులను, పండితులను అథండంగా మెప్పించారు. ఉత్తర హిందుస్తానంలో అనేక ప్రధాన నగరాలలో శర్మగారి సంస్కృత ప్రసంగాలకు మంత్రముగ్గులై లేచి నిలచుని కరతాళద్వానులతో గౌరవించారు. శర్మగారితో వారి సాహిత్య ప్రస్తానం, భగవాన్ బాబావారితో భక్తిరస సాన్నిహిత్యం మొదలైన అంశాలనుగురించి నేను వారి చివరి రోజులలో చేసిన ఇంటర్వ్యూలోని కొన్ని అంశాలను మీకు నివేదిస్తున్నాను.

జమ్ములమడక మాధవరామ శర్మగారికి బాల్యంలోనే తాత, తండ్రి గార్ల వద్ద విద్యాభ్యాసం సాహిత్య వికాసాన్ని కల్గించింది. సంస్కృత విద్యాభ్యాసం కొనసాగించి కావ్య, తర్వాత, అలంకార విజ్ఞానం ఆక్షింపు చేసుకున్నారు. సంస్కృత కళాశాలల్లో, గుంటూరు ఆంధ్ర క్రైస్తవ కళాశాలలో, నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయంలో సంస్కృత అధ్యాపకునిగా పనిచేశారు.

బాబావారితో వారి మధుర జ్ఞాపకాలను గుర్తు చేస్తూ, “బాబావారు మానవరూపంలో అవతరించిన పరమాత్మ.

వారి సాంగత్యం లభించడం ఎన్నో జన్మల పుణ్యఫలం, వారి అనుగ్రహం. భగవాన్ దివ్య సమక్షంలో ఎన్నో సార్లు వారి అవతార వైభవం, అవతార తత్త్వం గురించి ప్రసంగించే అదృష్టం నాకు ప్రసాదించారు. వారినుండి దివ్యశీస్పులు, ఎన్నో కానుకలు అందుకున్నాను” అన్నారు.

మీకు జీవితంలో విలువైన జ్ఞాపకాలనుగురించి విచరించమని అడిగితే ఆనందంతో చెప్పారు. భారతదేశం

నలుమూలలూ శర్మగారు పర్యాచీంచి ఎన్నో వేల ఆంధ్ర సంస్కృత ప్రసంగాలు చేసి మందార మకరందాన్ని కురిపించారు. వారి శిష్యులనేకమంది నేడు ఉన్నత పదవులు అలంకరించారు. “భగవాన్ బాబావారి దివ్య సన్నిధిలో ప్రసంగించినప్పుడల్లా నాలో ఏదో తెలియని అపూర్వ దివ్యానుభూతి సుదూర ఆధ్యాత్మిక తీరొలను దాటి తీసుకువెళ్ళున్నట్లు అనిపించేది. దేశంలో పలుసార్లు అనేకవోట్ల సత్యాగ్రాలు, సన్మానాలు జరిగాయి. భగవాన్ బాబావారు స్వయంగా నన్ను అద్భుత శాలువాతో సత్కరించి ఆలింగనం చేసుకున్న దివ్యానుభూతి ముందు యేవీ సరికావు” అన్నారు.

మాధవరామ శర్మగారు తమ ఉపన్యాసాలలోనేగాక, సంభాషణలలో సహితం అధికంగా గ్రాంథిక భాషను ఉపయోగించేవారు. ఒక పర్యాయం బృందావనంలో శర్మగారు ఉపన్యాసించిన పిమ్మట భగవాన్ బాబావారు ఆయనతో సంభాషిస్తూ చమత్కార ధోరణిలో గ్రాంథిక భాషనే ఉపయోగించినారట. ఆ సందర్భమున ఆయనను సాదరంగా భోజనానికి అహోనిస్తూ, “మాధవరామ శర్మ! భోజనమునకు స్తిధము కాదగును. అదిగో! వడ్డించుచున్నారు. ఆ.... నీకు ఇక్కడ కాదులే! నీకు వేరుగా నీ జపానుష్ఠానానంతరము తగినట్లుగా ఏర్పాటున్నది” అని పలుకుతూ, “ఈ శర్మను అక్కడికి తీసికొనిపొందు” అని అక్కడివారితో అన్నారట.

ఆంధ్రదేశంలో ప్రతి యేటా భద్రాచలంలో జరిగే శ్రీరామనవమి ఉత్సవాల్లో శర్మగారు సీతారామ కళ్యాణ ఘుట్టం వర్షిస్తూ సీతమ్మ తల్లి వర్షన, సీతాదేవి తలంబూల ముచ్చట వ్యాఖ్యానిస్తూ ఉంటే, ఆ దృశ్యం మన కన్నుల ముందు మెదల్లా మనల్ని పులకింపజేస్తుంది. శర్మగారు, “నాటి శ్రీరామవంద్రుదే నేడు మన పుణ్యఫలంతో మనమధ్య సంచరిస్తూ మనల్ని ఉధరిస్తున్న సాయిరామవంద్రుదు” అన్నారు.

“శర్మ! మనం భాగవతం ఎందుకు చదువుతాము?” అని అడిగి ఆయన చెప్పిన వివరణను విని స్వామి, “అదంతా కాదు. భాగవతం చదివితే మనం బాగవతాం” అని శర్మగార్చి ఆశ్చర్యపరిచారు.

భగవాన్ బాబావారి సన్నిధిలో గురు శిష్య సంబంధం గురించి తాను చేసిన ప్రసంగం భక్తుల్ని, భగవంతుణ్ణి అనందపరచడంతో పాటు తనకు అపూర్వ దివ్యానుభూతిని కల్గించిందన్నారు. అదైవత వేదాంతం, ప్రత్యభిజ్ఞాదర్శనం, సాహిత్య తంత్రము శర్మగారి అభిమాన శాస్త్రములు. వివిధ గ్రంథములకు ఎన్నో పీఠికలు ప్రాసి తమ అమూల్య సాహిత్య ప్రతిభను విరజిమార్చు. ఎన్నో వందలాది శ్లోకాలు శ్రీ సత్యసాయి దివ్యశక్తినిగురించి, అవతార తత్త్వం గురించి ప్రాశారు. శర్మగారు భద్రపరిచిన తెలుగు, సంస్కృత గ్రంథాలన్నీ శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థలకు బహుకరించి వాటిని సద్గ్నియోగపరిచారు. ఆంధ్ర దేశంలో తెలుగు, సంస్కృత భాషలలో ఇన్ని గ్రంథాలు రచించినవారు శ్రీ శర్మగారు ఒక్కరేనేమో!

ఆంధ్రదేశంలో సమకాలీన సమాజంలో శర్మగారంతటి ప్రతిభావంతుడైన మకరందమయ వాగ్వార్షిక మరొకరు లేరు. “భువన విజయం” సాహిత్య రూపకాన్ని తొలుతగా వీరు రూపొందించి శ్రీకృష్ణ దేవరాయల సాహిత్య సభ ఆప్టు దిగ్దజాలతో వీరు తిమ్మరుసుగా అనస్త సామాన్యంగా, అపూర్వంగా వందలాది నిర్వహించారు. శ్రీ శర్మగారు, “సాహిత్యాచార్య”, “లాక్షణిక శిరోమణి”, “దర్శనాచార్య”, “మహామహాపాధ్యాయ” బిరుదుల్ని అందుకున్నారు. వీరి ప్రతిభా వ్యుత్పత్తులకు, పాండితీ ప్రకర్షకు నాగార్జున విశ్వవిద్యాలయంవారు గౌరవ డాక్టరేట్లో సత్కరించారు. వీటన్నింటినీ మించి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి సాన్నిధ్యం, దత్తాత్రేయునిగా వారికి దర్శనం, స్వామి సన్నిధిలో అనేక ప్రసంగాలు, అవతారతత్త్వం మొదలైన వైవిధ్య అంశాలపై ప్రసంగించినప్పుడు వారికి స్వామి ప్రసాదించిన అనుగ్రహశిస్సులు తన జీవితానికి అర్థాన్ని, సూఫార్థిని, సంపూర్ణత్వాన్ని ప్రసాదించాయన్నారు. భగవాన్ మానవరూపంలో మన మధ్య తిరుగుతూ మనల్ని దివ్యప్రేమ శక్తితో, ఆధ్యాత్మిక ప్రబోధాలతో అలరించడం మన జన్మజన్మల అదృష్టమన్నారు.

“స్వామి సన్నిధిలో నేను ఇట్లు ఉపన్యాసిస్తూనే మరణించాలని ఉంది” అని ఆయన అన్నప్పుడు నా కన్నులు చెమ్మగిల్లాయి.

సమాజసేవ తారక మంత్రం

మాటిరాజు రామచంద్రరావు

‘దేవుడు’ అనగానే జన సామాన్యానికి ముందుగా జ్ఞాపకం వచ్చేది గుళ్ళు, గోపురాలే. పర్వదినాల్లో అర్థనలు, అభిషేకాలు, గోత్రనామాలతో పూజలు చేయించటం, కొద్దో గొప్పో కానుకల సమర్పణ, ఆపదలు వచ్చినప్పుడు మొక్కుకోవటం, గండం గట్టెక్కితే అవి తీర్చుకోవటం - పండుగలు, పబ్బాల సందర్భంగా కొత్త బట్టలు, పిండివంటలు, బంధుమిత్రులతో ఆనందంగా గడపటం, సమాజంలో మనకు కన్నించే సర్వసాధారణ దృశ్యం. ఇవన్నీ మంచివే, చేసుకోవలసినవే. దేవుడున్నాడనే ఆస్తిక భావాన్ని జన జీవన ప్రవంతిలో మరుగున పడిపోకుండా చేస్తాయి - దైవ సంబంధ భావనలను ప్రజా జాపణశ్యంలో సజీవంగా ఉంచగల్లుతాయి. అనలు పండుగల లక్ష్యం కూడా ఇదేనేమో! ‘పండా’ అనగా “ఆత్మ విషయాన్ బుద్ధిః” అని శాస్త్ర వచనం. కనుక, పండుగలంబే మానవాలి బుద్ధికి ఆత్మసంబంధమైన, దైవసంబంధమైన విశ్వసాలు కలుగజేసే సాంప్రదాయబద్ధమైన ప్రక్రియలు. భగవదనుగ్రహప్రాప్తికి ఇంతమాత్రమే సరిపోదంటారు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు. అప్పుడప్పుడు మనం చేసే, చేయించే పూజలవల్ల, పొర్కె టైమ్ భక్తివల్ల చేసిన పాపాలన్నీ కరిగిపోయి పుణ్యం పోగుపడుతుందనుకోవటం సరికాదంటారు. భగవదనుగ్రహప్రాప్తికి మనం చేయ వలసిన కర్తవ్య కర్మలేమిటో, విధి విధానాలేమిటో, మనం ఏం చేస్తే నిజంగా భగవంతుడు ఆనందిస్తాడో హేతుబద్ధంగా ఆలోచించి అవగాహన చేసికొని తదనుగుణంగా వ్యవహరించడం అవసరమంటారు.

భగవాన్ పదేపదే చెప్పినట్లు, దైవం దేవాలయాలకు, పుణ్యక్షేత్రాలకు మాత్రమే పరిమితమై లేదు. వాస్తవ మేమంటే భగవంతుడు లేని స్థలం లేదు, కాలం లేదు. సర్వకాల సర్వవస్థలయందు ఈ చరాచర జగత్తంతా అఱువణవునా, కణకణానా నిండియున్నాడు. అన్ని

నామాలు ఆయనవే. ఏ రూపంలో ఆరాధించినా, ఏ నామంతో పిలిచినా అనుగ్రహిస్తాడు. అనుక్కణం మన కంటికి కన్నించే నింగి, నేల, నీరు, నిష్టు, గాలి, వెలుతురు, సూర్య, చంద్ర, సక్షత్రాదులు అన్నీ భగవత్ స్వరూపాలే. ప్రకృతిలో గల చెట్లు, పుట్టలు, గుట్టలు, మెట్లలు, నదీ నదాలు, సెలయేళ్ళు, జలపాతాలు, సప్త సముద్రాలు, గిరులు, తరులు, కోటానుకోట్ల జీవరాలి అంతా భగవత్ స్వరూపమే నంటారు స్వామి. అదేవిధంగా సమాజంలో గల మానవులంతా, ఉన్నవారైనా, లేనివారైనా, నవాబులైన, ఫకీరులైనా, గృహస్తులైనా, సన్మానులైనా, ఆరోగ్యపంతులు, అనారోగ్యపంతులు, ప్రీతులు, పురుషులు, పిన్నలు, పెద్దలు, కుంటివారు, గుడ్డివారు అందరియందూ భగవంతుడున్నాడు. అందరూ మనకి ప్రేమపాత్రులే.

1976వ సంవత్సరంలో బొంబాయిలో గల ‘ధర్మక్షేత్రాలో శ్రీ సత్యసాయి సేవాసంస్థల సమేళనం జరుగుతున్నది. భగవాన్ దివ్య ప్రసంగం ఆరంభమైంది. క్రమంగా స్వామి ప్రసంగం వింటున్న భక్త జనావళిపై ఎండ పడసాగింది. అయినా ఎండ వేడిమి లెక్కచేయక ప్రసంగాన్ని తన్నయత్వంతో వింటున్నారు. కొంతసేపయిన తరువాత స్వామివారిపై కూడా ఎండ పడసాగింది. వెంటనే సేవాదళ సభ్యులు భగవాన్పై ఎండ పడకుండా ఉండేందుకు తగిన ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు. అప్పుడు వారిని వారిస్తూ స్వామి ఇలా అన్నారు, “పిమిటి మీరు చేస్తున్న పని? ఇక్కడ ఇంతమంది ‘సాయి’లు ఎండలో మాడుతుండగా ఈ ‘సాయి’మీద ఎండ పడగానే దానిని అడ్డుకొనే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. స్వామిని ఈ ఒక్క దేహానికి పరిమితం చేయకండి. ఆ భావనతో చేసే సేవ సేవ అస్తించుకోదు. స్వామిని ప్రతి జీవిలోనూ దర్శించి సేవ చేయండి. అప్పుడే మీ సేవ సంపూర్ణ ఘలితాన్ని ఇవ్వగల్లుతుంది” అన్నారు. ఈ సంఘటనద్వారా ఒక

మహాన్నత ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్ని సాయి సేవకులకు చాటిచెప్పారు. సాయి పరమాత్మడు ఆత్మస్వరూపుడై అందరిలోనూ ఉన్నాడు. స్వామి వివేకానంద అంటారు, “దేవుడు గ్రుడ్డివానిగా, కుంటివానిగా, రోగిష్టిగా, ముదుసలిగా, వికలాంగునిగా భీక్షాటన నెపంతో నిత్యం మన గడవ ముంగిటికే వస్తున్నాడు. ఆ దేవదేవుని సేవించుకోవడం ఎంత సులభం!” అని.

“అప్పురుశ పురాణేమ వ్యాసస్వ వచనం ద్యుయం పరిషకారః పుణ్యయ పాపాయ పరహీడనం”

పరులకు ఉపకారం చేయటమే పుణ్యం - పరులకు హాని చేయటం పాపం. ఈనాడు భగవాన్ దివ్యబోధల సారం కూడా సరిగ్గా ఇదే. “హౌల్చ ఎవర్, హర్ష నెవర్”. “ఎప్పుడూ ఇతరులకు సహాయం చేస్తూనే ఉండండి. ఎన్నడూ ఎవరికీ హాని తలపెట్టకండి. అందరినీ దైవస్వరూపులుగా భావించి ప్రేమతో సేవలందించండి. భగవదనుగ్రహాన్ని పొందటానికి ఇంతకన్నా సులువైన మార్గం మరొకటి లేదు” అంటారు భగవాన్. వారి అనుగ్రహ భాషణములలో చెప్పారు, వారికి కావల్సింది పూర్వుల మాలలు కాదు - ఉదయం వేసిన మాలలు సాయంత్రానికి వాడిపోతాయి. స్వామికి కావల్సింది ‘పత్రం, పప్పుం, ఘలం, తోయం’. మన దేహమనే పత్రమును, హృదయమనే పప్పుమును, కర్క ఘలమును, భక్తిరస భరితమైన ఆనందబాప్పుములనే తోయమును స్వామికి అర్పించాలి.

2003 అక్టోబరు నెలలో, ఆంధ్రప్రదేశ్ యువజన సమ్మేళన సందర్భంగా ముఖ్య కార్యకర్తలందరినీ సమావేశపరచి, ఆయా జిల్లాలలో జరుగుతున్న సేవా కార్యక్రమాల గురించి అడిగేరు. ఒక జిల్లా ప్రతినిధిగా ఒక యువకుడు తమ జిల్లాలో నిర్మాణమవుతున్న మందిరాల సంఖ్య గురించి, జరుగుతున్న యజ్ఞయాగాదుల గురించి చెప్పినారంభించాడు. వెంటనే భగవాన్ స్పందిస్తూ, “బంగారూ, ఆ సంగతులు నాకు చెప్పకండి. మీరు చేస్తున్న సేవలగురించి చెప్పండి” అన్నారు చిరునవ్వులు చిందిస్తూనే. సాయిసేవాసంస్థలకు, సాయి భక్తులకు భగవాన్ అందించిన సందేశానికి ఈ సంఘటన అధ్యం పడుతున్నది.

భక్తులకు భగవాన్ అనుగ్రహించే దివ్య భాషణములలో ఎప్పుడూ ప్రేమ, సేవలే ప్రథమ స్థానంలో ఉంటాయి.

నిష్పత్తికమగు ప్రేమను హృదిని నిలిపి

సకల జీవుల కుపక్కతి సలుపకున్న

పుట్టి ఘలమేమి నరుడుగా పుడమియందు?!

అంటారు భగవాన్. ఇతరులకు మనం చేసే సేవలు సాక్షాత్తు భగవంతునకు చేసినట్టేనను భావనను దృఢపరుస్తుంటారు. కనుక, సాయిభక్తులకు స్వామి ఉపదేశించకనే ఉపదేశించిన తారకమంత్రం ‘సమాజ సేవ’. అయితే, ఈ మంత్రం ఇతర మంత్రాలవలే కేవలం జపించటానికి ఉద్దేశించింది కాదు; ఆచరణాత్మకమైంది, కార్యరూపంలో చూపెట్టవలసింది. ఈ మంత్రానుప్పానం కొంత వ్యయ ప్రయాసలతో కూడుకొని ఉన్నటువంటిది, త్యాగభావం కావలసినది.

ఒకానొక సందర్భంలో స్వామివారు ప్రసంగిస్తూ, “నేనిప్పుడు చేస్తున్న సర్వకార్యములు దేనికోసం? నాకోసం కాదు. ఎప్పుడూ ఎవరికైనా ఏదైనా ఇవ్వటానికి నేను సంసిద్ధంగా ఉంటాను. ఇచ్చుకోవటమేకానీ, పుచ్చుకోవటం నాకు తెలియదు. ఇవన్నీ ఎందుకోసం చేస్తున్నానంటే, దీనిని చూసి కొందరైనా త్యాగానికి సిద్ధపడతారేమోనని. మీకు త్యాగబుధిని నేర్చే నిమిత్తమే నేనీ పనులు చేస్తున్నాను. చాలామంది సాయిభక్తులమని చెప్పుకుంటున్నారుగాని, త్యాగానికి ముందుకు రావటం లేదు. మన శక్తికొలదీ త్యాగం చేసి దీనులకు, దిక్కులేనివారికి సహాయం చేయటానికి కంకణం కట్టుకోవాలి. కనుక, ఈనాడు మీరు నేర్చుకోవలసింది త్యాగభావమే, ప్రేమభావమే. ‘మా నిమిత్తం మేము చేసుకొంటున్నామనే పవిత్ర భావంతో ప్రేమపూర్వకంగా సేవల్లో పాల్గొనండి, నిర్వంధంగా కాదు. పవిత్ర కర్మలు ఆచరించటానికి రేపు, రేపని వాయిదా వేయకండి. భగవంతుడనే ఫోటోగ్రాఫర్ రెడీ, స్టేడీ అనకుండానే క్లిక్ చేస్తాడు. కాబట్టి, మీరెప్పుడూ రెడీగానూ, స్టేడీగానూ ఉండాలి. ఉన్నంతలో త్యాగం చేస్తూ సమాజ సేవలో పాల్గొంటూ జీవితాన్ని భస్యమైనరించుకోవాలి” అని ఉద్ఘాటించేరు.

ప్రభు దేవతా దర్శనం

౬ తొక్కు సుబ్బారావు ౧

అది 1962 సంవత్సరం. దసరా నవరాత్రులు. భగవాన్ బాబావారు వేదోద్దరణ, లోకకల్యాణ నిమిత్తం “వేదపురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం” ప్రారంభించారు. బ్రహ్మాతీ కామావధాన్నగార్చి సర్వాధ్యక్షులుగాను, బ్రహ్మాతీ ఉపులూరి గణపతి శాస్త్రిగార్చి సభాధ్యక్షులుగాను నియమించారు. రాష్ట్రంలో ఉన్న పలువురు వేద పండితులను, తర్వాత వ్యాకరణ మీమాంస పండితులను, సంస్కృత పండితులను, భాగవతోత్తములను, పేరుపేరునా ఆహ్వానించారు. ఏడు రోజుల కార్యక్రమంలో ఉదయం యజ్ఞ హామములు, వేదపారాయణ, రామాయణ భాగవత గీతా పారాయణ, సాయంత్రం వేద పండితులచే ఉపన్యాస కార్యక్రమములు, తరువాత స్వామి దివ్యోపన్యాసములు జరిగినవి. అటువంటి మహాయజ్ఞంలో పాల్గొని ప్రసంగించ వలసిందిగా కొన్నిమధ్య వాస్తవ్యాన్తిన బ్రహ్మాతీ కొల్లురి సోమశేఖర శాస్త్రిగారిని కూడా ఆహ్వానించారు.

మొదటి రెండు రోజుల కార్యక్రమాల్ని శాస్త్రిగారు శ్రద్ధగా పరికించారు. ప్రతి పండితుడు కార్యక్రమ విపరాలను స్వామికి చెప్పి, వారి అనుమతి తీసికొని, పాద నమస్కారం చేసికొని పని ఆరంభించడం గమనించారు. శాస్త్రిగారికి అలా పాదనమస్కారం చేయటం ఇష్టం లేదు. ఆ కారణంచే రెండవరోజు సభానంతరం శ్రీ కామావధాన్నగారి వద్దకు వెళ్లి, ఆ మాటే చెప్పి ప్రసంగం ఇవ్వలేనని చెప్పారు. ఈ విషయాన్ని విన్న కామావధానిగారు ఈ విషయాన్ని స్వామికి ఎలా చెప్పాలి అని సంశయంలో ఉండగా కస్తూరిగారు వచ్చి, “అవధాన్నగారూ! రేపు సాయంత్రం ప్రసంగాన్ని శ్రీ సోమశేఖర శాస్త్రిగార్చి చేయమన్నారు స్వామి. పైగా పాదనమస్కారాలు, పొగడ్తలు అలాంటివేమీ లేకుండా చక్కగా ప్రసంగించమని చెప్పమన్నారు మిమ్మల్ని” అంటూ తొందరతొందరగా

వెళ్ళిపోయారు. కామావధాన్నగారు ఆశ్చర్యపోయి తేరుకుని, “శాస్త్రిగారూ! స్వామి చెప్పమన్న మాటలు విన్నారుగా. అంచేత రేపు మీదే ప్రసంగం” అన్నారు. శాస్త్రిగారు జవాబు లేక మౌనంగా వెళ్ళిపోయారు.

మరునాడు సాయంత్రం శ్రీ శాస్త్రిగారు వేదికమీదికి వచ్చి అసీనులయినారు. ముందు మైకు అమర్చినారు. ప్రసంగం ఆరంభించాలి. మైకు కొంచెం సర్దినారు. తరువాత శాలువా సర్దుకున్నారు. సభంతా ఒకసారి కలయ చూశారు. అందరూ ఆతురతగా ఎదురు చూడడం గమనించారు. అయినా ఎందుకో ఆయన నోట్లోంచి మాట పెకలటం లేదు. శాస్త్రిగార్చి అనుమానం వచ్చింది. ఈ మహిమలు చేసే బాబా తనకి వాక్యబంధనం చేశారేమోనని కొంచెం కోపంగా పక్కకు తిరిగి బాబావైపు చూశారు. అంతే, గబగబా అడుగులు వేసుకుంటూ వెళ్లి బాబావారి పాదాలపై పడ్డారు. పదేపదే తెంపలేసుకుంటూ చేతులు జోడించి నమస్కరిస్తూ, “అమ్మా! నీవా తల్లి! వేదమాతా! గాయత్రీమాతా! క్షమించు తల్లి! రక్షించు! నాకు దర్శన భాగ్యం ఇచ్చి కరుణించావా అమ్మా!” అంటూ అనంద బాప్పులు రాల్చారు. తెల్లని బంగారుజరీ పట్టుచీరతో సర్వాధ్యక్షులు భూపితురాలై, ముక్కా విశ్రమ హేమ నీల ధవళచ్ఛాయలతో దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్న పంచ ముఖములతో వరద అభయ హస్త ముద్రలతో గాయత్రీ మాత రూపంతో స్వామి దర్శనం అయింది శ్రీ శాస్త్రిగార్చి స్వామి ఆశీస్సులతో ఆ తర్వాత అనర్థకంగా, సభా రంజకంగా ఉపన్యసించేరు.

ఈవిషయాన్ని విన్నవారందరూ అమితాశ్చర్యాన్ని, ఆనందాన్ని పొందారు. ఆరోజునుంచి యజ్ఞం పూర్ణాహూతి అయ్యేవరకు శాస్త్రిగారు ఈ దివ్యానుభూతినుంచి తేరుకోలేదు.

కొండంత అండ

ఇటీవల నా గొంతుకు ఎడమవైపున చిన్న గడ్డమాదిరి కనిపించడంతో తేదీ 19.11.2011 నాడు పుట్టపర్తిలోని శ్రీ సత్యసాయి జనరల్ ఆస్పత్రికి వచ్చాను. డాక్టరుగారు గడ్డను బయాపీ చేయించి పరీక్షించి ఆ రిపోర్టును తీసుకు రమ్యన్నారు. సూపర్ సైపాలిటీ హస్పిటల్ వారు పది రోజుల తరువాత ఆ రిపోర్టు ఇచ్చినారు. ఆ రిపోర్టు చూసి వెంటనే బెంగళారు కిద్వాయి కేన్సర్ ఆసుపత్రికిగానీ, లేక ఇండో అమెరికన్ ఆసుపత్రికి గానీ వెళ్లండి అని చెప్పారు. “స్టోమీ, నీ భక్తురాలిటైన నాకు ఇంతటి భయంకరమైన వ్యాధి వచ్చిందా?” అని చాలా బాధపడ్డాను. “ఈ వ్యాధి లేకుండా చేయ స్టోమీ” అని రాత్రింబవళ్లు వేడుకొన్నాను.

ఆపరేషన్ చేసుకొనుటకు తేదీ 7.12.2011 న ఇండో అమెరికన్ ఆసుపత్రికి నేను, నా భర్త, అల్లుడు బయలుదేరి వెళ్లాము. బస్టులో వెళ్లినప్పుడు కూడా స్టోమీ నామాన్నే స్టరిస్టున్నాము. అక్కడ ఆసుపత్రిలో డా॥ రాజుగారు గురువారంనాడు ఆపరేషన్ చేశారు. మరల 7 రోజులకు రిపోర్టు వస్తుందని చెప్పి పంపారు.

మరల 15వ తేదీ గురువారం వెళ్లాము. ఆ రిపోర్టు చూసిన డాక్టరు రాజుగారు, “నార్గుల్ ఉంది. ఏమీ భయపడవలసిన పనిలేదు” అని చెప్పారు. నా ఆనందానికి అవధులు లేవు.

సాక్షాత్తు స్టోమీయే నా క్యాప్సురు వ్యాధి లేకుండా చేశారు. స్టోమీని నమ్ముకున్నవారికి ఏ బాధలూ ఉండవు. వెంటనే పుట్టపర్తికి వచ్చి పది రోజులు నిద్ర చేశాను. భజనలో భక్తితో పొల్గొన్నాను.

స్టోమీ సాక్షాత్తు ప్రత్యక్ష దైవము, సమ్మినవారికి కొండంత అండ.

- పి. వెంకట లక్ష్మిమ్మ, కొత్తచెర్చుమండలం

కనుల ముందర కదలియాడే దైవం

2011 మే నెల 29వ తేదీన ఫోరిడా (యుఎస్‌ఎ)లోని మెర్సోర్న్ నగరంలో, దక్కిణ అమెరికా సత్యసాయి సంస్థల అధ్యక్షుడు డా॥ అక్సాయ్ కలాధియా ఆధ్యారంలో సదస్సు నిర్వహింపబడింది. ముఖ్య అతిథిగా వచ్చిన శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్వెషనల్ మెడికల్ కమిటీ ఛైర్మన్ మరియు శ్రీ సత్యసాయి వరల్డ్ ఫోండేషన్ డైరెక్టర్ డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డిగారు స్టోమీయెక్కు అవతార మహాద్యమంలో ఇక్కపై కార్యకర్తల కర్తవ్యంగురించి మహాద్వగంతో ప్రసంగించేరు. అప్పటికి స్టోమీ మహాభినిష్టుమణం జరిగి నెల రోజులయింది. మధ్యమధ్య కరతాళ ధ్వనులతో సభగంభీర వాతావరణం సంతరించుకుంది.

ఆ తర్వాత ప్రముఖ గాయని, సాయి భక్తురాలు శ్రీమతి పసుమాతే వాసుదేవన్ సభాసదుల స్టోపథంలో స్టోమీయెక్కు మృదుమధుర మందహసాన్ని స్పురణకు తెస్తా, “కనుల ముందర కదలియాడే కరుణరూపము నీవు” అనే భావగీతాన్ని గానం చేశారు.

అభిరుచి డా॥ నరేంద్ర రెడ్డిగారు సమయస్థాపితో సభాసదుల ప్రశ్నలకు నిర్ద్యంద్యంగా సమాధానాలిచ్చి ఉత్సమాజం కలిగిస్తున్న సంభాషణ కార్యక్రమంలో అడుగడుగునా అనేక పర్యాయాలు సభావేదికపై విద్యుద్దిష్టాల కాంతి రెపరెపలాడింది. ఎలక్ట్రిషియన్ నిశితంగా పరిశీలించి అది విద్యుత్ ప్రవాహ లోపం కాదని ధ్రువీకరించేదు.

సభ అనంతరం ఏకగ్రివంగా అందరూ అది ‘కనుల ముందర కదలియాడే కరుణమూర్తి స్టోమీయెక్కు అనుగ్రహ సందేశ శీలగా గుర్తించి అనందంగా కృతజ్ఞతాభివందనాలర్పించేరు.

ఓ ఉ

మహా మహామాన్యత ప్రేమమంత్రాలి

(ధారావాసికం - 13వ భాగం)

బి.వి. రమణరావు

నీరే ఇంధనమగుట

ఒకప్పుడు బెంగళూరుకి కార్లో వెళ్ళుచుండగా, చిక్కశాపూర్ సమీపమున పెట్రోల్ అయిపోవడంవల్ల కారు నిలిచిపోయింది. దగ్గరలో ఎక్కడా పెట్రోల్ బంకులు లేవు. స్వామి డ్రైవర్ చిదంబర కృష్ణన్తో ఖాళీ పెట్రోల్ దబ్బాను దగ్గరలో కనబడుతున్న చెరువులోని నీటితో నింపి తీసుకురమ్మన్నారు. అతడు తెచ్చిన వెంటనే ఆ దబ్బాలో స్వామి తమ చేతి వ్రేళ్ళు ముంచి తీసి పెట్రోల్ పేంకులో పోయమన్నారు. ఆ నీరు పెట్రోలుగా మారగా ప్రయాణం నిరాఫూటముగా కొనసాగించారు.

ఒక పర్యాయం పుట్టపర్తిలో దసరా ఉత్సవము సందర్భముగా విద్యుత్తీపములకు శక్తినాసగే డైనమోను నడిపే డీజిల్ అయిల్ అయిపోయింది. అప్పుడు బాబా దబ్బా నిండా నీళ్ళు తెప్పించి తమ చేతి వ్రేళ్ళు ఆ నీటిలో ముంచగా ఆ నీరు డీజిల్ అయిల్గా మారి డైనమో పనిచేయసాగింది.

బృందావనం సుండి ప్రమాదం

అనాడు కృష్ణాప్పమి. బాబావారు మద్రాసలో విశ్వాంగారి ఇంట్లో ఉన్నారు. భక్తులు కృష్ణ భగవానునికి పూజలు చేసి, కొంతసేవ భజన చేశారు. హారతి ఇచ్చే సమయంలో భగవాన్ లేచి నిలబడి రెండు వేతులూ పైకిత్తారు. భక్తులు ఆనందముతో కరతాళ ధ్వనులు చేస్తుండగా భగవాన్ చేతిలో ఒక పెద్ద గాజు గిన్నె ప్రత్యక్షమైంది. దానిలో నలభై మూడు రకాల మధుర పదార్థాలున్నవి. వాటిని అనాడు బృందావనం నుండి ప్రత్యేకంగా తెప్పించినట్లు చెప్పి వాటిని అందరికీ పంచారు.

పోటోలు - కలకండ

ఒకనాడు రెండు జీపులలో భక్తుల నెక్కించుకుని చిత్రావతి నదికి ఆవల గట్టునున్న దట్టమైన అడవిలో ఒక చదువైన బండమీద స్వామి కూర్చున్నారు. భక్తులందరూ వారి చుట్టూ కూర్చున్న తరువాత వారు వెంట తెచ్చుకున్న ఘలహారములు తిని టీ త్రాగిన తరువాత స్వామి హస్తచాలనముతో ముందు కలకండ, ఆ తరువాత వారి ఫోటోలను తీసి, తమవెంట వచ్చిన 16 మందికి పంచారు.

1958 సంగాలో కన్యాకుమారి సముద్ర తీరంలో భక్తులతో ఇష్టాగోష్టి జరుపుచుండగా ఒక భక్తుడు కన్యాకుమారి స్థల పురాణంలో ఉన్న విశేషమును గూర్చి వివరించాడు. అక్కడ ఉన్న ఆలయంలో కన్యాకుమారి విగ్రహానికి ఒక అద్భుతమైన ముక్క పుడక ఉన్నట్లు, దానికి ఉన్న వజ్రం యొక్క కాంతి కిరణములు చుట్టూప్రక్కలంతా వ్యాపించేవనీ, కొంతకాలానికి దానిని దొంగలు దోచుకున్నారని చెబుతుండగా స్వామి, “మీరా వజ్రమును చూడడల్చుకుంటే ఇదిగో చూడండి” అంటూ హస్తచాలనముతో కన్నులకు మిరుమిట్లు గౌల్పి కాంతివంతమైన వజ్రమును తీసి చూపారు. అక్కడ ఆ సమయమున ఉన్న జాలర్లు కూడా ఆ అద్భుత సృష్టికి ఆశ్చర్యపోయారు. కొన్ని క్షణములలోనే అది అర్ధకృష్ణమైపోయింది.

రూపాయి నోటు

ఒకనాడు ఒక భక్తుడు తన ప్రాణస్నేహితుడు సంతకం పెట్టిన రూపాయి నోటును పొరపాటున పోగట్టుకొని, తర్వాత గుర్తుకు రాగా, విచారంగా ఉన్నాడు. సర్వజ్ఞులైన స్వామి అతని ముందు నుంచి

నడుస్తూ, అతనికేసి చూసి, “ఇంద, ఈ రూపాయి నోటును బొంబాయినుంచి తెష్టించేను, జాగ్రత్త చేసుకో” అని మిత్రుని సంతకమున్న రూపాయి నోటును సృష్టించి ఇచ్చారు.

హరనాథ్ బాబా విగ్రహం

చిత్రావతి తీరమున భక్తులతో కూర్చుని ఉన్నప్పుడు, భగవాన్ బాబావారు ఒక భక్తుడు తన చొక్కాకు హరనాథ్ బాబా లాకెట్లు పెట్టుకొని ఉండటం గమనించి, ఇసుకనుండి కుసుమ హరనాథుని చిత్రము గల వెండి విగ్రహమును సృష్టించి, కుసుమ హరనాథ్ కృష్ణ భక్తుడైన గౌరాంగుని అవతారమని చెప్పి, పూజలో పెట్టుకొమ్మని ఇచ్చారు.

ఆదే సమయమున తనను ‘శివతాయి’ రూపమున పూజించే అరవ భక్తునికి శివతాయి అన్న పేరు చెక్కబడిన శంఖమును హస్తచాలమున సృష్టించి బహూకరించారు.

పోస్టర్ స్టోంపుపై బాబా చిత్రం

ఒక పర్యాయం భగవాన్ వెంకటగిరికి వచ్చినప్పుడు వెంకటగిరి రాజావారి బల్లమీద ఉన్న పోస్టర్ స్టోంప్ బిళ్ళలు ఉన్న కాగితమును తీసి చుట్టుచుట్టారు. ఆ స్టోంపులమీద అప్పబి జార్జి చక్కవర్తి చిత్రపటములు ఉన్నాయి. ఆ కాగితము చుట్టును విప్పి బల్లమీద పరచగా, జార్జి బొమ్మల బదులు స్టోంపులపై బాబా చిత్రపటములు ప్రత్యేకమైనాయి. నేటికిని వాటిని ఆ కుటుంబమువారు భద్రపరిచారు.

స్వప్నసందేశం

1954లో బెంగళూరునుండి నాగరత్నమ్మ వెంకటగిరి రాజాగారికి ఈవిధంగా జాబు ప్రాసింది: “ప్రభూ! నా ఇష్టదేవమైన త్వాగ్రాజస్వామి కలలో కనబడి నాటి శీరామచంద్రుడు ఈనాడు భగవాన్ శీ సత్యసాయబాబాగా అవతరించారని, ప్రస్తుతం వారు వెంకటగిరిలో ఉన్నారని వెళ్ళి దర్శించమని చెప్పేరు. ఆ సాయిరాముని అనుజ్ఞ అయితే వెంటనే వచ్చి వారిని దర్శించుకుంటాను.” స్వామి ఆజ్ఞ గైకొని తక్షణమే ఆమెను రమ్మని రాజాగారు ఆమెకు

కబురు పంపేరు. వెంటనే బయలుదేరి వచ్చి ఆమె భగవానుని పదసన్నిధి చేరింది. అనాడు ఆమె స్వామి సమక్షంలో రెండు గంటలు త్రావ్యంగా భజన పాటలు పాడింది. ఆ తర్వాత స్వామికూడా తమ సహజ మృదుమధుర స్వరముతో కొన్ని త్వాగ్రాజ కృతులు గానం చేసి అందరినీ మంత్రముగ్నలను చేశారు. తర్వాత భగవాన్ ఆమెకొక శీరామచంద్రుని విగ్రహాన్ని సృష్టించి ప్రసాదించారు.

రామశర్మ బిడ్డ

వెంకటగిరిలో రామశర్మ అనే భక్తుడుండేవాడు. అతని బిడ్డకు వీపు భాగమున వంగియుండి మెడ నిలువకుండా ముందుకు వంగియుండింది. వైద్యులవల్ల ప్రయోజనము లేకపోయింది. అతడు భగవానుని అనుజ్ఞతో వెంకటగిరిలో ఉండగా తన బిడ్డను భగవానుని పాదపద్మముల చెంత కూర్చుండబెట్టగా, భగవాన్ విభూతి ప్రసాదము సృష్టించి స్వయముగా మెడనుండి నడుమువరకు రుద్దారు. వెంటనే ఆ బిడ్డయొక్క తల, మెడ, నడుము చక్కబడ్డాయి.

కైవల్యా సైకత స్థానికి

సాయం సమయమున కైవల్యానది సైకత స్థలియందు ఉపవిష్టలైనప్పుడు శీ కుప్పా బైరాగిశాస్త్రిగారికి షిరిడీ సాయి విగ్రహం, రామశర్మగారికి ‘శీసత్యసాయాం’ అను నామముద్రితమైన శంఖమును ఇసుకనుండి సృష్టించి పూజించుకొనుటకు బహూకరించారు. ఆఖరున కలకండ తీసి ముక్కలు చేసి అందరికీ ప్రసాదించారు.

స్వామి ఇసుకనుండి సృష్టించిన కలకండకుకానీ, నెయ్యి కారుతున్న మిరాయిలకుకానీ, స్వామి భక్తులకు ప్రసాదించినప్పుడు వాటిపైన ఒక్క ఇసుక రేణువుకూడా ఉండదు.

అక్షయ సిద్ధి

1950 సంగా విజయదశమికి అనంతపురం నుండి భక్తులు రెండు పెద్ద బుట్టలలో తులసీ దళములు తెచ్చారు. బాబావారు ఆసీనులగు స్థలమును అలంకరించుటకు ఆ తులసీ దళములు చాలాలేదు. అది తెలిసిన బాబా అటు

వచ్చి భారీ బుట్టలనెత్తి చేతితో అడుగున తట్టగా అవి తిరిగి నిండిపోయాయి. భక్తుల ఇంణ్లలో జరుగు ఉత్సవములందు వారి అంచనాకు మించి భక్త జనుల సంఖ్య పెరిగినప్పుడు, భగవాన్ వారి అందోళన గ్రహించి, వారు సిద్ధం చేసుకున్న ఘలహారముల పాత్రలను తమ హస్తములతో స్పృశించి, మూత తీసివేయగా పాత్రలు ఘలహారములతో నిండి అజ్ఞయమయ్యేవి.

వసిలన పూలరేకులు

విజయదశమి, శివరాత్రి పర్వదినములలో స్వామిని పల్లీపై ఊరేగించునప్పుడు, స్వామి తమకు సమర్పించిన హారములనుండి పూలరేకులను విడదిసి భక్త జనులపై చల్లేవారు. అందు కొన్ని పూలరేకులు డబ్బులుగానో, పీరీ బాబూ విగ్రహములుగానో, పిప్పర్చెంట్లుగానో, చాక్లెట్లుగానో, షిరిడీ సాయి, పర్టి సాయి ఫోటోలుగానో మారిపోగా, భక్తులు ఆనందముగా వాటిని ఏరుకుని ప్రసాదముగా తినేవారు లేదా భద్రపరచుకునేవారు.

సగం చేదు, సగం తీపి ఆకు

అమృతానందస్వామి చాలాకాలం రమణ మహర్షి ఆశ్రమములో ఉండేవారు. తీప్రమేన ఉబ్బుసము, దగ్గు రావడంతో ఆయన పుట్టపర్తికి వచ్చి భగవానుని ఆశ్రయించారు. వారిని చూడగనే స్వామి, “హరయోగ సాధనలో జరిగిన పొరపాటు వలన వచ్చింది” అన్నారు. వారంరోజులు నిత్యం ఆకుల రసమో, చూర్చిమో ప్రసాదిస్తూ వచ్చారు. చివరకు ఒకనాడు ఒక పచ్చని ఆకును సృష్టించి దానిని సగంచేసి నమిలి మ్రింగమన్నారు. అది నమిలి మ్రింగగా కాలకూట విషమును మ్రింగినంత చేదుగా ఉండింది. ఆ మిగిలిన సగ భాగం నమలమని స్వామి చెప్పకూడని మనస్సున పరిపరి విధముల ప్రార్థించాడు. చివరకు ఆయన భయపడినట్లుగానే ఆ ఆకు రెండవ భాగముకూడా నమిలి మ్రింగమని స్వామి నిర్వంధించారు. గత్యంతరం లేక ఆయన నోటిలో పెట్టుకొని నమలడం మొదలుపెట్టగానే దాని మాధుర్యం అమోఫుం. ఆనాటితో ఆయన ఉబ్బుసం, దగ్గు అధృతమయ్యాయి.

చీమతో నల్లపూసలు

పుట్టపర్తిలో మంగళగౌరి పూజనాడు ఒక దంపతులు స్వామి పాదపూజ చేయుటకు అనుజ్ఞ పొందారు. ఆ దినమున అతని భార్యకు మాంగళ్య ధారణకు అవసరమైన నల్లపూసలు లబ్ధము కాలేదు. పూజ సమయంలో స్వామి వచ్చి తన పాదములపై ఉంచిన పుష్పముగా ఒక నల్లని గండు చీమను చూపి, “చీమ ఉన్న పూవుతో పూజిస్తున్నారా?” అంటూ ఆ చీమను తీసి అతని భార్య చేతిలో ఉంచగా ఆ చీమకు బదులు రెండు నల్లపూసలు ఉన్నాయి. ఆ దంపతులు స్వామికి కృతజ్ఞతాభీవందనాలతో పాదపూజ చేశారు.

వర్షచాయా చిత్రం

కొంతమంది భక్తులు మిద్దెపై గదిలో ఉండగా స్వామి, సగము తెరిచి ఉన్న కిటికీ ప్రక్కన ఉన్న “చేబుల్ లైట్కు షేడ్ ఉన్న బాగుండెడిది” అంటూ, ఒక క్షణం తర్వాత హస్త చాలనముతో ఒక వర్షచాయాచిత్రమును తీసి అందరికీ చూపేరు. ఆశ్చర్యం! కిటికీ అవతల నిలబడి ఎవరో ఫోటో తీసినట్లుగా సరిగ్గా ఆ సమయంలో స్వామితో సహా ఆ గదిలో ఎక్కడ నిలబడినవారక్కడ వారు ధరించిన వర్షవస్తుములతో సహా యథాతథముగా ఆ ఫోటోలో ఉన్నారు.

తోక లేని కోతి బోమ్మ

ఒకనాడు ఒక ఏంత్రోపాలజిస్ట్ (మానవజన్య శాస్త్రజ్ఞుడు) భగవానుని దర్శించుకొని తన పరిశోధనలను వివరించు సందర్భంలో కోతినుండి మానవుడు పరిణామము చెందు క్రమములో శరీరముమీద వెంట్లుకలు అధృత్యమైన స్థితిలో, తోక అధృత్యమైన కోతి ఎట్లా ఉంటుందో శాస్త్రజ్ఞులకు అంతుబట్టలేదని చెప్పాడు. వెంటనే స్వామి ఆ పరిణామ క్రమము తెల్పే బోమ్మను సృష్టించి అతనికిచ్చారు. ఆ బోమ్మ యొక్క చాయాచిత్రము తీసి ఆ శాస్త్రజ్ఞుడు కొందరు ప్రముఖులకు పంచిపెట్టాడు. ఇప్పటికీ ఆ బోమ్మను చైతన్య జ్యోతి మూర్ఖజియంలో చూడవచ్చు.

అక్షయమైన అమృతం

ఒకనాడు బెంగళూరు సమీపంలోని తిప్పెగొండన హళ్ళి గ్రామంలో ఉన్న ఒక భక్తుని ఇంట స్వామి తమ ప్రవచనానంతరం అమృతముతో నిందిన ఒక చిన్న వెండి కూజాను హస్తచాలనమున సృష్టించి, అందులోని అమృతాన్ని ఉద్ధరిణితో అందరికీ ప్రసాదించగా ఆ సీసా ఖాళీ అయింది. ఆ ఖాళీ సీసాను ఇంగ్లాండుకు వెళుతున్న దంపతులకు ఒహూకరించారు. సీసాలో అమృతం అంతా అయిపోయిందే అని వాళ్ళు ఇంచుక కించపడటం చూసి, ఆ సీసాను స్వామి తమ హస్తములో క్షణకాలముంచుకొని తిరిగి ఇస్తూ మూత తీసి చూపారు. ఆ సీసానిండా అమృతం ఉధ్వాంచింది.

సంగమేశ్వర లింగం

బెంగళూరులో వాటర్ రిజర్వాయర్ సందర్భించు సందర్భంలో స్వామి అందులోని కొంచెం జలమును పిడికిలిలో ఉంచుకుని పిడికిలి తెరవగా, అప్పుడే పూజ నుండి తీసినట్లు బిల్వపత్రము, గంధముతో ఉన్న శివలింగము సృష్టింపబడి ఉన్నవి. అక్కడున్నవారిలో ఒక భక్తుని పిలచి, “నీవు నిత్యం కూడల సంగమేశ్వరుని పూజ చేయుచున్నావు కదా! ఇదే కూడల సంగమేశ్వర లింగం” అంటూ ఆ లింగమును ప్రసాదించి ఆశీర్వదించారు.

భక్తునిచే స్వామికి రక్ష

బాబావారికి అప్పుడు 17 ఏండ్ర వయస్సు. ఒకనాడు చిత్రావతి ఆవలిగట్టుకున్న సాపోచ్ చెరువు ప్రక్కన ఉన్న తోటలో భక్తులతో సాయంత్రమువరకూ గడిపారు. అందరూ భోజన ఫలహారాలుకూడా అక్కడే చేశారు. తిరిగి వచ్చే సమయానికి చీకటి పడింది. ఆ చీకటిలో పొద ప్రక్కనుంచి నడచి వస్తుండగా ఒక పాము స్వామి బోటన ల్రేలిపై కాటు వేసి జరజర పారిపోవడం గమనించి భక్తులు దానిని చంపడానికి ప్రయత్నించగా స్వామి వారిని వారించేరు. అది విషసర్వమని తెలిసి కొందరు భక్తులు వెంకమర్ఱగారికి ఈ వార్త తెలిపి పాముకాటు వైద్యులను వెంటబెట్టుకురావటానికి పుట్టుపర్తికి పరిగెత్తారు. జ్ఞాదరు మూర్ఖవచ్చినట్లు పడిపోయారు. ఇద్దరు

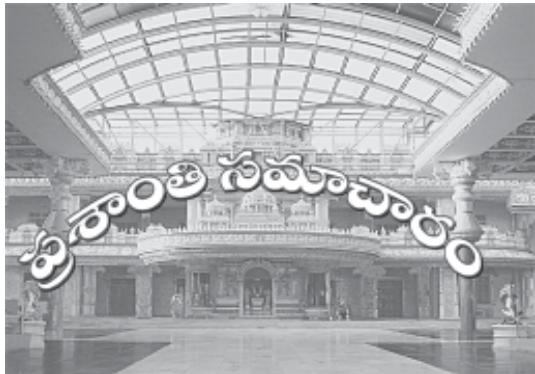
భక్తులు కాలికి విషము పైకెక్కకుండా ఉండేటట్లు కట్టు కట్టటం ప్రారంభించారు. అప్పుడు బాబావారు సౌంజ్ఞల ద్వారా ఒక భక్తునితో తాము త్రిపునట్లు అతని చేతిని త్రిపుమనగా అతని చేతిలోకి ఒక రక్ష వచ్చింది. ఆ రక్షకు తమ నోటి నురుగును అంటించి, దానిని పాము కరచిన చోట కట్టమని సౌంజ్ఞ చేసి చెప్పగా అతడటే చేశాడు. వెంటనే స్వామి లేచికూర్చున్నారు. ఇంతలో మంత్రగాళ్ళను వెంటపెట్టుకుని పెద్ద వెంకమర్ఱగారు రాగా భలోక్కులతో అందరూ కలిసి పాతమందిరానికి తిరిగి వెళ్ళారు.

మరునాడు ఆ సంఘటన సాంకేతికము వివరిస్తూ, “నేనే నా చేతితో రక్షను సృష్టించుకోగలను. కానీ, నా హస్తంతో తీసిన వస్తువులను నాకొరకు ఉపయోగించుకొనుట నా పద్ధతి కాదు. నా శక్తిని ఇతరులకొరకే ఉపయోగిస్తాను. అందుకే ఆ భక్తునికి రక్ష సృష్టించే శక్తినిచ్చాను” అని బాబా చెప్పేరు.

బాల్యమిత్రులతో బాబా

హాసోన్నేటలో ఒక కుటుంబమువారు బాబావారికి చిరకాల పరిచయస్తులు. వారి పిల్లలు బుక్కపట్టణంలో బాబా “సత్యనారాయణరాజు”గా పిలువబడుతున్నప్పుడు వారికి సూర్యో సహాయులు, మిత్రులు. తమ మిత్రుడు సత్యం దైవస్వరూపుడుగా పేరు తెచ్చుకున్నాడని తెలిసి, ఒకసారి పుట్టుపర్తి వెళ్లి బాలబాబా ఆదరాభిమానాలు పొంది, హాసోన్నేటలోని తమ స్వగృహమునకు రమ్మని ఆహాస్తినించారు. 1941లో ఒకరోజున ఆ కుటుంబ సభ్యులందరూ ఇంట్లో ఉండగా, వారి ఇంటి ముందు ఎడ్డ బండి దిగి బాలబాబా వారింట్లో ప్రవేశించగానే వారి ఆనందమునకు అంతులేకపోయింది. ఆ సాయంత్రం అక్కడే ఉండి, రాత్రి భోజనానంతరం బాబాను తమ మధ్య ఒక మంచంపై పరుండజేసి, చిన్నాటి ముచ్చుటలు రాత్రి వరకూ చెప్పుకుంటూ ఉత్సాహంగా గడిపారు. తెల్లవారి లేచి చూడగా బాలబాబా అక్కడ లేరు. తర్వాత కనుక్కుంటే ఆరోజు సాయంత్రం, రాత్రి బాబా పుట్టుపర్తిలోనే ఉన్నట్లు, హాసోన్నేట రాలేదని తెలిసింది. అప్పుడు తమ మిత్రుని దివ్యత్వమునకు అది ప్రత్యక్ష నిదర్శనమని గ్రహించారు.

(పుస్తం)

ప్రశాంతి నిలయంలో సూతన సంవత్సరం

సూతన సంవత్సరాన్ని పురస్కరించుకొని 2012 జనవరి 1న “ఓం శ్రీ సాయి కాలస్వరూపాయ నమః” స్వాగత తోరణాన్ని యజుర్వందిరంనుండి కులప్రాంత హోలుకు పచ్చే మార్గంలో ఏర్పాటు చేశారు. సూతన సంవత్సరానికి ఆహారము పలుకుతూ ఉదయం ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపన్ విద్యార్థులు బ్యాండ్ వాదనతో భక్తుల నలరించారు. కేక్సు, గ్రీటింగ్ కార్డులను భగవాన్ పాదపద్మముల చెంత సమర్పించారు.

ఆనాటి సాయంకాలం సాయి పూర్వ విద్యార్థులు సాయికుల్పంత హోలులో భగవాన్ బాబావారికి పతాక వందనాన్ని సమర్పించారు. భగవాన్ దివ్య చరణాల చెంత వాళ్ళ న్యాసెటటర్ ‘విద్యుత్తీభు’, భక్తిగీతాల సీడీని, కేక్సు సమర్పించారు. ఎమ్బిఎల్ 1992 బ్యాచ్ టి.ఎస్. గిరిధర్ సాయి దివ్యప్రేమను గురించి మాట్లాడుతూ, విద్యార్థులకు స్నాని ప్రబోధించిన తీరును వివరించారు. పూర్వ విద్యార్థి అభిమన్యు కౌల్ కార్యక్రమాలకు వ్యాఖ్యాతగా వ్యవహరించారు. పూర్వ విద్యార్థుల బ్రాంచ్ బ్యాండ్ వాదన జరిగే సమయంలో మధ్యమధ్య శ్రీ కౌల్ భగవాన్తో బ్రాంచ్ బ్యాండ్ సభ్యులకు కలిగిన అనుభవాలను వివరించారు. భగవాన్ ఛలోక్తులు విసురుతూ, పొరపాట్లను సరిదిద్దుతూ, సునిశితంగా పర్యవేక్షిస్తూ, సున్నితంగా మందలిస్తూ క్రమక్రమేణ వారినందరినీ బ్యాండ్ వాదనలో నిష్టాతులను చేశారని చెప్పారు. అనంతరం పూర్వ విద్యార్థులు వ్యాఖ్యాన సహితమైన సంకీర్తన చేశారు. గం 7.30 లకు మంగళ హోరతి ఇచ్చారు.

జనవరి 7వ తేదీన ఉదయం గం 10.30 లకు పూర్వచంద్ర అడిటోరియంలో ఆలిండియా శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాన్ ప్రస్తుత మరియు పూర్వ విద్యార్థుల సమ్మేళనాన్ని మహారాష్ట్ర శ్రీ సత్యసాయి ఉత్స్వ అధ్యక్షులు డా. కేకీ మిట్రీ జ్యోతి ప్రజ్ఞలన చేసి ప్రారంభించారు. బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థి కౌశిక్ ఈ సమ్మేళనం యొక్క లక్ష్మీలను వివరించారు. ఆహారులను ఉత్సేజిపరుస్తూ బ్యాందావనం క్యాంపన్ డైరెక్టర్ డా. సంజయ్ సహస్రి ఉపస్థించారు.

ఈ సమ్మేళనంలోని తదుపరి కార్యక్రమాలు నాటి సాయంకాలం సాయికుల్పంత హోలులో జరిగాయి. ఇద్దరు బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థులు, ఇద్దరు ప్రస్తుత విద్యార్థులు వారి అనుభవాలను సమావేశితులకు తెలియజేశారు. కేరళ నుండి వచ్చిన ఆహారులు ‘నాదాలయ’ పేరుతో వాయిద్య సంగీతాన్ని అందించారు. కర్ణాటక, మహారాష్ట్రలనుండి వచ్చిన బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థులు ‘శ్రీ సత్యసాయి మహిమ’ అన్న సంగీత కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. తదుపరి వర్ధమాన గాయకురాలు జ్యోతి గాత్ర సంగీతాన్ని అందించారు.

జనవరి 8వ తేదీన ఉదయం గం 10.30 లకు పూర్వచంద్ర హోలులో పూర్వ విద్యార్థులు ఇరువురు బాలవికాన్ శిక్షణ వారి జీవితాలను అభిలషణీయంగా ఏవిధంగా తీర్చిదిద్దిందో తెలియజేశారు. డా. శశాంక పా “ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి దశసూత్రాలు” అన్న అంశంపై ప్రసంగించారు. బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థి భాస్కర్ వేషపుష్టి ‘చిత్తచోరా యశోదాకే బాల్’ పాటను వినిపించగా కుమారి మాధవి హిందీలో పద్యాలను చదివారు. చివరిగా శ్రీ నిమీష్ పాండ్య ప్రసంగించారు.

ఆ రోజు సాయం సమయంలో శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థుల వ్యాసాల సంకలనాన్ని భగవాన్కి సమర్పించారు. ప్రతిభావంతులైన బాలవికాన్ పూర్వ విద్యార్థులు పురస్కారాలను అందుకున్నారు. శ్రీ సత్యసాయి బాలవికాన్ బాలలను ఉద్దేశించి భగవాన్ బాబా ఇచ్చిన ప్రసంగంయొక్క రికార్డును వినిపించారు. ఈ ప్రసంగంలో భగవాన్ బాబా బాలలు శిక్షణలో అవగతము

చేసుకున్న విలువలను అభ్యసములో పెట్టవలసిన ఆవశ్యకతను తెలియజేశారు.

ఆస్ట్రేలియా బాలల సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలు

ఆస్ట్రేలియా బాలలు జనవరి 9వ తేదీన సాయం వేళలో సాయికుల్యంతే హోలులో సంగీత విభాగం నిర్వహించారు. అనంతరం “ఆస్ట్రేలియా స్వప్తం”గా ప్రదర్శించిన నాటికకు ఆస్ట్రేలియా అదివాసులకు చెందిన కథ ఆధారం. ఈ నాటికలో జంతువులే ముఖ్య పాత్రధారులు. మానవతా విలువలైన ప్రేమ, కరుణ, త్యాగం ఆస్ట్రేలియా అదివాసుల జీవితాలలో అంతర్భాగాలని ఈ నాటిక తెలియజేస్తున్నది. అదివాసుల నిష్పత్తమైన సంస్కృతికి భగవాన్ బాబావారి ప్రబోధములను అన్వయించడం ఈ నాటికలో ముఖ్యమైన ఆకర్షణ. ప్రకృతితో ఉన్న బాంధవ్యాన్ని తెలియజేసే “మనమంతా ఒక్కటే భిన్నంగా కనబడినా” అన్న అర్థం వచ్చే సంప్రదాయ ఆస్ట్రేలియా ఆధ్యాత్మిక గీతముతో కార్యక్రమం ముగిసింది.

వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలు

2012 జనవరి 11వ తేదీన ఉదయం 8 గంటలకు భగవాన్ బాబావారి దివ్యచిత్రపటమున్న వాహనాన్ని మోటార్ సైకిల్ ఎస్ట్రోన్, బ్రాస్ బ్యాండ్ వాదనతో, ఫ్లాగ్ మార్చింగ్తో స్టేడియం ప్రోంగణంలోకి విద్యార్థినీ విద్యార్థులు ఆహ్వానించారు. స్టేడియంలోని శాంతివేదికలై భగవాన్ బాబావారికొరకు సింహసనాన్ని ఉంచారు. ముందుగా శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు మార్చిపొస్టను నిర్వహించారు. వారు ప్రతిజ్ఞ చేసిన అనంతరం ఇద్దరు ఇద్దరు క్రీడాకారులు చౌప్పున అంచెలంచెలుగా క్రీడాజోతిని తీసికొని స్టేడియాన్ని చుట్టీ హనుమాన్ గిరివద్దకు తీసుకు వెళ్లారు. అక్కడినుండి ఈ సంవత్సరం క్రీడల చిహ్నం నంది క్రీడాజోతిని తీసుకు వెళ్లి హనుమాన్ గిరిపై ఉన్న ప్రధాన జోతిని వెలిగించింది.

ముందుగా ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు రిమోట్ కంటోల్ హ్యాండ్ సైడర్ విన్యాసాలు చేశారు.

5 ఉవ్వెత్తున ఆకాశములోకి ఎగిరిన ఈ సైడర్ ను అత్యంత

చాకచక్కముగా నేలపైకి దించారు. ఇన్స్ట్రిట్యూట్ ఎంబ్లమ్ ను పోలి రెండు హంసలున్న ఒక భారీ నిర్మాణాన్ని స్టేడియంలోకి చక్కాలపై తరలించారు. ఈ నిర్మాణంపై త్రాళ్ల సహాయంతో యోగాసనాలను ప్రదర్శించారు. సంప్రదాయ ఆయుధాలతో అవలీలగా యుద్ధ విన్యాసాలను ప్రదర్శించారు. అత్యంత వేగంగా వెళ్లే మోటార్ సైకిల్స్ పై ఒక విద్యార్థి గిటార్ వాయించగా మరొక విద్యార్థి మోటార్ సైకిల్స్ పై నిచ్చేన వేసుకొని దానిపై పట్టు తప్పకుండా నిలబడటం ప్రేక్షకులను సంభ్రమానికి గురిచేసింది. విద్యార్థులు ఒక మోటార్ సైకిల్స్ పై పద్మాకృతిగా ఏర్పడటం మరొక అద్భుతమైన విన్యాసం.

అనంతపురం విద్యార్థినులు ‘అంతరంగంలో సాయిని దర్శించడం’ అన్న జతివృత్తంతో ప్రదర్శనలను ఇచ్చారు. భక్తిరస ప్రధానమైన సూఫీ సిద్ధాంతం ఇస్లాం మతానికి వ్యాదయంవంటిది. విద్యార్థినులు ఈజిష్ట్ సూఫీ సృత్యాన్ని, టర్కీ డెర్విష్ల సృత్యాన్ని భక్తిగీతాలకు అనుగుణంగా చేశారు. పిరమిడ్ ఆకృతిగా ఏర్పడి ప్రేక్షకులను అలరించారు. రోలర్ స్కైట్స్ పై వీరు చేసిన విన్యాసాలు చక్కని సమన్వయంతో నయనానందకరంగా ఉన్నాయి. చివరగా భగవాన్ బాబాకు ప్రణమిల్లుతూ వీరు చేసిన విన్యాసం కమనీయం.

ఆనాటి సాయంకాలం శ్రీ సత్యసాయి ప్రాధమిక పారశాల బాలల ప్రదర్శనలకు ‘సాయి సర్వాంతర్యామి’, ‘నేనుండగా భయమెందుకు!’ అన్నవి ప్రధానాంశాలు. బాలలు పబ్లిక్ అడ్స్ సిస్టంలో వచ్చే సంగీతానికి అనుగుణంగా నిర్దించారు. ప్రార్థుతిరుగుడు పూలతో చేసిన సృత్యం, పట్టుల సృత్యం ప్రేక్షకులకు కనువిందు చేశాయి.

శ్రీమతి ఈశ్వరమ్మ ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు విద్యార్థులు ఇచ్చిన ప్రదర్శనలో శ్రీకృష్ణ సృత్యం చూపులను అఱ్పిరపరిచింది. గోపబాలురతో కలిసి బాలకృష్ణుడు చేసిన దివ్య సందేశ సమ్మిలితమైన అనేక చిలిపిచేష్టలను, కాళీయమర్దనాన్ని ప్రదర్శించారు. శ్రీకృష్ణుడు పార్థసారథి అయి మహా భారత యుద్ధ సమయంలో అశ్వాల కళ్లాలను పట్టుకున్న ప్రదర్శన ప్రత్యేక ఆకర్షణగా నిలిచింది.

శ్రీ సత్యసాయి ఇన్సైట్యూట్ ఆఫ్ హైయర్ మెడికల్ సైన్సెస్, వైట్స్టీల్స్ యందలి నర్సింగ్ కళాశాల విద్యార్థినులు కరాపే విన్యాసాలతో మండుతున్న టైల్స్ ను పగులగొట్టారు. వివిధ వర్షముల రిబ్జుస్టను చాకచక్కముగా గాలిలో త్రిప్పుతూ విన్యాసాలు చేశారు.

బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు యోగాసనాలను, సూర్య సమస్యారాలను మంత్రయుక్తముగా చేశారు. పుట్టబాల్, వాలీబాల్, బాస్కెట్ బాల్ అటలను ప్రదర్శించారు. ఎల్జిడి దీపాలతో వివిధ ఆకృతులను ఏర్పరిచారు. ‘బైజింగ్ స్పీరిట్స్’ పేరుతో కొందరు విద్యార్థులు కాగడాలతో విన్యాసాలు చేశారు. అన్నింటికంటే మిన్నగా సంధ్యా సమయంలో ఏర్పరిచిన ‘ఓం సాయిరాం’ ఆకృతి ప్రైక్స్కుల హృదయాలలో నిలిచిపోయింది. మెక్సికన్ తరంగ విన్యాసంతో ఈ కార్యక్రమాన్ని ముగించారు.

ఛాయా నాటిక (ప్రాణి ఫ్లీ):

జనవరి 12 సాయం సమయంలో సాయికుల్వంత హోలులో బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థులు ఛాయా నాటికను ప్రదర్శించారు. హరప్పా నాగరికత కాలమునుండి ఈ సాయిక ప్రార్థియ భారతదేశములో ప్రాచుర్యములో ఉన్నది. బృందావనం విద్యార్థులు అత్యంత సృజనాత్మకంగా భగవాన్ బాబా జీవిత చరిత్ర, సందేశాలు ప్రధానాంశాలుగా ఈ సాయికను ప్రదర్శించారు. శివ తాండవముతో ఈ సాయిక ప్రారంభమవుతుంది. శివుడు భారద్వాజ మహార్షికి సాయి అవతరణగురించి తెలియజేయటం నుండి భగవాన్ అవతార కాలములోని ముఖ్యాంశాలను విద్యార్థులు అత్యంత రమణీయముగా ఈ ఛాయా నాటికలో ప్రదర్శించారు. భగవాన్ చేపట్టిన బృహత్తర సేవాపథకాలు, శ్రీ సత్యసాయి విద్యావిధానం ఈ నాటికలో ప్రముఖంగా పేర్కొన్న విషయాలు.

జనవరి 13వ తేదీన సాయం వేళలో శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సైకిండరీ స్కూలు విద్యార్థులు సాయికుల్వంత హోలులో “భగవంతుడు సర్వదైష్మిడు, సదా వారి ఆత్రయంలో ఉండండి” అనే అర్థం వచ్చే ఇతివృత్తంతో అంగ్ర సాయికను ప్రదర్శించారు. భక్తులు పిలిస్తే

భగవంతుడు తప్పక స్పుందిస్తాడని, మన దృక్పథములో సంభవించే మార్పులవలన భగవత్తత్త్వాన్ని అవగతము చేసుకోలేక వ్యధకు గురి అవుతున్నామని తెలుసుకున్న పాత్రధారులు చివరకు భగవాన్ బాబాను ఆత్రయస్తారు. పాటలు, నృత్యాలు, సంభాషణలతో నాటిక రక్కి కట్టింది.

త్యాగరాజ ఆరాధన

జనవరి 14వ తేదీన సాయం సమయంలో శ్రీ సత్యసాయి మీర్పురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు త్యాగరాజ కీర్తనలను ఆలపించారు. ‘శ్రీ గణపతినీ సేవింప’, ‘జగదానంద కారకా’, ‘ఉపచారములను చేకొనపయ్య’ తదితర కీర్తనలు చోటుచేసుకున్నాయి. ఈ కార్యక్రమానంతరం అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థినులు కర్ణాటక, పాశ్చాత్య బాటీలలో కీర్తనలను వినిపించారు.

వార్షిక క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాల ముగింపు సభ

జనవరి 15వ తేదీన సంక్రాంతి పర్వదినాన సాయికుల్వంత హోలును రంగురంగుల తోరణాలతో అలంకరించారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ వ్యవస్థాపక దివ్య ఛాన్సులర్ భగవాన్ బాబావారిని తోడ్చాని రావడాన్ని సూచిస్తూ బ్రాండ్ బృందమువారు, వేదపతనం బృందమువారు యజుర్వందిరమునుండి సాయికుల్వంత హోలులోకి ఊరేగింపుగా వచ్చారు. ఈ కార్యక్రమాలను పర్వవేక్షిస్తున్న బృందావనం క్యాంపస్ డైరెక్టర్ శ్రీ సంజమ్ సహస్రి ప్రసంగిస్తూ భగవాన్ బాబా ఉత్సవ ప్రియులు, వారి సన్మిధిలో ప్రతి రోజూ ఉత్సవమే అన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ రిజిస్ట్రార్ శ్రీ నరేన్ రామ్జీ శ్రీ సత్యసాయి సమగ్ర విద్యావిధానములో భాగముగా ఈ క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలను భగవాన్ బాబావారే స్వయంగా ప్రారంభించారన్నారు. మన ఉన్నత స్థితికి దోహదపడే అనుభవాలను అందించే విద్యావిధానాన్ని భగవాన్ బాబా రూపొందించారన్నారు.

అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థిని ఆర్. పార్వతి జీవితాన్ని ఏవిధముగా కళాత్మకముగా మలచుకోవాలో ఈ క్రీడా సాంస్కృతికోత్సవాలు తెలియజేసున్నాయన్నారు.

శ్రీ సత్యసాయి ప్రైయర్ సెకెండరీ స్కూలు విద్యార్థి ఎల్. విశాల్ భగవాన్ బాబావారికి ప్రీతి కలిగించడమే విద్యార్థుల లక్ష్మీమన్నారు. స్వార్థ స్వప్రయోజనాలను ప్రకృష్టపెడితే మన ప్రతి ప్రార్థనకూ భగవాన్ బాబా సానుకూలముగా స్పందిస్తారు, అన్నారు.

బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థి శ్రీ సత్యప్రియ ఉపాధ్యాయ్ విద్యార్థుల శరణాగతి భావం, దీక్ష వారిని భగవాన్ బాబావారి అనుగ్రహానికి పాత్రులను చేసి వారికి విజయాన్ని చేకూర్చాయన్నారు.

ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థి భరణి ప్రసాద్ ఈ క్రీడా సమ్మేళనములో తాను నేర్చుకున్న పాఠాలను తెలియజేశారు. తాను ఇతర విద్యార్థులకంటే బాగా చేయాలన్న ప్రయత్నం చేసిన ప్రతి పర్యాయమూ తాను అటంకాలను ఎదురొచ్చాననీ, స్వామిని ప్రార్థించగా తనలో విచక్షణ జ్ఞానం కలిగిందని, ఇతరులకంటే క్రీడలలో బాగా రాణించాలన్న కోరిక స్థానములో తన సామర్థ్యాన్ని పెంపాందించుకోవాలన్న ఆకాంక్ష కలిగిందని, ఇతరులను అధిగమించాలనే కోరికను విడనాడినపుటినుండి తన నైపుణ్యములో చక్కని పురోభివృద్ధి కలిగిందని చెప్పారు.

వైన్ చాస్పులర్ విజేతలకు ట్రోఫీలను అందజేశారు. తదుపరి భగవాన్ దివ్యోపన్యాసములోని కొన్ని అంశాల రికార్డ్సు వినిపించారు. ఈ ప్రసంగంలో భగవాన్ మనస్సు యొక్క మర్మాన్నిగురించి చెబుతూ విద్యార్థులు నీతిని, ధర్మాన్ని, ఆధ్యాత్మికతను అనుసరించాలని చెప్పారు.

గౌతమ బుద్ధ నాటిక

జనవరి 15వ తేదీ సాయంకాలం ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ విద్యార్థులు గౌతమ బుద్ధ నాటికను ప్రదర్శించారు. గౌతముడు జీవిత మర్మాన్ని చేదించి మానవాళిని ఆదుకోవాలని నిశ్చయించుకుంటాడు. అయితే, ప్రశ్నలోభాలకు, దుష్టర్మలకు, మరణానికి ప్రతీక అయిన ‘మర’ అనే దుష్టశక్తి పలుమార్పు గౌతముని తన లక్ష్మీన్నండి తొలగిపోయేట్లు చేయడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. అయితే, గౌతముడు ప్రశాంతచిత్తుడై దృఢ సంకల్పముతో ఈ దుష్టశక్తిలో పరివర్తన తీసుకువచ్చి విజయాన్ని సాధిస్తాడు.

చైనీయుల నూతన సంవత్సరం

చైనీయుల 4012వ నూతన సంవత్సర సందర్భంగా జనవరి 23వ తేదీన టిబెటన ఆర్డర్కు చెందిన 36 మంది లామా పెద్దలు మైసూరుయందలి సెరాజే మొనాస్టరీనుండి ప్రశాంతి నిలయానికి ఏతెంచారు. ఆనాటి సాయంకాలం సాయికుల్వంత్ హోలులో బొధ్ధమత సంబంధమైన ప్రవచనాలను పరించారు. ఈ కార్యక్రమాలను పర్యవేక్షించిన సాయికీత్ వాటి అంతరాధాన్ని వివరించారు. భజనానంతరం లామాలను మెమెంటోలతో సత్కరించారు.

గొత్తంత్ బినోత్సవం

జనవరి 26వ తేదీన సాయం సమయంలో సాయికుల్వంత్ హోలులో ధిల్లీనుండి వచ్చిన సాయి మహిళాయువత సభ్యులు సంగీత కార్యక్రమములో భారతమాత్పై, సాయిమాత్పై కర్రాటక, హిందుస్తానీ, ఖవ్వాలీ, లలిత సంగీత బాణీలలో పాటలు పాడారు. ‘వందే మాతరం’తో ప్రారంభమయిన ఈ కార్యక్రమము ‘దీవానే దీవానే సాయాకే దీవానే’ పాటతో ముగిసింది.

జనవరి 27వ తేదీన ధిల్లీ సాయి యువత పురుషుల విభాగమువారు భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరితాన్ని సునో భాయి ఏక కషణీ’ పాట ద్వారా తెలియజేశారు.

చైనీయుల నూతన సంవత్సర వేడుకలలో భాగంగా ఇండోనేషియా, మలేషియా, సింగపూర్లనుండి వచ్చిన భక్తులు జనవరి 28 సాయంకాలము సాయికుల్వంత్ హోలులో ప్రార్థనలను నిర్వహించారు. ముందుగా ఈ వేడుకల కోఅర్డీనేటర్ మలేషియా వాసి అయిన శ్రీ బిల్లీ షాంగ్ బాబావారి దివ్యానుగ్రహమువలన చైనీయుల సంస్కృతిలో క్రమక్రమముగా పరివర్తన కలుగుతున్నదని, వారు భగవంతునివైపు మరలుతున్నారని చెప్పారు.

అనంతరం మహిళలు చైనా సంప్రదాయ ప్రార్థనల్ని చేశారు. ప్రాచీన చైనా సంస్కృతిలో భాగమైన ఎనిమిది విలువలను సూచిస్తూ పాట పాడారు. ఇవి మానవత్వం నుండి దివ్యత్వాన్నికి చేరుకోవడానికి దోహదపడే సాధనాలని చైనీయుల భావం. ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్న బాలలు బహుమతులను అందుకున్నారు.

- దివి చతుర్మౌది

చిన్నకడ

లోకం - కల్పతరువు

మందుటెండలోకి ఒక వ్యక్తి అరణ్యమున నడిచి పోవుచు దారిలో ఒక మహావృక్షము క్రింద విశ్రాంతికై ఆగెను. అది కోరిన కోరిక లిచ్చు కల్పవృక్షమై యుండెను. ఆ సంగతి వానికి తెలియదు.

‘మంచినీరు లభించిన బాగుండునే’యని తలంచుటే తడవుగా కమ్మని నీరు పొత్త నిండుగా వానికి కన్పించెను.

ఆ నీరు త్రాగి సేదతీరి ‘ఆకలిగా ఉన్నది, మంచి భోజనం దొరికిన హాయిగా తిని క్షుద్ధాధ తీర్పుకోవచ్చు

గదా’ అనుకొనెను. అతని ఆనందాశ్చర్యములు ఇనుమడింపగ చక్కని షడసోపేతమైన వంటకములు అతనిముందు సాక్షాత్కరించెను.

అది తృప్తితీర భుజించిన కొద్దిసేపబట్టి నిద్ర వచ్చుచుండగా ‘మెత్తని హంసతూలికా తల్పమున్నచో ఈ అలసటతీర హాయిగా నిదురించవచ్చగదా’ అని అనుకొనెను.

ఆ క్షణమే వాడు కోరిన మృదుశయనము అచట గోచరించెను. దానిపై ఆ బాటసారి పరుండి ‘ఇప్పుడు నా భార్యయున్న ఎంత ఆనందముగా నుండునో గదా’ యనుకొనెను.

మరుక్షణమే వాని భార్య అచట కనిపించినది. వాడామెను చూచి చకితుడై ‘నా భార్య ఊరిలో నున్నది.

జిహ్వికి నడిచి వచ్చుటకు కనీసం రెండు రోజులైనా పట్టును.

తలంచియు తలువకముందే, చిబికెలోపల నా భార్య ఇచట కెట్టు వచ్చినది?

ఇది నా భార్య కాదు కాబోలు. ఆమె రూపములో వచ్చిన భూతమేమో ఇది.

ఇది ఇప్పుడు నన్ను ప్రింగివేయునేమో' అని అనుకొనెను.

ఆ కల్పవృక్షము ఏమి తలచిన అది ప్రసాదించును. అందుచే వెంటనే ఒక భూతము వచ్చి వీనిని ప్రింగివేసెను.

ఆళైతుల కల్పవృక్షమువంటివాడు భగవంతుడు. ఆళైతుదేమి కోరిన అది అతనికిచ్చును. కోరుకొనుట మనవంతు. వివేకవంతుడైనచో భగవదనుగ్రహము ఒక్కటే అర్థించును. అది యొక్కటే సర్వార్థములు వర్ణించును. ఆ కోరిక, ఈ కోరిక అడుగుట ఆరంభించినచో వాటికి అంతముండకపోపుటయేగాక మన అవివేకముచే ఆ పిచ్చి కోరికలే బాటసారిని ప్రింగినట్టు మనసూ తుదకు ప్రింగివేయును. కాబట్టి, మన మతికొఢ్చి మన గతియుండును.

- బాటా

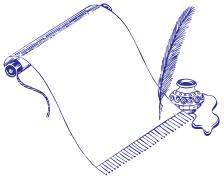
చిత్రరచన: బి.వి. సత్యమూర్తి

శరణం నీ దివ్య చరణం

సద్గుణంబులు గలిగిన జనులె జనులు జనులకుపకార మొనరించు జనులె జనులు జనుల నొప్పింపకుండెడు జనులె జనులు సంఘనేవలు సేసెడు జనులె జనులు నీదు సద్గ్వేధలివి గావె నిగమవేద్య! శరణ! సర్వదా నీ దివ్య చరణ యుగళి పలుకు దైవంబు నీవె ఈ కలియుగాన బ్రాజల బాధలఁ దీర్ఘ దైవంబు నీవె సత్యపథమును జూపించు స్వామివీవె ముక్తి మార్గంబు దెల్పు ప్రభుండవీవె శరణ! సర్వదా నీ దివ్య చరణ యుగళి

హరి హర బ్రహ్మ రూపాల నలరుదీవె యష్ట దిక్కాలకుల రూప మగుదు వీవె పంచభూతంబులును నీవె స్వామి! యా చ రాచరమునకు నెల్ల సద్గుణాట్టు వీవె శరణ! సర్వదా నీ దివ్య చరణ యుగళి ఆత్మతత్త్వమునకు నామ మరయఁగలమే? యాత్మతత్త్వముదెల్లరియందుఁ గలదు దీనిఁ దెల్పుటకోసమై దివ్యరూప! పుట్టపర్తిని నీవు సముద్భవించి దీనజన కల్పతరు వయుతివని తెలిసె శరణ! సర్వదా నీ దివ్య చరణ యుగళి

- డా॥ కుమారరాజుపేట సుబ్రహ్మణ్యం

అభివ్రద్ధయ వేటక

ఎమ్. ధర్మరాజు, పాస్టర్,

సయంట పాల్ లుథరన్ చర్చి, మంగళగిరి

శాంతికి, సమానతకు, సుస్థిరతకు సనాతన సారథి ఓ మంచి సాధనం. సనాతన సారథి అందరికీ భవిష్యత్తులో దేవుని స్వరణలో ఆధ్యాత్మికత మరింతగా పెంచి దేశ రాష్ట్ర ప్రపంచ ప్రజలకు శాంతి, సహనము, సమానతలను కలిగించగలదని నా ఆకాంక్ష. రాబోవు తరాలకు దేవునిగురించి తెలుపడానికి, మానవత్వాన్ని మరింత ఇనుమడింపజేయటానికి సనాతన సారథి చాలా గొప్ప పత్రిక కాగలదు.

మీ ఆకాంక్షయే మా ఆశయం. సనాతన సారథి స్వామి మహాచ్యమంలో ఒక ముఖ్య భాగం. మీ ఆస్త్రికి, మా శక్తికి స్వామి సంకల్పమే ఆధారం.

జయంతి బాలాత్మికుర సుందరి, గలిఫిడి

ఇటీవల సనాతన సారథి పత్రికలు చాలా బాగుంటున్నాయి. స్వామి మహాభినిప్రమణ అనంతరం నన్ను నేనే కోల్పోయాను. అయితే, సనాతన సారథి చదువుతుంటే నాలో ఏదో చెప్పలేని సాంత్వన కలుగుతోంది. స్వామి తమ మహిమవలన రచయితలకు ఆ శక్తి కలిగిస్తున్నారు. ఇదేవిధంగా స్వామి సుధాంబుధినుండి వెలువడే అమృతాన్ని సనాతన సారథి ప్రపంచమంతా పంచిపెడుతూ ఉండాలని ఆశిస్తున్నాను.

స్వామి అనుగ్రహమే మీలో మానసిక పరివర్తనకి కారణం. మీ ఆనందానుభూతియే రచయితలకు అభినందనలు. మీ అభిమానమే పత్రికకు ప్రచారం.

డా॥ ఎన్. జగద్ధరురూపు, శ్రీ సత్యసాయ ఉత్సవ విద్యాసంస్థ, ప్రశాంతి నిలయం

పత్రికలో పేజీల సంఖ్యను పెంచితే బాగుంటుంది. స్వామి విద్యార్థులనుద్దేశించి ప్రాసిన ఉత్తరములను అప్పుడప్పుడు ప్రచురించిన ప్రపంచములోని విద్యార్థులకండరికి ఉపయోగకరంగా ఉంటుందని నా అభిప్రాయము.

వ్యాపార ప్రకటనలు నిషేధం కాబట్టి పత్రికలో పేజీలు పెంచడం ప్రత్యేక సంచికలకే పరిమితం. స్వామి ఉత్తరాలన్నీ సందేశాత్మకములే. తప్పకుండా వీలువెంబడి ప్రచురిస్తాం.

జంధూల ఆశారాణి, కాలిథెర్ల్యూయా

స్వామివారి దివ్య ప్రసంగాలతోపాటు వైవిధ్యభరితమైన రచనలతో, నిత్య జీవితంలో ఆధ్యాత్మికతకు చేరువగా సనాతన సారథిని రూపొందిస్తున్నందుకు మా హృదయ పుష్టింజలులు. “అందరితో ప్రేమను పంచుకో, ప్రేమను పెంచుకో”, “అందరిలో వైవాన్ని చూడు”, “సర్వం సాయమయం జగత్”గా అలరారుతున్న సనాతన సారథి అందరి ప్రేమసుధారస నీరథి.

“సర్వం సాయమయం జగత్” అని మీరే అన్నారు కదా! పత్రికే మా సాధనకి సాధనం. మీ, మా హృదయ పుష్టింజలులన్నీ స్వామి పాచాలకే అర్పితం.

**SRI SATHYA SAI GURUKULAM ENGLISH MEDIUM SCHOOL,
ALCOT GARDENS, RAJAHMUNDY-533 101,
EAST GODAVARI DIST., ANDHRA PRADESH**

(Affiliated to C.I.S.C.E., New Delhi)

ADMISSION NOTICE 2012-2013

Admission to Class I (boys, Indian Nationals only) of Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School, Rajahmundry, will take place in June, 2012. It is an English Medium, wholly residential school following I.C.S.E. syllabus.

Prospectus and Admission Forms may be obtained from the school from 10-02-2012 by paying Rs.50/- either by cash or through Demand Draft Drawn from any Nationalized Bank in favor of Correspondent, Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School, payable at Rajahmundry. For obtaining the application set by post, please send a Demand Draft with a Self Addressed cover (size 15 cm x 24 cm) and Rs 15 stamps.

Last date for issuing the forms is 30th March, 2012 and the last date for receiving the filled in forms at this office is on or before 10th April, 2012.

Only students coming from English medium classes should apply.

Age limit for 1st std. is between 5 years and 6 years as on 31.8.2012.

Note: Admissions for 1st std. will be under "RTE Act 2009" by Random method.

VACANT TEACHER POSTS NOTIFICATION

Applications on a plain paper in Candidates own handwriting containing complete BIO-DATA inclusive of the detailed academic particulars and work experience (if any) along with a recent passport size photograph and contact phone numbers are invited from meritorious candidates fluent in English for appointment as Teachers in Sri Sathya Sai Gurukulam English Medium School, Rajahmundry-53310, in the following posts (Total-3)

1. Trained Graduate Teacher (Chemistry) – 1
2. Trained Graduate Teacher (Mathematics) – 1
3. Primary Teacher (Social Studies) – 1

Qualifications Required:

- a) Candidates must preferably hold a first Class Graduation Degree in the relevant subject i.e. Chemistry / Mathematics / History as elective.
OR / AND
Second Class Post Graduation Degree in relevant subject i.e. Chemistry / Mathematics / History
- b) Teachers Training Degree with relevant methodology.

Scale of Pay: T.G.T. in Chemistry ; Mathematics - Rs.14, 860 - 55,660

P.R.T. in Social Studies - Rs.10, 900 - 31,550

The last date for the receipt of the applications is 20-3-2012. Short listed Candidates will be called for an interview at a short notice.

Phone: 0883 2430989

CORRESPONDENT

Sri Sathya Sai General Hospital

Prasanthi Nilayam -515134

Email: hrmgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256,

Fax 08555-289409

Applications are invited for the following post:

Consultant / Senior Resident – Department of Anaesthesiology :

Qualification: M.D./ DNB/ Diploma in Anaesthesiology, preferably with minimum 3 years of experience in the Department of Anaesthesiology.

Consultant/ Senior Resident in the Department of OBGY:

Qualification : M.B.B.S + MD/ D.G.O preferably with minimum 3 years of experience in the Department of OBGY.

Apply to the Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam, with full Bio-data and a photograph immediately.

Medical Superintendent
Sri Sathya Sai General Hospital
Prasanthi Nilayam

సనాతన సారథి

FORM 4 (రూల్ నెం. 8 చూడండి)

1. ప్రచురణ స్థలము : శ్రీ సత్యసాయి ఆర్కము పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్, ప్రశాంతి నిలయం - 515134
2. ప్రచురణ ఎన్నాళ్ళకు? : ప్రతి మాసమునకు
3. ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త భారతీయ పోరుడా? : శ్రీ కె.ఎస్. రాజన్
4. చిరునామా భారతీయ పోరుడా? : అవును
5. చిరునామా : WEST 2, C 22, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
6. చిరునామా భారతీయ పోరుడా? : బి.బి. రఘురావు
7. చిరునామా : అవును
8. చిరునామా : W - 1, B - 27, ప్రశాంతి నిలయం- 515134
9. తేదీ 29.2.2012 నాటికి ఈ పత్రికయొక్క స్వంతదారులు మరియు మొత్తం మూలధనంలో ఒక శాతం కంటే ఎక్కువహాటూ కలిగిన భాగస్వాములు లేక పేరు హోల్డర్లుయొక్క పేర్లు, చిరునామా : శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పట్టికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా - 515134

కె.ఎస్. రాజన్ అను పేరు గల నేను పైన వివరింపబడిన విషయములన్నీ నాకు తెలిసినంతవరకు నిజమని ఇందుమూలముగా ద్రువీకరించుచున్నాను.

తేదీ 1.03.2012

(సంా) కె.ఎస్. రాజన్